

РЕКАТА НА СЛАВАТА

Рут Уърд Хедлин

1999, Превод: Емил Енчев

Съдържание:

Реката на Славата	1
Посвещение	2
Въведение	3
Част първа: Реката	4
Глава първа - Реката е тука	4
Глава втора - Необятността на Реката	9
Глава трета - Извора на Реката	11
Глава четвърта - Силата на Реката	13
Глава пета - Нашия Водач в Реката	17
Част втора: Предимствата на Реката	20
Глава шеста - Съживление в Реката 20	
Глава седма - Откровение в Реката	24
Глава осма - Повишение в Реката	29
Глава девета - Призоваване в Реката	33
Глава десета - Мъдрост и знание в Реката	37
Глава единадесета - Величие в Реката	40
Глава дванадесета - Финанси в Реката	44
Глава тринадесета - Единство в Реката	45
Глава четиринадесета - Жетва в Реката	49
Глава петнадесета - Изцеление в Реката	52
Глава шестнадесета - Знамения, чудеса и подвизи в Реката	54
Глава седемнадесета - Радост и сигурност в Реката	59
Глава осемнадесета - Всичко, от което се нуждаеш е в Реката	63
Част трета: Какво трябва да правя?	66
Глава деветнадесета - Срещни Бог в Реката	66
Глава двадесета - Стъпи във водите	68
Глава двадесет и първа - Хвърли се в по-дълбоките места	71
Глава двадесет и втора - Пей и танцувай по пътя си към Реката	75
Глава двадесет и трета - Смей се по пътя си към Реката	80
Глава двадесет и четвърта - Вземи реки на жива вода в теб....	81
Глава двадесет и пета - Позволи на Реката да тече	85

За заглавието

Една вечер през пролетта на 1998 сестра Джени Лоудър се въртеше по платформата под нейното пророческо помазание и ми каза, "Следващата ти книга ще бъде за реката." Знаех, че беше права, и започнах да проповядвам за реката във всяка възможност, която имах поради това пророческо слово.

Посвещение

На моята майка:

Преп. Едит Уърд Хефлин,

Която познаваше Божията слава по-пълно от всеки когото познавам.

Има една река — потоците ѝ ще веселят Божия град, свято място на обиталищата на Всевишния. Бог е сред него — няма да се поклати; ще му помогне Бог на зазоряване.

Псалм 46:4-5

И мъжът излезе към изток и в ръката му имаше мерителна връв. И премери хиляда лактя и ме преведе през водата — водата беше до глезени. И пак премери хиляда и ме преведе през водата — водата беше до кръста. И пак премери хиляда — и беше станала река, през която не можех да премина, защото водата се беше качила, беше станала вода за плуване, непроходима река.

Езекиил 47:3-5

А в последния ден, великия на празника, Исус застана и извика, като каза: Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие. Ако някой вярва в Мен, както казва Писанието, реки от жива вода ще потекат от утробата му. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото (Святият) Дух още не беше даден, понеже Исус още не се беше прославил.

Йоан 7:37-39

След това ми показа реката с водата на живота, блестяща като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето.

Откровение 22:1

Въведение

През лятото на 1998, Бог ни даде темата за нашите летни палаткови събрания, "Позволи на Реката да Тече." Докато събранията напредваха и духовно гладни хора идваха от цяла Америка и света, ние чувствахме водите да се увеличават, точно както Езекиил беше преживял, и Бог започна да ни дава, чрез аналогията на реката, изцяло ново осъзнаване на Неговия Дух. Понеже Бог иска да познаваме Духа, затова Той ни показа реката. Теологията за Духа може да бъде неизвестна за някой, но всички можем да разберем реката. Сложностите на доктрината могат да бъдат объркващи за някой, но всички ние можем да се научим да течем във животворните води на Божия поток.

Бог иска да разбираме движението на Неговия Дух и понякога много странния начин, по който Той действа в този последен ден и час, и когато можем да видим движението на Божия Дух като голяма течаща река, ние можем по-добре да разберем как да стъпим в нея, и как да се научим да течем с нейните потоци. Ако можем да разберем тази велика река, ние можем да разберем теченето на Духа на Бога, защото реката е Святия Дух, а теченето на реката е изливането на Святия Дух, което ние преживяваме в този ден.

Във великата река на Бог ние можем да намерим всичко, от което се нуждаем за да извършим Неговата работа в тези последни дни. Нищо от това, което Той ни е призовал не е невъзможно когато предадем волята си на волята на Неговата велика река. Това е време на жетва, и ние сме близо до това да пожънем най-великата жетва, която света някога е познавал. Ние ще направим това поради величието на реката, не поради някакво наше собствено величие.

Огъня и вятъра и всеки друг аспект на славата, които бяха разкрити на Йоан и на Езекиил и на други пророци могат да бъдат открити в областта на реката. Нека да скочим и да се наслаждаваме на всички привилегии, които ни чакат.

Някои идват при реката поради натискаща лична нужда, често защото се нуждаят от изцелително чудо или финансово чудо. Други идват защото имат нужда в своето служение. Никога не е имало по-големи искания поставени на тези от нас, които са въввлечени в служение, и товарите поставени върху нас са често твърде тежки за да се носят. Мнозина идват просто поради тяхната голяма жажда за Бог. Каквото и да ни довежда до реката, ако всички ние можем да влезем в нея, всяка нужда ще бъде снабдена.

Рут Уърд Хефлин

Ашланд, Вирджиния

Част първа: Реката

Глава първа - Реката е тука

Не си спомняйте какво е било отначало, и не мислете за древните събития. Ето, Аз правя ново нещо; сега ще се появи — няма ли да го познаете? Да! Ще направя път в пустинята и реки в безводната земя. Полските зверове ще Ме прославят, чакалите и камилоптиците, защото давам вода в пустинята, реки в безводната земя, за да напоя народа Си, избраните Си. Този народ образувах за Себе Си, за да разказва хвалата Ми.

Исаия 43:18-21

"Аз давам вода в пустинята, реки в безводната земя." Не чакай повече; реката е тука.

За много години църквата се е молила и нетърпеливо е чакала друга вълна на небесна слава, която ще ни вдигне от духовната летаргия и ще ни обгърне с присъствието и силата на живия Бог, които са били демонстрирани в миналите съживления. Е, чакането свърши. Бог се движи чрез Своя Дух по целия свят, и всичко, което трябва да направим е да пристъпим в съживлението. Реката е тук.

Нещо чудесно се случва. Ние осъзнаваме, че стоим във водите на небесния поток. Някои от нас са направили само малки стъпки от брега, но много от нас са открили себе си в по-дълбоки и по-дълбоки води без да трябва да правят каквото и да е усилие. Реката ни е отнесла. Тя е тук.

Повече не ни е трудно да се движим от водата до кокалчетата до водата до коленете и от водата до коленете до водата до кръста. Някак си е лесно сега да се движим в дори по-дълбоки места, във "води за плуване." Всичко, което трябва да направим е да се предадем на реката, и реката ще извърши работата.

Това, което преживяваме е толкова чудесно, че понякога изглежда повече като сън отколкото като реалност. Напоследък, когато съм на специални събрания, ми се струва като че ли ръцете ми не ми принадлежат. Чувствам ги много странно когато Господ ги завладее за да ги използва за Своята слава. Понякога ми се струва, че гледам надолу или нагоре докато гледам какво върши Бог с моя живот и за хората. Това са чудесни дни, в които да се живее. Реката е тука.

Бог върши нови неща, и аз харесвам това. Имала съм много чудесни преживявания в Него, но докато не съм докосната по нов начин във всяка служба, докато Бог не ми разкрие нещо, което не съм знаела преди, докато нямам свежа пронизателност, докато не усетя ускоряването на Неговия Дух по нови начини, аз не съм задоволена. Решила съм да продължавам да се протягам към вечната област на Духа на Бог, аз настоявам да стъпвам в нова свобода, отказвам да правя дори и една стъпка назад, и продължавам да изисквам нови територии в Бог.

Бог прави нещата различен начин, от който ние можем да очакваме. Той изпраща съживление по Собствения си начин и призовава хора, които ще приемат съживлението според Неговите термини. Някои, които са чакали за

съживление с години са искали да го имат по техния начин. Те сега толкова са огладнели, обаче, че са склонни да го имат според Божиите термини. Глада те прави да желаеш да се предадеш на Божия поток.

Хора идват на нашите палаткови събрания от целия свят и седят в нашата открита палатка защото са толкова гладни за Бог. Много от тези, които са посещавали конференции в последните години никога не са били в значителна конференция, която е нямала климатична инсталация. Нашето място за разполагане на лагера е мисионерски тренировъчен център, и когато отидем в Африка и Индия и на Островите в Морето, ние не намираме климатични инсталации на много места, така че се нуждаем от тази тренировка. Все пак, въпреки слабите климатици в лагера, хората искат да идват защото са толкова гладни, и те са чували, че реката е с нас.

Когато започнахме да имаме нашите женски и мъжки конференции, хората се обаждаха и питаха кои ще бъдат говорителите и основаваха своите решения върху отговора. Сега, те повече не правят това. Божията река отива отвъд личностите. Когато реката на Божия Дух тече, няма значение кой е говорителя. Бог върши работата. Сега хората идват защото искат да бъдат в атмосферата на славата. Ако славата на Бог присъства, нищо друго няма значение. Реката е тука.

Ние не сме могли да предскажем как точно Бог ще донесе съживление в някоя специфична област. Открили сме, че е по-добре да стоим отзад и да наблюдаваме как всичко се случва, да позволим на потока на Божията слава да тече в нашите сухи места. Съживлението е в реката, а реката е тук.

Същия Дух, който се движеше над водите в книгата Битие, и същия Дух, който слезе върху 120-те вярващи на деня на Петдесетница е готов да донесе съживление в твоя град и в твоята църква и в твоето семейство, ако просто Му позволиш да го направи. Резултата ще бъде отвъд всичко, което някога си си представял, така че не бъди изненадан и не бъди шокиран. Позволи Му да тече.

Като млади петдесетни служители, ние бяхме учени, че преди да отидем да служим на някой сериозно болен, ние трябва да прекараме време в молитва и да бъдем духовно изградени. Докато живях като мисионерка в Хонг Конг, един ден аз бях извикана да се моля за една дама, която умираше от рак, и няхах време, което да прекарам с Бог в молитва преди да отида. По пътя за болницата, казах на Господа, "Господи, Ти знаеш, че няхах време да се моля за това. Това е една непредвидена ситуация."

Господ ми отговори, "Аз не съм те призовал да бъдеш резервоар. Призовал съм те да бъдеш отворен канал така че Моя живот да може да тече чрез теб."

Когато стигнах до болницата, аз не чувствах нищо необикновено в моите ръце. Казах, "Господи, аз протягам моите ръце като акт на вяра, че Ти ще изцелиш тази жена." В момента, в който ръката ми докосна главата на болната жена, силата на Бог избликна през нея, и тази ръка се тресеше толкова много, че аз почти се смутих поради това. Бог ми даваше да зная, че реката е там и че тя ще извърши своята работа.

Жената беше моментално изцелена. Тя не е можела да става от леглото в продължение на много седмици, но сега тя стана и ходи с мен през целия път по коридора до мястото където аз трябваше да взема асансьора, за да слеза долу.

Ти не трябва да чувстваш "пълнота от слава" през цялото време. Ти можеш да бъдеш едно празно корито на река. Просто позволи на реката на Бог да тече чрез теб.

Не чакай на другите. Позволи на ритмите на реката да започнат да идват в твоя дух. Позволи на Бог да ти даде по-голяма чувствителност за Неговия Дух, и, когато реката започне да тече, позволи да бъдеш отнесен от нея. Спри да се придържаш към брега. Аз знам, че ние се страхуваме от неизвестното, но няма причина да се страхуваш от Бог. Позволи Му да те занесе далеч от областта на твоето естествено мислене. Позволи Му да те отнесе в дълбочините на реката.

Когато водите започнат да се покачват, не се паникьосвай. Тези води ще те отведат на мястото на чудеса и знамения. Отпусни се във водите. Позволи им да те занесат в област на чудеса отвъд всичко, на което си бил свидетел в миналото.

Някои хора, които идват при нас за молитва за техните тела искат да ни кажат точно как да се молим за тях. В такива случаи аз трябва да кажа, "Извинявай. Не говори повече. Ти разрушаваш теченето на реката." Бог не се нуждае да Му казваме как да върши всичко. Той е съвършено способен. Просто се отпусни и върви с потока на реката, защото реката е тука.

Можем ли да имаме силата на Бог точно както те я имаха на дена на Петдесятница? Разбира се, че можем — ако просто се махнем от пътя на Бог и позволим на реката да тече. Можем ли да имаме силата на Бог точно както мъжете и жените я имаха на Азуза Стрийт в началото на века? Разбира се, че можем. Можем ли да имаме силата на Бог, която беше демонстрирана в съживлението през 1948 или във великото Харизматично Обновление? Разбира се, че можем. Бог не се е променил. Позволи на реката да тече.

Когато петдесятните спряха да позволяват на реката да тече, също спряха и чудесата. Разруши бентовете, които спират теченето на реката и чудесата ще се върнат в Църквата. Ние сме тези, които сме се променили, не е Бог. Нека да Му позволим да има Своя начин на действие, и Той ще върши чудеса и знамения сред нас.

Бог отказва да бъде наш слуга, да се вслушва във всяка наша капризна прищявка. Той е Бог. Защо да го направи по някакъв друг начин? Позволи на реката да тече. Спри да казваш на Бог какво да прави и кога да го направи и Му позволи да го направи по Собствения Си начин — чрез Духа. Време е да стъпим в дълбочините на реката и да се движим с нейното течение.

Има много неща, които Бог иска да извърши за нас в дълбочините на реката, които ние няма да можем да анализираме. Просто трябва да ги приемем. Водите на Божията река са освежаващи, очистващи и упълномощаващи. Това ще бъде

достатъчно. Не спирай просто с фазата на освежаване и не бъди задоволен с очистващата фаза. Придвижи се в упълномощаването на реката. Реката е тука.

Бог призовава всеки от нас да познава и да живее в небесната реалност, и ние можем да го направим. Това беше реалността, в която Исус живееше докато беше на земята. Той правеше само това, което виждаше Неговия Баща да прави:

Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от Самосебе Си нищо, освен това, което вижда върши Неговия Баща; защото това, което Той върши, същото върши и Синът.

Йоан 5:19

Исус казваше само това, което Татко казваше. Той беше свързан към небесната реалност. Ето защо Той ни учи да се молим с молитвата, *"Твоята воля да бъде на земята както е на небето."* Влез в небесната реалност, тази реалност на славата на Бог, и бъди отнесен така че да можеш да виждаш Татко и да чуваш Татко в реалността на Духа. Това, което Го виждаш да върши и Го чуваш да казва ще бъде водача за твоите действия и думи. Скачай. Реката е тука.

Когато нашето лято напредваше през 1998, течението на реката беше толкова велико, че някои хора си отиваха до вкъщи за да вземат други хора и да ги донесат обратно. Бяха наемани автобуси, и претъпкани автобуси с духовно гладни хора идваха до лагера. Това беше като че ли лятото продължаваше.

Бог ме беше предупредил да се приготвя за това. Когато започнахме да настиламе нов парцел за паркинг, тези, които правеха това ме попитаха дали искам да използвам по-добър вид асфалт. "Много е скъп," казаха ми те, "но може да издържа автобуси."

"Вие пророкувате," казах аз. Бог знае, че ще се нуждаем от това.

Аз бях заинтересована да имаме достатъчно място в отворената палатка за всеки да се протегне в Духа по някое време. Не исках някой да си отиде наранен защото някой друг човек е паднал върху него. Господ ми показа да сложа циментова пътека от двете страни на платформата на нейното ниво и да ги застеля с килим. Ние тогава ще можем да ходим нагоре надолу по тези пътеки молейки се за хората. По всеки възможен начин, ние бяхме готови за съживление.

Две седмици преди да започне палатковото събрание Господ ме събуди една сутрин и ми каза да се обадя на банката и да взема назаем пари за два нови фургона. Ние винаги купувахме евтини фургони в действие, на които им оставаше малко живот. Господ ни показа, че с увеличаване на активността ние сега ще се нуждаем от нещо по-добро. "Ако не го направите днес," ми каза Господ, "фургоните няма да бъдат тук навреме."

Дори не бях гледала за фургони, но се обадих на банката за да питам дали ще ни заемат парите за два фургона. Служителят ми каза, че това няма да бъде проблем и че мога да потърся това, което искаме.

Ние се обадохме на дилърите и открихме, че имаше само два фургона от този вид на разположение в града. Помолихме дилърите да ни ги изпратят да ги видим. Втория фургон не пристигна до 4:30 следобед. Тъй като имаше само два фургона на разположение, а Бог ни беше казал да купим два фургона, аз бях сигурна, че тези трябва да бъдат двата, които Бог иска да купим. Аз отидох до банката около 5 часа, и документите бяха съставени и готови за подписване около 5:30. След този ден, времето беше много ограничено за нас, дори беше разделено на часове. Аз нямаше да имам време, ако не бях се покорила на Господа когато Той ми говори.

Странни нови неща се случват навсякъде около нас. Сложете краката си на стартовата линия и бъдете готови да се изстреляте напред в обявения момент. Реката е тука.

Някои вярващи сериозно мислят да напуснат църквите, които посещават защото са уморени да чакат съживлението да дойде. Това, обаче, не е време за напускане. Реката се покачва. Някои хора са планирали да напуснат служения, в които те са били въввлечени за известно време защото не са виждали техните молитви отговорени нито дарбите им развити там. Но не напускайте сега. Водите се покачват. Тази църква ще се нуждае от теб в близкото бъдеще. Лидерите на това служение ще се нуждаят от твоята помощ когато открият себе си плувачи в по-дълбоки води. Ние всички сме близо да бъдем удивени от обсега на това, което Бог ще извърши в много близко бъдеще. Реката е тука.

Моята приятелка, Деби Кендрик, имаше едно чудесно видение през февруари 1998. Тя видя група здания. Едното здание беше незавършена къща, която тя разбра, че представляваше определено служение. Тя беше построена върху здрава, добре планирана основа, но никога не беше завършена. Въпреки че й липсваше покрив, служителя отговорен за нея беше решил да живее на втория етаж.

Следващата сграда, която тя видя беше здрава и висока кула. Тя я описа като "много подобна на кулата в Пиза на Сан Марко във Венеция, Италия." Тя била построена толкова здрава и висока, че тези от нас, които са я изкачвали могат да видят далеч над хоризонта и да знаят кога ще дойде реката. Тя видя някои от нас на върха ѝ, тъничък поради нейната тежест, и ние викахме развълнувано, "Реката идва! Реката идва!"

Имало други сгради, които били построени на кокили. По-късно стана ясно защо. Всички сгради бяха построени на пясък, почва подходяща за речно корито, но мнозина искали да избегната потопа, който скоро щял да дойде. Те правели всичко, което можели за да не се намокрят.

Когато водите дошли, тя видяла, че някои, които току-що дошли в нещата на Бог и който все още нямали възможност да изградят своите служения били в предимство. Те били точно на коритото на реката, готови да бъдат отнесени в реката. Човека, който си направил обиталище на втория етаж на своята незавършена сграда бил толкова зает със завършването на сградата, че дори не видял реката да идва и никога въобще не се намокрил. Тя чула Бог да му казва

да напусне къщата и да слезе долу. Ако не го направи, водата напълно ще го отмени.

Тези от нас, които са били на върха на кулата и са видели реката да идва се спуснали бързо и влезли във водите. Всеки трябва да слезе долу за да влезе в реката, всеки един влиза на същото място, и всички влизат заедно. Реката е тука. Слез долу и влез в нея.

Когато Бени Хин проповядваше в Детройт през 1998, той имаше видение, в което видя да идва голяма приливна вълна на слава. Въпреки че той видя, че ръката на Господа задържа 2/3 от приливната вълна и изпраща само 1/3 от нея, той преживява велики чудеса и знамения от тогава в неговите събрания.

Реката е тука, и е време за теб да откриеш *Реката на Славата*.

Глава втора - Необятността на Реката

И пак премери хиляда — и беше станала река, през която не можех да премина, защото водата се беше качила, беше станала вода за плуване, непроходима река.

Езекиил 47:5

"Непроходима река..." Тази река има необятност, която повечето от нас тепърва трябва да открият.

Пророка започва във води до глезените му, но не минава дълго когато тези води се покачват. Скоро той беше до колене, после беше до кръста му, и преди да разбере, той трябваше да започне да плува защото изведнъж намери себе си в необятна река. Това не беше просто някаква река. Това беше **"непроходима река."**

Има големи реки в света, и те са дълги и широки. Тази река, обаче, беше различна. Тя беше уникална. Тя не беше като никоя друга, която пророка някога беше виждал. Това беше неизмеримата река на Бог.

Добрите плувци се наслаждават в предизвикателните мощни реки. Те практикуват за дълги периоди от време, учейки се да се отпускат и винаги имат някой наблизо в лодка да им помогне в случай, че попаднат в опасност. Те редовно се опитват да плуват прекосявайки големите реки, и често успяват. Колкото широки и дълбоки могат да бъдат тези реки, те не могат да се сравняват.

Когато започнеш да потъваш в Божиите води, обаче, ти скоро откриваш нещо. Не се вижда никакъв друг бряг. Тази река е безкрайна. Тя **"не може да бъде премината."** Всяка друга река има десен бряг и ляв бряг, но не и реката на Бог. Няма никакъв друг бряг. Тази река има начало, но няма край. Тя няма граници. Тя никога не свършва курса си. Нейната необятност не може да бъде измерена.

Много от нас имат определено самодоволство относно нашия опит в Бог. Ние сме били на достатъчно семинари и конференции, че смятаме себе си за

авторитети по много духовни въпроси. Ние сме авторитети по Святия Дух, по живота в Духа, по дарбите на Духа, по изцелителното служение, по властта на вярващия. "Бил съм там! Правил съм това!" е обикновения коментар, който чуваме, който изразява самодоволството, което мнозина усещат. Ние сме отметнали, точка по точка, нещата, които сме искали да научим, и нашия прогрес е толкова значителен, че някак си се чувстваме като че ли сме "го направили."

Това само показва колко малко знаем. Когато влезеш в допир с реката на Бог, първото нещо, което забелязваш е колко необятна е тя. Изискват се само няколко мерки от Небето за да излезеш извън главата си, и изведнъж откриваш себе си плуващ. Въобще не отнема много за да осъзнаеш, че тази река няма граници, няма ограничения, и че ние едва започваме да изследваме нейната необятност.

Едно отношение на самодоволство по отношение на духовните въпроси подсказва, че човека, в действителност, едва започва да познава Божиата река. Той все още е в първоначалните етапи. Той е във водата само до глезени или до колене или може би до кръста. Ако беше някъде по-надълбоко, той със сигурност щеше да осъзнава, че едва започва да преживява необятността на Божиите води. Въпреки че това е само малка стъпка в Духа от "води...до кръста" до "непроходима река," ние можем да докоснем само повърхността до тук, и имаме да извървим много дълъг път. Тази река е необятна.

Когато моята по-голяма сестра Бети била все още малко момиче, тя посетила с нашия чичо Бил и баба Уърд областта на остров Роде. Тя никога не била виждала океана, така че чичо Бил я завел на бреговете на Атлантическия океан и ѝ позволил да по шляпа наоколо за малко. Когато се върнала в неговия дом, тя изтичала при баба си и казала, "Бабо, аз преплувах океана днес." В нейната детска наивност, нейното преживяване този ден ѝ изглеждало необятно. Някои от нас са по същия начин. Ние си мислим, че сме преплували реката на Бог когато истината е, че все още не сме мръднали много далеч от бреговата линия.

Има обширност на тази река, която никой от нас все още не е схванал, а ние можем да я схванем само когато позволим на Бог да ни заведе в нея. Съдействай Му. Водите на Неговата река се покачват. Позволи на реката да те заведе в нейните дълбочини.

Както казах, някои намират необятността на тази река за плашеща, но защо да се страхуваме от Божия Дух? Той винаги ни води с голяма нежност. Нищо, което Бог има за нас не трябва да ни кара да се страхуваме. Ние трябва да виждаме Божиата река като вълнуващо предизвикателство. Нейната необятност ни осигурява постоянно нови преживявания в Святия Дух. Ние неправилно сме ограничавали Бог до определени преживявания.

Понеже тази река е безгранична, ние не можем да я пренебрегнем. Ние трябва да дойдем в съгласие с нея, и не можем да я избегнем, така че дори не се опитвай. Бог няма да ти позволи да подскачаш около тази река. Водите се покачват, и ти трябва да решиш, че ще действаш с тях. Никой пастор в Америка да не си позволява да пренебрегва тази река. Невъзможно е просто да

позволяваме на нещата да продължават така както са си били в нашите църкви. Реката тече. Скачай и открий необятността на *Реката на Славата*.

Глава трета - Извора на Реката

След това ми показа реката с водата на живота, блестяща като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето.

Откровение 22:1

"Която извираше от престола на Бога и на Агнето..." Йоан можеше да идентифицира извора на Божията река. Това е *"чиста"* река, и тя е *"река...на живот,"* тя е *"блестяща като кристал,"* и тя идва *"от трона на Бога."* Ние знаем каква е реката, и знаем нейния Извор.

Ние винаги сме намирали реките за интригуващи. В пионерските времена, мъже и жени били завладяни от това да откриват извора на всяка река, и тези, които рискували живота си за да проучват и да нанасят на карта извора на големите реки станали герои на най-успешните поколения.

Реките не са по-малко важни за нас във времето, в което живеем. Вода — чиста вода, питейна вода, също както и вода за напояване и за селското стопанство и за употреба в производството — е един от най-големите проблеми, който света сега среща. Народа на Израел се бореше с въпроса за водата от самото начало. Страната има много ограничено снабдяване на вода и понастоящем гледат към възможността да вземат вода от Турция или Ливан или дори Сирия. Много други страни имат подобни проблеми, или поради техния климат, нарастването на населението или замърсяването на съществуващите потоци. Главните договори на бъдещето няма да се отнасят само за война и мир, но също и до този належащ въпрос за правата на водата. Какъв ще бъде извора на водата необходим за следващите поколения?

Реката на Бог има уникален извор. Тя извира директно от Неговия трон. Един ден на наше палатково събрание през лятото на 1998, някой имаше видение за реката идваща от най-вътрешната част на Господа и течейки директно към нас. Той е Извора на реката, защото Той е реката.

Поради нейния уникален Извор, тази река е различна от всички други реки. Някои реки са прохладни и изобилни при техния извор, но колкото по-далеч отиваш от извора, толкова по-замърсени и претъпкани стават водите. Когато си в реката на Бог, обаче, ти си винаги при Извора. Тя извира от Него.

При другите реки, въпреки че има извор, начална точка, друга вода се влива в реката на различни места надолу по течението, докато резултата от смесването е, че водата не е същата както е била при извора. Тя не е толкова чиста и толкова бистра. Водите на реката Йордан, например, извира от Дан. Когато реката достига местата където поклонниците обикновено влизат за да бъдат кръстени, водата е напълно различна от водата идваща от Дан. Божията река не е такава. Няма значение къде си в тази река, нейната вода е прохладна и *"чиста"* и идва директно от Извора. Няма никакво замърсяване, никакво

смесване на други води. Всеки път когато влизаш в Божията река, ти стоиш при Извора. Ето защо ние сме призвани да фокусираме нашето внимание на реката. Нейния извор е Бог.

Често се случва, че определени аспекти на съживлението стават заразени от тълкувания, които хора поставят върху тях. Ние винаги искаме да разбираме съживлението от гледната точка на нашата лична доктринална позиция. След като определени аспекти на съживлението са били тълкувани и поучавани достатъчно време, ние просто можем да ги приемем. Това изглежда някак си променливо. Когато обмисляш това, което е поучавано, ти трябва да обмислиш неговия извор. Това може да направи цялата разлика в света.

Тази река на Бог никога не може да бъде променена. Тя е чиста защото нейният Извор е чист. Никой човек не може да я замърси с тълкуване или предразсъдъци. Никой човек не може да я обърне от нейното разположение, за да уйдиса на неговите шаблони. Тази река *"извират от трона на Бог."*

Божията река е винаги пълна с живот. Река Йордан се влива в Мъртво Море, и понеже Мъртво Море няма изтичане, водата умира. Няма живот в Мъртво Море, и затова то е наречено така.

Божията река винаги тече. Нищо не може да я спре. Нищо не може да предотврати да изпраща повече свежа вода. Нищо не може да спре нейния извор. Затова водите на Божията река са винаги даващи живот.

Някои хора изглеждат застояли. Те са погълнати от това да посочват грешките на всеки, който е в съживление, но докато нямат помазание толкова велико колкото съживителите са преживяли — докато нямат една единствена служба, в която три хиляди човека на носилки са изцелени, докато нямат служба, в която всеки сакат човек става от инвалидната количка и ходи — те нямат право да критикуват Божието съживление.

Защо е нужно да се говори за грешка на някой велик слуга на Бог направена години след като е бил използван от Бог в съживление? Някои хора щяха да говорят за Мойсей в неговата старост, така че Бог просто го взе. Вместо да остави на новото поколение да анализира неговото мъртво тяло, Бог изпрати ангели да го отнесат. Възможно е да замърсим съживлението с нашите лекомислени думи.

Аз обичам да говоря за миналите съживления, но това, което ме интересува са чудесата, които Бог е извършвал, чудесата и знаменията, които е показвал и славата, която се е проявявала сред хората. Това ме развълнува и ме насърчава да вярвам за по-велики чудеса. Да слушаме за грешките, които хората са правили не помага на никого. Влез в даващия живот поток на реката и твоите води няма да станат застояли.

Чудесно е да виждаш хора, които никога преди не са пророкували. Понякога те дори не познават Писанията добре, обаче звучат като че ли са Еремия или Исая. Това става защото Извора на реката е също и този, който дава словото. Той беше, който вдъхнови и издиша писаното Слово, и понеже Той е в нас и ние сме

в Него, това, което Той правеше за пророците в старо време също може да се случи и на нас. Това става когато реката тече и когато ние застанем в позиция да приемаме от Извора.

Тъй като Извора на реката е Бог, и тъй като тази река произтича от Негови трон, време е да познаваме Него и Неговия трон по-добре.

Ако искаме да бъдем чисти, ние трябва да влезем в тази чиста река, а ако искаме да останем чисти, ние трябва да стоим близо до Извора.

Реката, която Бог показва на Йоан е все още "чиста" река, тя все още е "блестяща като кристал," и тя все още "извира от престола на Бог." Тази река е същата в Ашланд, Вирджиния, в Сидтон, Мисури, в Броунсвил, Флорида, или в Торонто, Канада. Тя е същата във вашия град, и когато стъпите в нея вие можете да очаквате същата чистота и същата кристална прозрачност "извиреща от трона" да тече през вас, носейки *Реката на Славата* във вашия живот.

Глава четвърта - Силата на Реката

И всички живи същества, които гъмжат, ще живеят навсякъде, където отиде двойната река ... И където отиде реката, всичко ще живее.

Езекиил 47:9

"И където отиде реката, всичко ще живее." Има велика сила в тези води.

Реката на Бог предлага много повече отколкото ние понякога осъзнаваме. Тя дава повече от божествено изцеление; тя предлага божествено здраве, божествен живот. Тази река е мощна. Всичко по нейния път се променя.

Божественото изцеление е чудесно, но е по-добре да имаш божествено здраве, божествен живот течащ чрез теб. Аз съм била много благословена в това отношение. Реката може да ни държи толкова здрави, че трудно да разбираме какво е това болест. В нашия служителски тим, ние всички преживяваме много рядко изстинка или главоболие, но никога някаква сериозна болест. Няма никакъв начин да обясня това освен да кажа, че реката на Бог е мощна. Тя има божествен живот в себе си, и когато ние течем в този живот, той ни докосва също и физически.

Изцелението е било част от всяко съживление, но ние сме близо да видим изцелително съживление отвъд това, което сме виждали досега. В това движение на Духа, ние ще преживеем 100% успех в молитва за болните: *"Където отиде реката, всичко ще живее."*

В много части на Америка, църквата се е отдръпнал от физическо изцеление. Това ми изглежда много необикновено. Моите родители имаха голямо състрадание и вяра за болните. Когато те в началото дойдоха в Ричмънд за да започнат църква, всеки нов член на тази църква дойде поради чудо на изцеление, и много от тези изцеления бяха много необикновени и привличаха голямо внимание.

След като събранието в Ричмънд беше добре установено, минаха поне 10 години, в които нито един член от църквата на моите родители не умря. Някои се разболяваха, и понякога техните болести бяха сериозни, но татко и майка винаги бяха викани да се молят за тях, и след като те се молеха, хората винаги се възстановяваха.

В петдесетните кръгове обикновено, изцелението беше очаквано проявление тук в нашите американски църкви докато не дойде Държавната Здравна Служба. След като Държавната Здравна Служба беше развита, възрастните вярващи, които преди се обаждаха на старците на църквата за да се молят за тях (с очаквания резултат, че ще бъдат изцелени), изведнъж започнаха да се обаждат на Спасителната Бригада. От това време, освен ако хората не умираха, те рядко безпокояха проповедника със своите болести. Те плащаха за Държавната Здравна Служба и за здравна застраховка за да се грижат за техните здравни нужди.

Понякога ние сме принудени да вярваме в Бог, и аз съм сигурна, че това ще се случва повече и повече в бъдещето. Ние трябва, обаче, да мислим за Господа *преди* да отидем на смъртните си легла. Има живот и сила в реката, и ако използваме изцелителната сила на нейните води ние ще имаме по-качествен живот. Научете се първо да идвате при реката на Господа.

Понякога, когато открием нашите потоци изведнъж изсъхнали, ще знаем, че Бог има цел позволявайки това. Илия беше зависим от потока Херит, но когато този източник повече не беше годен, той откри, че Бог има друг план. Ако Държавната Здравна Служба ни провали, ние знаем, че Бог се удовлетва да изцелява Своите хора.

Понякога хората влизат и излизат от болницата преди техният пастор дори да разбере, че те са болни. Това не трябва да бъде така. Бог иска да изпрати друга вълна на изцелителна слава за Църквата днес. Има сила в реката на Бог.

Най-великите чудеса се случват в атмосфера на велико поклонение и велика свобода. Ако желаем да видим велики чудеса, ние трябва да се събираме заедно в простота, хвалейки Господа докато дойде духа на поклонение и да Му се покланяме докато дойде славата. Тогава в тази слава, ние ще започнем да виждаме изцеления, чудеса и знамения да се случват.

Велик изцелителен прилив идва, и където и да отива реката, ние ще виждаме божествен живот да бъде предаван. Тази река носи изцеление за емоциите, изцеление за тялото и освобождение за душата. Това често се случва толкова бързо и толкова мощно, че ние имаме трудност да го разберем.

Ние напоследък сме чували много за водна терапия, и това е най-върховната водна терапия. Карен Сандвик, една наградена фотографка от Мт. Дора, Флорида, посети нашите палаткови събрания преди години. Докато танцуваше в Духа всяка вечер и течеше в реката, тя усещаше, че Бог я освобождава от миналото ѝ. Тя отиде директно от Вирджиния в Ерусалим и започна да служи на Господа. По-късно, Бог я заведе в някои от страните от бившия Съветски Съюз

за да помогне да заведе юдеи в Израел. Тя е мощно използвана от Бог, и всичко това започна в това течение на реката.

Има изцеление в тези води. *"И всички живи същества, които гъмжат, ще живеят навсякъде, където отиде двойната река."* Всичко, което е докоснато от реката ще живее. Всяка част от теб ще оживее в Бог, и няма да има никаква смърт в теб. Никаква част от теб няма да бъде "болнава." Чрез работата на реката, ти ще преживееш славен изцелителен прилив.

Ние сме близо да видим много необикновени чудеса. Ние сме преживяли много творчески чудеса в нашите събрания в Индия и Африка където хората имат много проста вяра, но ние започваме виждаме този вид чудеса също и в Америка. Няколко човека, за които аз се молих неотдавна, които имаха сериозни заболявания се върнаха при своите доктори за контролен преглед и откриха, че са изцелени. Някои имаха възстановяване на органи, които били махнати преди много години. Рентгена потвърди свидетелството на тяхното чудо. Ние ще виждаме много повече чудеса от този вид в идните дни.

Често, Бог ни дава предвкусване на това, което идва и, в момент на слава, ни показва какво да очакваме по-нататък. Това вкусване раздвижва глад в нашите сърца и духове и ни прави да знаем, че ние можем да вървим след това, което сме видели по нов начин. Аз заявявам това от много години. Не се страхувам да заявявам още, че скоро ще преживеем изцелително съживление, което ще надмине това, което се е случвало във великите изцелителни съживления на миналия век. Това ще надмине събранията на Ейми Симпъл Макферсън, на Др. Чарлз Прайс, на Кетрин Кулман, на А. А. Алан, на Джак Коу и на другите велики служители на Бог. Това ще се случи защото ние живеем в последните дни и славата на Църквата няма да бъде по-малка от миналите дни. Ще бъде велико. Докато влизаме в XXI-ви век, ние ще видим неща далеч по-велики от тези, които сме преживявали в миналия век. Тази църковна ера няма да завърши с хленчене. Огньовете на съживление са раздвижени, и ние ще видим необикновени чудеса и знамения да бъдат извършвани чрез мощната ръка на Бог. Това е само началото. Пат Робертсън скоро имаше тълпи от почти половин милион хора в Хидербанд в Индия със свръхестествени проявления на Бог, и има увеличаваща се слава виждана на събранията на Бени Хин. Пресметнатата тълпа на негово събрание на една крачка разстояние от Сградата на Парламента по време на митинга Уошингтън за Исус била 5,200 и велики неща били извършени за царството на Бог. Последното му събрание в Богота, Колумбия привлякло тълпи от 8,000 и повече и велики чудеса били отбелязани. Същите тези чудеса ще се случват за много по-малко известни служители на Бог в идните дни. Господ ни говори миналата година, че големите дървета от миналото няма да засенчат малките дървета и да им попречат да растат. По-старите, по-зрели служения трябва да направят място за по-младите служения да се развият и да процъфтят. Моя чичо, брата на мама, Др. Уилям А. Уърд, публикува една нова книга през 1998 наречена *Чудеса, Които Съм Виждам*. Аз съм го чувала да разказва много от историите записани в неговата книга, но някои от тях бяха нови за мен. Когато книгата в началото излезе, аз бях много заета приготвяйки се да пътувам през океана, но не можах да издържа да не я отворя наслуки и да прочета няколко страници. Историята, на която първо отворих

беше за едно събрание, което той водел в Бахамските острови. Първата вечер от това събрание присъствали 3 или 4 слепи човека, и всички били изцелени. Хората били толкова развълнувани, че на следващия ден те отишли да търсят слепи хора за да ги поканят. Тази вечер те довели повече от 200 слепи човека на събранието. Той се молил за всеки от тях, и всички с изключение на 4 или 5 човека били изцелени. Събранието било толкова развълнувано от тези чудеса, че търсили по-големи предизвикателства от Господа. Те помолили чичо Бил да отиде с тях в една местна колония на прокажени. Когато пристигнали там, един медицински служител се опитал да им попречи да влязат. "Много съжалявам," казал той, "но това е заразно заболяване. Вие не можете да отидете и да положите ръце на тези хора защото можете да се заразите от проказата. Ако искате, аз ще ви изкарам няколко човека, но дори тогава, ще трябва да стоите далеч от тях." Той начертал една линия на 50 стъпки разстояние и помолил служителите да застанат зад тази линия докато се молят. По този начин, чичо Бил се молил за 56 прокажени. Когато свършил молитвата си, той се почувствал воден да си спомни за тези, които не им било позволено да излязат, тези, които били твърде болни за да се приближат при другите. "Изцели и тях," молил се той. Мнозина почувствали докосването на Бог, но медицинския служител имал много строга политика за освобождаването на своите пациенти. Никой прокажен не можел да бъде обявен за излекуван докато не бил преглеждан веднъж на всеки две седмици за цяла една година. Ако, след това време, изглеждало, че няма повече симптоми на проказа, този човек можело да бъде освободен. След малко повече от една година, чичо Бил посетил едно събрание където брат Дейвид Нун проповядвал и чул проповедника да разказва за един евангелизатор, който ходил на Бахамските острови, молил се за група прокажени, и 100 прокажени били изцелени. Чичо Бил отишъл при брат Нун и казал, "Сигурен съм, че аз съм евангелизатора за когото говори, но си спомням само, че се молих за 56 прокажени." По-късно той се обадил за да говори с пастора, който го завел до тази колония за прокажени. Той му казал какво бил чул на събрание на Дейвид Нун и го попитал какво действително се е случило. "Аз си спомням само, че се молих за 56 човека," повторил той. "Брат Уърд," отговорил пастора, "спомняш ли си, че когато свърши да се молиш за 56-те прокажени, които бяха навън ти също се моли за тези, които не могат да излязат? Всичко, 100 прокажени бяха изцелени, и те закриха колонията за прокажени." О, слава на Бог, ние ще виждаме това отново и отново в идващите дни. Моят брат, преподобният Уолис Хефлин, Младши, пътуваше много в служение, като мен, и понякога на нас ни липсваше време за да споделяме един с друг великите неща, които Бог вършеше. Веднъж, когато се връщах от Израел, а той имаше група готова да излети за друго мисионерско пътуване, ние се срещнахме на летището на Уошингтън, Ди Си. Ние говорехме докато той проверяваше хората си, поставяйки куфарите на кантара толкова бързо колкото можеше. Той неотдавна беше направил първото си пътуване до Русия след като страната беше отворена за проповядване, и аз бях нетърпелива да узная как беше преминал неговия поход. "как беше Русия?" Попитах, посред бъркотията. Сълзи дойдоха в очите му докато той отговаряше, "Ако бях роден само заради тези две седмици, щеше да си струва всичко. Това бяха двете най-велики седмици в моя живот. В едно събрание, само за няколко мига, 58 глухонemi човека бяха изцелени. Както казах, ние сме виждали тези неща в други страни, но Бог започва да върши

големи знамения и чудеса и тук в Америка. Реката на Бог тече и където отиде тази река, тя носи живот. Нека божествения живот на Бог да тече чрез теб. Не прави нищо за да му пречиш. Дай му свобода, защото той е мощен.

Моя брат се е молил за различни хора през годините, които имали метални гвоздеи в краката си и, след това, рентгена е показал, че никакъв метален гвоздей повече не съществувал. Един мъж коленете му били сковани неподвижно след операция, обаче той можел да ги движи нормално след молитвата. Тези неща не са трудни за нашия Бог, и навсякъде където тече реката, подобни неща се случват. Една сестра беше на нашето палатково събрание това лято. Моя брат се е молил за нея преди няколко години защото тя нямала малък пръст. Сега тя има едно чудесно "кутре" и дава цялата слава на Бог. В реката, всичко е възможно.

Аз съм решила да живея в реката и да познавам нейния божествен поток, не само за собствения си живот, но също и за ползата на много други. За някои, изцелението все още е трудно нещо да се вярва, но за Бог то действително е малко нещо. Когато позволиш на реката да тече през твоята душа и дух със своите изцелителни води, болестта и заболяването просто не могат да останат в теб. Навсякъде където тече реката, всичко по нейния път ще бъде изцелено. Не пропускайте да бъдете използвани от Бог в това изцелително съживление, когато Той се протяга към безброй мъже и жени по целия свят в този последен ден и час. По света силата на много големи реки е впрегната чрез водоелектрически съоръжения, които създават достатъчно електричество за употреба от фабрики и домове и служби в големите градове. Ние сме само в началото на развиването на крана на Божиата река. В нея има едно безкрайно снабдяване за цялата сила, от която имаме нужда. Влез в реката и преживей *Реката на Славата* сега.

Глава пета - Нашия Водач в Реката

Тогава ме върна при вратата на дома. ... После ме изведе по пътя на северната порта, и ме преведе наоколо по външния път ... и ме преведе през водата. ... Пак ... ме преведе през водата. ... Пак ... ме преведе.

Езекиил 47:1-4

"Той ме изведе ... и ме преведе." Ние имаме божествен Водач, който ни превежда през тези води. В тази област на Духа, в мощния поток на реката на Бог, има области, които ние никога не можем да се надяваме да познаем сами. В необятността на тази река, ние можем лесно и бързо да се загубим и дори да не знаем къде сме или към кой път да се обърнем. Ние се нуждаем да бъдем водени, и Бог ни е снабдил с най-чудесния Водач, Духът на Самият Бог. Както видяхме, необятността на реката стряска някои. За тях тя е непозната и, следователно, опасна. Бог не ни праща в реката сами, обаче. Той ни е дал Водач. Същата личност, която служеше като Водач на Езекиил когато той влезе във водите също беше описана от него в една по-предна глава:

В двадесет и петата година от плена ни, в началото на годината, на десетия ден от месеца, в четиринадесетата година подир превземането на

града, в същия ден Господната ръка беше върху мене и ме заведе там, - чрез Божи видения ме заведе в Израилевата земя та ме постави върху една твърде висока планина, на която имаше към юг нещо като здание подобно на град. И като ме заведе там, ето, човек чийто изглед бе като изглед на мед, и който държеше в ръката си ленена връв и мярка от тръстика, стоеше в портата.

Езекиил 40:1-3

"И като ме заведе там." О, харесвам това. Има места, където ти и аз копнеем да отидем духовно. Ние сме чели за тях в Писанията. Ние сме чели за това, което се е случило с Езекиил и Захария и с другите пророци когато са отишли там. Ние копнеем да се влеем в тези нови места в Бог, защото те изглеждат само на една ръка разстояние, просто от другата страна на прага. Въпреки това, ние не сме напълно сигурни какво трябва да направим за да влезем в тези нови области, каква посока да поемем за да натиснем в пълнотата на това, което Бог е приготвил. По-дълбоките неща на Бог изглеждат толкова неуловими за нас, и ние се чудим извънредно много как можем да познаем мястото на по-голяма интимност с Бог, мястото на откровение в Неговия Дух. Толкова съм щастлива, че Учителя, Водача, е сред нас. Ние не трябва да се отдръпваме назад повече. Духът на Господа е готов да ни заведе напред в непознатото и да го направи познато за нас. Той е нашия речен Водач. Къде е мястото на мъдрост? Къде е мястото на разбиране? Ние не трябва да се притесняваме за това, защото Той ще ни заведе там: *"И като ме заведе там."* Той ме заведе на мястото на откровение, на мястото на разбиране, на мястото на мъдрост, на мястото на откриването на знанието. Как можеш да пожънеш световната жетва? Как можеш да организираш световно съживление? Ние не трябва да се притесняваме за това. Водача, Учителя, е с нас. Факта, че Той е нашия Водач обяснява големия глад в нас да познаваме Господа по-добре. Когато двама човека се привличат един друг, те искат да се познават един друг. Те никога не могат да бъдат задоволени с повърхностно запознанство: "Том, виж Мери. Мери, виж Том." О не, има желание за много повече.

Може да мине време преди да почувстват, че се познават достатъчно добре за да си задават лични въпроси, така че те питат някой приятел (колкото се може по-неуловимо), "Какво знаеш за него?" "Какво знаеш за нея?" Обаче, без значение какво им се казва, то никога не е достатъчно. Те продължават да задават въпроси: "Е, той каза ли това?" или "Харесва ли това?" или "Тя...?" Желанието да се познават е толкова голямо, че изглежда безкрайно. Когато веднъж узнаеш нещо за някой, от когото си привличан, ти искаш да го знаеш в повече детайли. Когато двамата накрая започнат да се питат за неща един друг, тяхното желание да знаят се засилва докато открият себе си питащи и отговарящи на въпроси, от които никой преди това не се е интересувал. Те откриват себе си да изтеглят спомени от дълбочините на своите сърца. Желанието да се знае е просто толкова мощно. Бог ражда в нас много повече от повърхностния глад, който много от нас имат докато не Го познаем. В идните дни, ние ще искаме да знаем детайли, които никой не е можел да ни каже за Него до сега. Ние повече няма да бъдем задоволени с равнодушна информация за Него. Единствено живо знание, разкрито от самото Му сърце, ще ни

удовлетворява, единствено протичането на слава от Неговото сърце към нашите. Ако трябва да позволим на нашия Водач да ни заведе "там," ние ще трябва да оставим нашите разсъждаващи умове и да Му позволим да ни заведе толкова далеч колкото Той иска. Някои от нас са толкова заети да Му казваме къде да ни заведе и как да го направи, че пропускаме по-великите неща, които Той има да ни покаже в реката. Ние сме толкова съсредоточени на нуждите, че докато Той се опитва да ни заведе на нови места и да ни учи нови неща, ние сме заети да Му обясняваме нашите проблеми и ситуациите, които виждаме нуждаейки се от Неговото докосване. Божието желание е да ни заведе на места, за които ние не можем да молим да бъдем заведени защото не знаем, че те дори съществуват. Той желае да ни даде преживявания, за които никога не сме молили защото никога дори не сме мечтали за тях. Толкова е по-добре да се отпуснеш и да позволиш на Водача да ти покаже това, което е чудесно и стойностно. Той знае къде са скрити най-великите съкровища.

Когато Бог започне да те изпълва, не започвай изведнъж да си мислиш какво трябва да правиш утре. Врагът иска да ни даде тези разсейващи мисли, но ние трябва да се научим да им се съпротивляваме. Когато си в присъствието на Бог, съпротиви се на изкушението да мислиш за твоите планове за утре, за следващата седмица или за следващата година. Живей в момента, този вечен момент в Бог. Не очаквай да ти покаже това, което желаеш; позволи Му да ти покаже това, което Той желае. Той е Водачът. Аз обичам да слушам хората да споделят виденията, които са имали защото докато ги слушам аз започвам да получавам разбиране за това къде ги е завел Святия Дух и какво ново е направил в техния живот. Той е нашия Водач за реката. Ние се нуждаем да бъдем водени повече отколкото знаем, защото тази река, що се отнася до нашите естествени умове, е напълно неизследима. Няма проповедник в света, който да познава цялата река, обаче ние познаваме Някой, който я познава. "Той ме заведе там." Слава на Бога! На какво приличаше този, който водеше Езекиил? Той каза:

Ето, човек чийто изглед бе като изглед на мед, и който държеше в ръката си ленена връв и мярка от тръстика, стоеше в портата.

Езекиил 40:3

Това е същия човек, който Езекиил видя в 47-ма глава, човека, който го водеше в реката и я измери за него. Неговия изглед беше "като изглед на мед." Успокой всичките си страхове, и Го последвай в дълбочините на реката, защото Той е Господа на славата. Защо трябва да се страхуваме? Въпреки че "ново" и "промяна" не са думи, които повечето от нас харесват и представляват ужасно нещо за повечето хора, нашия Водач знае това, което можем да издържим. Той е способен да измери, да знае нашата способност, да знае колко далеч можем да отидем. Той няма да ни натика главите изведнъж и да ни остави да се удавим. Той ще отмери и ще ни заведе малко по-дълбоко, когато сме готови и желаещи. Има дори по-големи дълбочини за нас, които да изследваме, но Самият Дух отива с нас и е Този, който измерва всичко за нас. Няма никаква причина за страх. Една от най-големите пречки да се пусне страха, който хваща религиозните лидери е когато се изправят пред новото. Те са толкова добре

тренирани, че когато нещо пада извън тяхното религиозно обучение, те се опитват да го отхвърлят. Лидерите често са последните, които се движат в съживление. Те почти трябва да бъдат довлачени, ритнати и да им се изкрещи, за да влязат в него. Какъв срам! От какво се страхуваме? Тази река е от Бог и Той Самият е нашият Водач. О, аз искам да Го познавам. Искам да Го познавам по начини, по които не съм го познавала до сега. Аз искам да Му се доверя безрезервно с моя живот и да Му позволя да бъде моя Водач в реката. Приливите на духовен глад нарастват из цяла Америка и по света. Както казах, много гладни хора пътуват дълги разстояния за да дойдат в Ашланд, Вирджиния, в нашата скромна палатка под открито небе в горите. Те не са привлечани от разкошни удобства или от надеждата да намерят красиво място където да прекарат ваканцията си. Те изразходват време, пари и усилия за да дойдат до място където реката тече и където могат да дойдат до по-добро познаване на Водача и да се научат да Го следват. Това са заети хора, но те знаят, че няма нищо по-важно в този ден и час от това да влязат в потока на това, което Бог прави. Как е с теб? Влязъл ли си *Реката на Славата*?

Част втора: Предимствата на Реката

Глава шеста - Съживление в Реката

А край реката, по бреговете ѝ от двете ѝ страни, ще растат всякакви видове дървета за храна, чиито листа няма да вехнат, нито плодът им да оскъдее; всеки месец ще раждат нов плод, по причина, че водата, която ги пои, изтича из светилището; и плодът им ще бъде за храна, а листът им за изцеление.

Езекиил 47:12

"Всеки месец ще ражда нов плод." Има съживление в реката на Бог. Книгата Откровение потвърждава наличието на дърветата, които Езекиил видя и техните разлиствания и изцелителната им сила. Бог се стреми към изцелението на нациите, и в идните дни, ние ще видим национални и интернационални съживления. Тези, които никога не са били в други страни трябва да си обуят обувките за пътуване и да си опаковат куфарите. В определен смисъл в това съживление Бог ще даде на мнозина привилегията да стоят на чужда земя за да помогнат да се събере жетвата от нациите. Това, обаче, е времето на Америка за съживление. Прекарала съм 40 години от моя живот отвъд океана, но малко преди брат ми да умре, на 27 декември, 1996, аз знаех, че ще се върна в Америка. Това нямаше нищо общо с неговата смърт. Господ ни е тренирал като пионери на съживление, и аз усещах, че ние ще бъдем нужни в Америка. Не мога да си спомня дори и една страна, в която да сме били и да е нямало преживяване на движение на Бог. Чувала съм да се казва, че съживление рядко продължава повече от три до пет години и никога повече от осем години, но аз не мога да си спомня време в моя живот когато да не съм живяла в съживление. Аз започнах пламенно да служа на Господа на около 13 години и след като посветих живота си на нациите, Бог ми даваше възможност да нося Неговото съживление в една страна след друга. Въпреки това, аз вярвам, че ние живеем в уникално време. Ние сме привилегирани да бъдем част от прибирането на

реколтата на последното време, и не трябва да очакваме нищо друго освен успех. Правилното време е на наша страна. Това е момента на Божието разписание когато ние ще видим прибирането на реколтата на най-великата жетва, не само в Америка, но по целия свят.

Както дойде съживление в началото на 20-ти век, края на века също ще види съживление. 1999 година ще бъде значителна година на съживление. Там където няма съживление, то ще избухне, а там където има, то ще се увеличи и ще се засили. Когато реших да се върна в Америка, някои от моите приятели бяха обезпокоени, че съм изгубила видението си за останалата част от света, но скоро след като брат ми умря и ние имахме нашата годишна конференция за служители, Господ ми каза, "Аз ще ти покажа моделът." Това, което изведнъж видях беше ръката на Бог спускаща от небето един чудесен син изтъкан плат, и на него аз видях очертанията на Америка. Светлина започна да идва по цялата тази страна докато тя беше осветена със самата слава на Бог. Америка все още е лидера сред нациите, и Бог ще използва хората на Америка да благославят другите нации. Той ще използва финансите на Америка за да доведат световна жетва. Американците ще имат специално място в жетвата.

Нито една нация и нито една деноминация от отделните нации няма да остане недокосната от съживлението. Бог ще излее Своя Дух както никога преди не сме виждали. Аз видях Господа във видение да влиза в различни видове църкви. Аз Го видях да стои пред църкви с високи олтари и със специални поставки за книги, точно както стоеше в синагогите в Неговите дни, и Той отвори книгата и обяви съживление. В библейското описание, ние виждаме Исус да заявява Своята воля в синагогата в Назарет:

И подадох Му книгата на пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери мястото дето бе писано: -Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; прати Ме да проглася освобождение на пленниците, и прогледване на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господна година". И като затвори книгата, върна я на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха впити в Него. И почна да им казва: Днес се изпълни това писание във вашите уши.

Лука 4:17-21

Господ се появява, дори сега, в това време, в църкви по света, и Той заявява това, което скоро ще бъде. Ако трябва да се безпокоим да донесем сами съживление, това ще бъде една съкрушителна мисъл. Ние имаме свръхестествена помощ в това съживление. Ти и аз не знаем как да започнем. Ние нямаме идея как да организираме и да нагласим съживлението. Дори и да имаме всичките необходими финансови средства на наше разположение, ние пак не можем да направим това да се случи. Това изисква присъствието на Господа. Аз Го видях да стои пред амвон след амвон. Видях Го да посещава Презвитериани. Видях Го да посещава Епископални. Видях Го да посещава Лутерани. Видях Го да посещава Адвентистите от седмия ден. Видях Го да посещава Баптисти. Видях велико посещение на Бог във всички различни Петдесятни деноминации. Видях пасторите на тези църкви да лежат на лицата

си, проснати пред Бог в реката. Видях ги да изхвърлят своите формалности. Видях да изхвърлят своите порядки за поклонение. Видях да изхвърлят своите литургии. Видях безбройни множества хора докато те се навеждаха пред Бог, прострени на лицата си, и реката на Бог течеше върху тях.

Това съживление ще отиде далеч отвъд църквите. Нито една отделна правителствена организация или министерство няма да остане недокосната от него. Реката ще проникне във всяка пукнатина. Няма да има никакъв начин да се задържи вън от всяка правителствена сграда. Аз видях Бог във видение да отива в нашата голяма Финансова сграда на 14-та Улица във Вашингтон, Ди Си. Той вече работи в сградите на Пентагона, на Конгреса и на Върховния Съд. Той вече работи в Белият Дом. Ние сме Го виждали да се движи в Министерството на Транспорта. Дори съм Го виждала да посещава Обединените Нации, и ние ще чуем за Неговото изливане върху човек след човек. Понякога сме толкова емоционално неуравновесени поради действията на нашите Щатски и интернационални институции, че забравяме личностите, които работят там, които Бог обича. Ние сме имали много Щатски чиновници посещаващи нашите събрания в Ерусалим. Ние се запознахме с един прекрасен джентълмен от Гана, който обича Господа и е винаги на църква през уикендите, търсейки Бога. Когато секретаря на Обединените Нации Кофи Анан летеше аз Ирак за специални преговори да се опита да предотврати друга война в Персийския Залив, той избра този брат да отиде с него. Има много благочестиви мъже и жени работещи в правителството, тук и в чужбина, и те няма да бъдат подминати в това съживление.

Аз видях Господа във видение лично да посещава отделни губернатори в нашата страна. Той не е оставил никой извън. От септември 1997 ние сме имали събрания всеки уикенд в нашия лагер във Вирджиния. Никога преди не сме правили това, и това изисква много от нашето време, но когато реката тече, ние трябва да направим място за нея в личния си живот. Ние трябва да направим себе си на разположение на реката, без да мислим за нашето лично удобство. Когато нашите летни палаткови събрания свършиха това лято, ние обявихме, че ще имаме събрания в уикендите за един месец за да видим какво ще се случи. Хора идваха от много части от Америка и Бог вършеше чудесна работа в техния живот. След един месец, ние дори не можехме да си помислим да приключим нашите събрания през уикендите, и те продължават и до днес. В действителност, ние не провеждаме събранията за хората, които идват. Ние правим това заради себе си. Бог ни показа, че иска да ни придвижи в нещо по-дълбоко, да ни занесе на нещо по-високо. Той го направи, и ние всички израснахме в резултат от това. Съживление разтърси малкия град Смидтън, Мисури (с население 532 души). Пастор Стив Грей ми каза, че той се е чувствал сякаш е бил на края на въжето във връзка със служението. Нещата не вървели както той искал, така че той решил да пътува до Пенсакола, Флорида, за да посети съживлението в Броунсвил и да види какво ще направи Бог за него. Докато седял на събранията, той осъзнал, че нямал идея какво било това, което Бог искал от него да направи. Той знаел единствено, че е стигнал до края на себе си. "Върни се в Смидтън," казал му Господ, "и имай съживление."

Господи, не мога да го направя," протестираше той и започна да дава всички причини защо това не може да стане. "Аз не ти казвам да *бъдеш* съживлението," отговори му Господ, "Ти трябва да *бъдеш домакин* на съживлението." Пастор Грей бил неохотен, но ако Господ искал да извърши работата, как можел той да откаже? Той не бил човек, който изливал чувствата си. Никога не е танцувал в Духа нито е скачал от радост, но когато се върнал в Смидтън и стъпил в църквата си, една духовна светкавица от небето го ударила и той започнал да скача и да скача и да скача. Той направил контакт с реката, и реката се свързала с него. Съживлението в Смидтън продължава и е хванало вниманието на целия свят. Повече хора отколкото живеят в този град посещават тази църква.

Един добре известен служител посетил Смидтън, и когато видял колко малък бил града и че дори нямало машина за кока-кола, газ станция или ресторант, той казал, че напълно разбира защо Бог е избрал това място за съживление. "Ако Бог може да изпрати съживление в Смидтън," казал той по-късно, "никой от останалите от нас няма извинение да нямаме съживление." Бог винаги избира Витлеем и Назарет в този свят. Той избира Смидтън и Ашланд. Това е защото Той не иска никой да прослави мястото вместо реката. Той иска да бъде фокусната точка на търсенето, така че Той избира забележителности, до които никой не би пътувал поради друга причина освен за да преживее Него. Бог иска да дойдем при реката просто заради самия Него. Той ни казва, "Аз съм достатъчен. Аз съм всичко, от което вие се нуждаете." Ние сме имали толкова много разсейвания. Концентрирай се на реката, и съживлението ще дойде при теб. Бог иска да те използва, и ако ти искаш да си домакин на съживление, да позволиш на реката да тече през твоя живот, Духът на Бога ще направи останалото. Ти не можеш да произведеш съживление; само Бог може да направи това. Ако искаш да го имаш по Неговия начин, обаче, и позволиш на реката да тече, то ще се случи. Когато реката присъства и тече, неща се случват бързо и лесно. В двете ми първи книги, *Слава* и *Славата на Съживлението*, аз споменах, че Господ ми показа в Ерусалим преди много години, че когато съживление е възпламенено из цяла Америка, Далас, Тексас ще бъде центъра на това съживление. Казах това по телевизията в Далас и също и в други градове. Много е интересно, че до това време Далас е разглеждан, в миналите години, като едно от най-трудните места в Америка да имаш събрание. Тези, които организират конференции искат да ги правят на други места защото се страхуват, че няма да имат отклик от обществеността в Далас. Бог започна да работи в живота на хората в Далас и, не отдавна, много конференции бяха планирани в Далас защото Далас бързо получи репутацията на най-лесния град в Америка, в който да имаш съживление и да проведеш конференция. Винаги когато Бог ме е изпращал в някоя нация, или град, или село за да обявя съживление, хората винаги са отговаряли, "Това място е особено." Аз слушам, но после започвам да разказвам чудесата от това, което Бог е направил в последното място. Последното място, преди чудесата да започнат, също беше "най-трудното място в света." Няма трудни места когато реката тече. Когато съживление избухне на местата, които изглеждат най-трудни изведнъж става лесно. Няма значение колко е труден твоя град, или твоята църква или семейство, започни да позволяваш на реката да тече в твоя живот и тя ще

отнесе всяко препятствие за съживление. Има съживление в реката. Започни да преживяваш *Реката на Славата* за себе си.

Глава седма - Откровение в Реката

И рече ми: Видя ли сине човешки? Тогава като ме заведе, върна ме към брега на реката.

Езекиил 47:6

"Видя ли това?" Има област на божествено откровение чакащо ни в реката на Бог. Когато първите ученици бяха изпълнени със Святия Дух на Деня на Петдесятница, едно ново измерение дойде в техния живот. Не само, че чува шум от Небето, *"като връхлитащ мощен вятър,"* не само, че този шум *"изпълни цялата къща където те стояха,"* не само имаше огнени езици върху главите им, и не само, че говореха на други езици както Духът на Господа им даваше способност, но това изливане на Святия Дух им донесе много нови измерения. Едно от тези нови измерения беше в областта на виждането. Скоро след Петдесятница, Петър и Йоан имаха едно необикновено преживяване. Те често ходеха в храма да се молят, и когато го правеха, те винаги минаваха покрай един сакат човек, който винаги седеше пред портата. Обаче преди Петдесятница те действително не бяха забелязали този човек. Те бяха получили изцелителна способност дълго преди това и вече бяха използвани в изцелителни чудеса много пъти, но с Петдесятница дойде нова способност в областта на виждането, помазание да се вижда това, което преди беше незабелязано. Това също доведе до ново измерение в тяхното изцелително служение.

Същото това нещо се случи и на Езекиил. Той беше преведен през вода до глезените, и се придвижи във вода до коленете и вода до кръста, докато най-накрая дойде във вода, в която можеше да плува. Тогава беше когато му беше зададен удивителния въпрос, *"Виждаш ли това?"* Когато плуваш и си обграден от вода, какво има, което да видиш? Очевидно имаше нещо важно, което трябваше да с види иначе Духът нямаше да задава този въпрос на пророка. Има причина Бог да ни закарва в дълбочините на Неговата слава, и тази причина е да разшири нашето виждане, да ни направи способни да виждаме по-ясно във вечните области. В потока на Божията река, например, ти преживяваш един определен момент, привлекателно зърване, често за първи път, на целта за твоя живот. Ние не сме планирани да се носим в живота без предназначение и цел. Има причина за нашето съществуване, и реката прави тази причина ясна. Има много разпръснати неща за нас, които все още не сме забелязали или не сме забелязали достатъчно. Ние можем да имаме някакво зърване за тях или ограничено разбиране за тяхната стойност, но сега, посред течението на реката, всичко изведнъж идва на фокус, и ние виждаме цялостното предназначение, целта на всяка част. На Деня на Петдесятница, когато многото свидетели на първото изливане на Святия Дух стояха смаяни, Петър можа да стане и да каже:

Защото тия не са пияни, както вие мислите, понеже е едвам третият час на деня; но това е казаното чрез пророк Йоил: — "И в последните дни, казва Бог, Ще излея от Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения, и старците ви ще сънуват

сънища; Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват. И ще покажа чудеса на небето горе, и знамения на земята долу, — кръв и огън, и пара от дим; Слънцето ще се превърне в тъмнина, и луната в кръв, преди да дойде великият и бележит ден Господен. И всеки, който призове името Господно, ще се спаси".

Деяния 2:15-21

Петър беше чел пророчеството на Йоил много пъти, но изведнъж, от новата му позиция в дълбочините на реката, той започна да вижда неща, които никога преди не беше виждал. Той изведнъж осъзна какво се беше случило с него и с тези около него и можеше да го свърже с пророчествата, които бяха дошли преди стотици години. Когато Езекиил в началото стъпи във водите, той не беше забелязал дърветата около бреговете им, и той все още не беше осъзнал техния потенциал за изцеление на нациите. Само след като беше занесен в по-дълбоките води той видя дърветата и видя техните мощни листа и знаеше какво бяха те и какво можеха да направят. Със сигурност Бог искаше Езекиил да види всичко това много по-рано, но само когато сме придвижени в дълбочините на реката ние започваме да виждаме това, което Бог винаги е искал да виждаме. До този момент, то винаги е там, но не е явно за нас. То е някак си скрито. Само когато Духът на Бог ни даде яснота на виждане ние можем да видим това, което винаги е било там за нас за да го видим. Изцелението за нациите изглежда като възвишена цел, трудно нещо за вярване, но след като Езекиил го видя със собствените си очи, то не беше само лесно да го вярва, но също така беше лесно да го заяви. Виждането в областта на Духа ни носи ново чувство на спокойствие в Бог. Когато сте видели хора, които познавате в Духа и сте ги видели да вършат подвизи за Бог и да достигат множества, те могат да са точно толкова непослушни както винаги са били за известно време, но ви ще знаете от този ден нататък, че Бог вече е сложил Своята кука в челюстите им. Техният ден идва. Бог има цел за живота на хората, и когато ние уловим едно зърване на това в областта на славата, ние можем да вярваме за тях да бъдат издигнати от тяхната материалистичност и да влязат в Божия план за вековете. *"Видя ли това?"* Е, вероятно не, но ако влезем в реката, можем. Докато първо не видим такива неща в областта на Духа, ние често няма да можем да вярваме за тях, и докато не позволим на реката на Бог да повлияе на нашето виждане, ние ще можем да извършим малко за Неговото Царство. Този въпрос е толкова важен, че аз често говоря върху него, и хората често ме питат какво имам предвид под "виждане." Аз говоря за виждане, което не е с естествените очи, но с очите на Духа. Казва се за живите същества, че те бяха *"пълни с очи отвсякъде"*:

А цялото им тяло, гърбовете им, ръцете им, крилата им и колелата, то ест, колелата на четирите живи същества, бяха пълни с очи от всяка страна.

Езекиил 10:12

Тези живи същества имат очи отвсякъде. Къде можем да открием очите, които изведнъж започваме да използваме когато влезем в реката на Божията слава? Само Бог знае. Това, което мога да кажа със сигурност е, че когато излезем от реката, ние ще имаме много различни очи. Ние ще знаем целите на Бог и повече

няма да бъдем лесно обезпокоявани от събитията в живота или от реакциите на хората. Бог има някои нови неща за теб, които трябва да видиш. Ако си имал видение преди 20 години, което е променило твоя живот, но от тогава не си имал видение, тогава Бог иска да пиеш докато можеш да видиш нови неща. Ако видението е нещо ново за теб, Той иска да бъдеш отнесен в Духа докато започнеш да виждаш това, което било незабележимо до сега за теб. Ти можеш да нямаш някое удивително видение. Езекиил просто видя някакви дървета. Той знаеше, обаче, че тези дървета бяха за изцелението на нациите. С виждането дойде духът на откровение, който спусна в духа му разбирането за това, което Господ казваше и правеше. Понякога това, което виждаме в Духа може да бъде съвсем просто. Ние някак си искаме да получим цялата книга Откровение преди да сме склонни да допуснем, че виждаме в Духа. Когато влезеш в дълбочините на реката, обаче, и започнеш да пиеш, ти ще откриеш себе си гледащ с нови очи и виждащ неща, които никога не си си въобразявал, че ще видиш. Ти ще гледаш на хората различно. Ще виждаш съживлението различно. Твоя отклик ще бъде различен отклик. Той ще бъде според виждането, което Бог е поставил в твоя дух. Нека Бог да извърши работата в нас, позволявайки ни да дойдем в по-дълбока област на откровение. Много мощни пасажии на писанието разкриват Божието желание да ни заведе в области на виждане:

И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв... Напиши, прочее, това, което си видял, и що значи, и това, което има да стане подире.

Откровение 1:17 и 19

Обаче, ние поучаваме мъдрост между свършените, ала не мъдрост от тоя век, нито от властниците на тоя век, които преминават; но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава. Никой от властниците на тоя век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата. А според както е писано: — "Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят". А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.

1 Коринтяни 2:6-10

Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни.

1 Коринтяни 14:2

Винаги е имало откровение в реката на Бог, но на нас ни предстои да видим освобождаване на откровение отвъд всичко, което сме познавали преди. В тази велика област на откровение, ние ще виждаме и ще говорим самите тайни на Бог. Това, което сега не знаем, това, което не е видимо за естественото око или доловимо за естественото ухо, и това, което естественото сърце дори не може да схване ще дойде до нас чрез откровението на Святия Дух. Аз обичам книгата Откровение защото в нея ние виждаме разкриването на славата на апостол Йоан. Той беше заточен в един отдалечен остров, и неговите обстоятелства

изобщо не бяха добри, но тогава изведнъж той беше взет в Духа в Господния ден, и започна да вижда и да чува неща, които никога преди не беше виждал или чувал. Когато Йоан видя 7-те звезди в ръката на Господа, той нямаше разбиране за това какво може да означава това в естественото. Когато видя светилника със 7-те светила, той нямаше разбиране за това какво може да означава това. Когато продължи в откровението, обаче, виждайки самите видения за Господа, тайните започнаха да се разкриват пред него, и той разбра, че 7-те звезди бяха ангелите на 7-те църкви. Пасторите трябва да дадат по-голямо внимание на този пасаж. Много пастори се чувстват изолирани и самотни. Те чувстват, че никой не ги разбира. Пастори, вие имате пророческа позиция в самата ръка на Господа. Вие сте отделени в Него. Вие сте една от тези светеци звезди, които Йоан видя в своето видение, и те бяха в Божията ръка. Когато Йоан видя светилника, той също видя Господа сред светилника, и дойде до разбиране, че тайната на светилника е, че той представлява 7-те църкви. Бог не ни дава просто образи или символи, но ни говори по начини, които можем да разберем. Той не искаше Йоан да обикаля и да казва през остатъка от живота си, "Чудя се какво бяха тези звезди. Това беше чудесно видение, и съм щастлив, че го получих, но какво може да означава?" Когато предполагаме нещо ние въвличаме себе си в проблеми. Когато се опитваме да поставим собственото си тълкувание за неща, ние често ставаме по-объркани. *"Седемте звезди са ... и седемте светила ... са ..."* Време е да чуем Бог ясно така че да можем да разберем Неговите тайни. Не знам за вас, но аз искам да знам тайните на Бога. Това е право дадено ни от Бог:

А Той в отговор им каза: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.

Матей 13:11

Така че, ако това е мое право, нещо, което ми е било "дадено," аз искам да се възползвам от него. Точно както Бог говори на Йоан с думи, с които той можеше да Го разбере, Той ще говори и на мен по начини, по които да мога да Го разбера. Когато млади хора идват в Църквата от улицата, Бог не им говори на английски от времето на Кинг Джеймс. Той дори може да използва някакъв уличен език за да им разкрие Своите тайни. Той знае как да изяви Себе Си на всеки от нас по уникални начини. Веднъж, когато говорехме за славата на Бог в Ерусалим, едно малко момче вдигна ръка и каза, "Аз знам как изглежда славата. Тя изглежда като много голяма градинска ружа." Мога да кажа, че той наистина беше видял славата, и това не беше необичаен начин за едно дете да я опише. Някой малко по-голям може да каже, че тя изглежда като облак, но за това момче тя беше много голяма градинска ружа. Бог разкрива Себе Си и ни показва тайните на Своето царство по начини, които можем да разберем. Аз съм гладна да знам повече и това е на наше разположение. Когато се научим да влизаме в помазанието — хвалейки докато духът на поклонение дойде и покланяйки се докато славата дойде — ние ще можем да стоим в тази област на слава и да получаваме откровение в дълбочината на реката на Бог, в нейното течение. Бог ни е призовал да бъдем хора на знание. Ние не трябва винаги да чакаме толкова дълго за да получим Неговото водителство за всяко главно решение. Понякога не трябва да имаме време за друг 40 дневен пост. Време е да ходим в Духа на

откровение. Когато позволим на Духа да ни занесе в дълбочините на реката, ние ще открием себе си знаещи следващата стъпка, която да направим и правилното време за нея, и това ще се случва естествено когато дойдем в нови области на Духа на Бог. Чух едни хора да говорят за техните планове за съживление тези дни, и тяхната реч беше пълна със компютърни термини. Бог ще го направи по различен начин от това, което ние си представяме. Той ще го направи с вятър и огън и дим. Когато слушам за великите програми за жетвата на хората, повечето от тях са толкова сложни, че аз никога не мога да ги прочета всичките. Те са толкова сложни, че стават изморителни. Влез в някои помазани събрания, и Бог ще говори за простотата на Своята жетва на твоята душа. Това няма да отнеме дълго време на Бог. Аз искам да бъда човек, който живее в тази област на откровение на Святия Дух, и нищо по-малко няма да ме задоволи. Надявам се, че се чувстваш по същия начин. Време е да заемем "поста" си:

На стражата си ще застана, ще се изправа на кулата, и ще внимавам да видя какво ще ми говори Той, и какво да отговоря на изобличителя си. Господ в отговор ми рече: Напиши видението и изложи го ясно на дъсчици, за да може да се чете бърже. Защото видението се отнася към едно определено бъдеще време, но бърза към изпълнението си, и няма да излъже; ако и да се бави, чакай го, защото непременно ще дойде, няма да закъснее. Ето, душата му се надигна, не е отдън права; а праведният ще живее чрез вярата си.

Авакум 2:1-4

"На стражата си ще застана, ще се изправа на кулата, и ще внимавам да видя какво ще ми говори Той." Има запазена област на откровение, която е просто там чакаща да бъде видяна. Орловото лице на Живите Същества говори за тази област на откровение на Духа на Бог, областта на слава, в която Бог иска да ни придвижи. Ние сме докоснали краищата ѝ. Ние я познаваме в определена мярка, но Бог иска да ни вкара в нея по един неизмерим начин. В идните дни ние ще се придвижим в тази област на откровение на Духа. Ние си мислим, че ние сме тези, които започваме мисълта, но когато откровението дойде, то идва от свише. Ние не можем да мислим за това или дори да си го представим. Това е мисъл, която се спуска в нашите духове когато сме нямали предварително мислене за това, когато въобще не сме мислили за това нещо. Святия Дух е Инициатора, Той пуска мисълта в нашия дух, и тези святи мисли, които са спуснати в нашите духове са наречени откровения. Те не произхождат от нас; те произхождат от Него. Те са мислите на Господа в даден момент, умът на Христос в действие. Аз знам, че позиционно ние казваме, че имаме умът на Христос, но когато тази област на откровение дойде това, че имаме умът на Христос не е само доктринално. То става реалност. Самите мисли на Христос започват да се спускат в нашия дух, и те са действени мисли. Аз здраво вярвам, че ако не позволим на Духа на откровение да дойде до нас, ние няма да бъде подготвени за нещата, които ще срещнем във времето на последните дни. Ние ще бъдем изненадвани отново и отново. Врагът ще може да "вмъкна неща" върху нас и ние няма да бъдем подготвени за тях по никакъв начин. Бог иска да бъдем подготвени хора, и нашата подготовка не трябва да бъде само обща подготовка. Повечето от нас вече са подготвени по този начин. Ние трябва да бъдем подготвени в специфични детайли за това, което идва така че нищо да не ни

изненада. Ако вече имаме нашепването на Духа в нашите сърца и в нашите духове, ние ще можем да направим подготовка за нашите семейства, за нашите църкви, и за нашите общества. Ние можем да направим това на ежедневна основа със специфична дирекция от гласа на Духът на Бог. Ние можем да бъдем готови за това, което идва по лицето на Земята. Бог иска да помага нашите очи за да виждат и ушите ни за да чуват, и да ни издигне в области отвъд всичко, което до сега сме преживявали. Бог иска да ни изпрати такива ускорения и такива видения, че да изгубим цялата колебливост и да се движим напред с увереност. Спешността на този час изисква да се движим бързо, а не да е необходимо толкова дълго време за да отговорим на гласа на Бог. Нека да бъдем занесени в области на знание чрез Духа. Също ще бъде важно в идните дни не само да знаем чрез откровение, но също така да осъществяваме това, което знаем в Духа. Не се чувствайте виновни да се опитвате да осъществявате божественото откровение с вашето собствено разбиране. Започнете в Духа и продължете в Духа. Започнете в славата и свършете в славата. Божията работа няма да бъде извършена по никакъв друг начин.

Разумът ще ви отведе далеч от божествената цел на Бог. Оставете разума настрана и вървете с течението на откровението в реката на Бог. Застанете на вашата определена кула и гледайте за да видите какво ще ви покаже Бог. Познайте умът на Христос. Почувствайте сърдечната пулсация на Татко. Разберете какво върши Той преди дори да го е извършил. Ако не сте виждащ, вярвайте за това днес и всеки ден. Стойте в Божието присъствие, хвалете докато дойде духът на поклонение, покланяйте се докато дойде славата, тогава стойте в Неговата слава (или коленичете или седнете или легнете в Неговата слава) и гледайте докато видите какво е това, което Господ ви разкрива. Факта, че Бог показва на Йоан толкова много чудесни неща ми позволи да знам, че Той иска да покаже на Рут същите тези неща. Той иска да покаже и на теб. Той не иска да останем невежи за тези неща. Неговата река тече така че Той може да ни разкрие тайните, които са били скрити от основаването на света. Време е за откровение. Исус говореше на Советите ученици с притчи така че тези, които нямаха духовно разбиране да не могат да схванат това, което Той казваше. Тези, които не ги е грижа за реката или къде може да ги заведе тя ще разберат малко или нищо от това, което казваме тук. Нека тези, които са гладни за повече от Бог да имат духовно разбиране. Нека откровението да дойде до тези, които са жадни за движението на Божия Дух. Влез в потока на *Реката на Славата*.

Глава осма - Повишение в Реката

Приклонете ухото си и дойдете при Мене, послушайте, и душата ви ще живее; и аз ще направя с вас вечен завет според верните милости, обещани на Давид. Ето, дадох го за свидетел на племената, за княз и заповедник на племената. Ето, ще призовеш народ, когото ти не познаваш; и народ, който не те познаваше, ще тича при тебе, заради Господа твоя Бог, и заради Светия Израилев, защото те е прославил.

Исаия 55:3-5

"*Дадох го ... на племената.*" Бог има място на повишение чакащо тези, които ще стъпят дълбоко в Неговата река. Нищо не е по-важно в този период на съживлението на последното време от издигането на лидерство в Църквата, и има снабдяване за него в реката. Говорейки за Давид, Господ каза, че той първо беше призван да бъде "*свидетел,*" после беше повишен в "*лидер,*" и накрая стана "*началник*" на племената. Ние всички участваме в Давидовия пример за свидетел. Преди да се върне в Небето, Исус каза:

Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.

Деяния 1:8

Да бъдеш свидетел е повече от това да свидетелстваш на другите. Ние сме призвани да бъдем примери за Евангелието на Исус Христос, за Неговото спасение, за Неговата трайна сила, за вливането на Святия Дух, за Неговото изцеление, за Неговото снабдяване, за това как Той ни води, за това как работи в нашия живот. Ние сме свидетели на тези около нас, и ежедневиия ни живот трябва да говори за свидетелството на Бог. Ако очакваме другите да влязат в потока на реката, ние трябва първо да стъпим и да им покажем пътя. Има много повече за християнския живот, обаче, от това да бъдем спасени и изпълнени с Духа. Бог иска да ни повиши, както направи с Давид. Писанията заявяват:

Защото нито от изток, нито от запад, нито от планинската пустиня иде съд; но Бог е съдията; един Той унижава, а друг издига.

Псалм 75:6-7

Издигането в Царството на Бог идва директно от Самия Цар. Господ има нови позиции за всеки един от нас, и поради бързия растеж в Църквата, това е време на издигане. Когато влезем в потока на реката, ние сме разширени и упълномощени да вършим това, което не можем да вършим сами по себе си. "*Дадох го ... на племената.*" Ние сме Божиите подаръци на любов за света. Ужасно нещо е когато срещнем хора, които са живели 40 или повече години преди някой да им говори за Христос. Това е срамно и Бог ни призовава да го променим! Защо оставаме мълчаливи? Вероятно защото нашите съседни са "твърде грешни," "твърде образовани," или "твърде богати" за да се интересуват от Евангелието? Мисля, че не, обаче ние мълчим поради тези и редица други причини. Новите християни почти не са толкова виновни за това. Те имат ревност за изгубените и стават голямо благословение за хората в тяхното общество и за тези, с които работят. Няма нищо по-чудесно за тях от това да спечелят някой за Христос. Повечето от нас се нуждаят от това свежо отношение. Поради някакви причини, на нас ни се струва по-лесно да говорим за времето, за това, което сме прочели във вестника, за политиците на деня или за почти всичко вместо да говорим за Исус и за Неговата любов. Любителите на кучета изглежда винаги знаят как да обърнат разговора към техния любим интерес. Спортните фанатици също са добри да правят това. Защо не можем ние да бъдем такива? Ако човека с когото сме започне да говори за времето, ние трябва да можем да обърнем разговора към Исус. Той контролира времето. Ако

човека с когото разговаряме иска да дискутираме новините, ние трябва да можем да донесем Исус в картината. Той е зад всички световни събития. Ако хората настояват да говорят за техните домашни любимци, разкажете им за вашето куче, което е било болно и вие сте се молили и то е било изцелено. Някои хора казват, "Аз нямам дар за това." Истината е, че ти си дарът, и ако ще бъдеш верен в това да бъдеш сияеща светлина за тези около теб, Бог ще те издигне също и до други позиции. Позволи на реката да разшири твоя дух и да те направи мъж сред мъже или жена сред жени. Докато може би настояваш, че нямаш дар от такава величина, ти никога няма да го узнаеш докато не го разопаковаш. Така става с даровете. Ти можеш да ги пазиш в чудесни кутии или опаковани в чудесна хартия, ако искаш, но никога няма да знаеш какво имаш докато не отвориш дара. Твоите дарове може да са от най-добрите магазини в града, но докато не ги отвориш ти няма да знаеш по никакъв начин как могат те да облагодетелстват твоя личен живот и живота на другите около теб. Нека всеки дар да бъде отворен пред теб така че да можеш да знаеш какво имаш в Бог. Давид беше издигнат чрез прогресия, но всяко повишаване беше свързано със служение на хората. Някои от нас искат духовни позиции, които не включват вземане даване с хора, но няма такива. Всяка духовна позиция е директно свързана с хора. Когато отидеш на мястото където не искаш да имаш нищо общо с хора, ти не позволяваш на твоя духовен дар да тече. Повишаването изисква да чувстваме сърцето на Бог, а Неговото сърце е към хората. Аз познавам проповедници, които обичат да проповядват, но мразят хора. Как може да бъде това? Какво правим в служението, ако не е да служим на хората? Служение, което не е свързано с хората е безсмислено. Моли Бог да ти даде любов към хората докато плуваш в реката на Неговата сила. Когато свидетелстваме на хората, ние ставаме по-заинтересовани от техния духовен прогрес. Грижата за тях не е само отговорността на пастори и учители, но на всеки зрял вярващ. Ако приемеш Божия призив за уголемяване, Той ще те повиши днес. Моя брат рядко даваше формални звания на тези, които работеха с него. Той обичаше когато хората виждаха нуждата да се заемат да запълват тази нужда. Той се вълнуваше когато хората не трябваше да бъдат молени или назначавани, когато те просто чувстваха товара и действията. Тези бяха хората, които той разпознаваше като истински лидери. Това е Бог, който дава лидерски позиции, но Той го прави в отговор на нашето желание да видим нуждата и да стъпим в нея. Ако желаеш, Той има много важни позиции, които да запълни в Своето Царство. Пристъпи и приеми своето повишаване. Давид се придвижи от водене към командване. Бог иска да ни даде откровение за Своите планове и власт за да ги носим, което ще ни даде възможност да командваме други. Стотника разбираше командването, защото беше човек под властта на други и той имаше войници под своята власт. "Исусе, изговори думата," каза той на Исус (вижте Матей 8:8-9). Нека Бог да ни даде повече мъже и жени като стотника днес. Някои настояват, "Аз не искам никой да ме командва." Тези, които казват това трябва да не искат да бъдат в движението на Бог в последните дни. Всеки човек, който иска да бъде в това съживление ще бъде желаещ да има някой над себе си, издигнат от Бог да го командва в потока на реката. Някои все още се опитват да решат дали дори искат да влязат. Тези, които са се изкачили по-нависоко са избрали за себе си дарът на лидерство. Те са спасители за останалите от Божиите хора. Те могат да видят посоката, която реката поема и могат да насочат другите в тази посока.

Давид беше даден като свидетел, и ти също си такъв. Давид беше даден като лидер и ти също си такъв. Давид беше даден като командир, и ти също си такъв. Време е за теб да заемеш полагащото ти се място в реката. След като показва прогреса на Давидовото призвание, Бог показва Исаия като дори по-голяма стъпка в повишаване:

Ето, ще призовеш народ, когото ти не познаваш; и народ, който не те познаваше, ще тича при тебе, заради Господа твоя Бог, и заради Светия Израилев, защото те е прославил.

Исаия 55:5

Когато желаем да течем с реката на Бог, Неговия Дух толкова ще обитава в нас, че ние ще можем да призоваваме хора отдалеч. Ние не трябва да бъдем в Индия за да призовем индийците. Не трябва да бъдем в Африка за да призовем африканците. Не трябва да бъдем в Исландия за да призовем исландците. Ние можем да си стоим на мястото където Бог ни е поставил в дълбочините на реката и да приемем един дар на Духа, който ще *"призове нация."* Някой може да каже, "Но моята вяра все още не е толкова голяма." Това е, което Духът на Бог иска да изработи в твоя живот. Ако си просто свидетел, позволи Му да те направи лидер. Ако си просто лидер, позволи Му да те направи командир. Ако вече си командир, протегни се към по-големи неща. Започни да призоваваш нации за Господа. Бъди готов. Повишаването идва към ТЕБ. То може да не стане както ти го очакваш. Никой няма да те тупне по рамото и да ти каже, че си бил повишен. Ти трябва да се сдобиеш с необходимата власт в областта на Духа. Не чакай някой да ти пророкува твоето повишаване. Сдобий се с него. Кажи на Господа, "Господи, бил съм щастлив да ти служа по този начин, но съм готов за повишаване. Искам да имам власт, която ще ми даде възможност да се протегна с моя глас и да призова цели нации." Бог ще почете твоето желание. Някой може да попита, "Какво добро ще направи това?" Когато течем в реката на Бог, нашите думи са изпълнени с Дух и с живот, и ние сме способни да събуждаме нации за Господа. Някои от нашите хора са виждали видения за съживлението да се разпространява по-нататък от нашия лагерен район и те са виждали Япония и Китай и хора от други Азиатски народи и светът да е привличан тук поради работата на Духа. Това, което Бог ще върши в идните дни ще удиви всички ни. Той каза:

Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ.

Исаия 55:8

Аз не знам как точно Бог ще го направи, но съм решила да бъда толкова глупава в моята способност да Му отговарям както нашата Тайна Служба е в отговор на нуждите на нашия президент. Аз не искам винаги да минавам през фазата на рационализиране с моя ум. Аз искам да бъда толкова в тон с Духът на Бог и толкова в тон с това, което Той върши и как се движи и работи и тече в този ден и час, че да имам в мен незабавен, спонтанен отговор. Когато учим някой чужд език, в началото ние превеждаме всичко от английски на новия език и от този език на английски. Когато, най-после, имаме пълно схващане на новия език, ние

мислим директно на този език, без да трябва да превеждаме всичко на нашия оригинален език. Това е начина, по който зрелия поток на Духът на Бог трябва да работи в нашия живот. Нека повече да не обмисляме последствията от нашите действия нито да претегляме всяко движение за да бъдем сигурни, че не пропускаме Божията воля. Ако чакаме твърде дълго за да се движим, ние вече сме я пропуснали защото тази част от реката вече се е придвижила. Реката не чака никого. Когато нещо тече по течението и ние искаме да го уловим, ние трябва да действваме бързо или можем да го пропуснем. Лесно е да се пропусне нещо, което се движи бързо. Реката се движи. Движи се с нея. Стъпи в твоето повишаване днес. Някои от нас са хванати в титли и, поради това, ние сме заключени за други неща, които Бог иска да правим. Аз не съм такава, която да давам титли защото Бог постоянно призовава всеки един от нас в по-велики неща. Не позволявай на никой да ограничи твоето призвание в Бог, вместо това позволи на Бог да вземе всички ограничителни етикети от твоя живот. Има повишаване в мощните води на Божията течаща река. Има лидерска способност просто чакаща за теб. Всяко надаряване и служение е на разположение там. Позволи на реката да тече през теб, и повишаване ще дойде в твоята душа, повишаването от Господа, което се намира в изобилие в *Реката на Славата*.

Глава девета - Призоваване в Реката

Прочее, Господното слово дойде към мене и рече: Преди да ти дам образ в корема познах те, и преди да излезеш из утробата осветих те. Поставих те за пророк на народите. Тогава рекох: О, Господи Иеова! ето, аз не зная да говоря, защото съм дете. А Господ ми рече: Не думай — Дете съм; защото при всичките, при които ще те пратя, ще идеш, и всичко, що ти заповядвам, ще кажеш. Да се не боиш от тях, защото Аз съм с тебе, за да те избавям, казва Господ. Тогава Господ простря ръката Си та я допря до устата ми; и Господ ми рече: Ето, турих думите Си в устата ти. Виж, днес те поставих над народите и над царствата, за да изкореняваш и да съсипваш, да погубваш и да събаряш, да градиш и да садиш.

Еремия 1:4-10

"Поставих те за пророк на народите." За тези, които стъпват смело в Божиите води, ги чака световно призвание. Едно от най-великите неща, което ни се случва когато позволим да бъдем отнесени в Божията река е, че ние изведнъж започваме да усещаме Неговото сърце, да разбираме Неговите пътища. Ние изведнъж имаме товар за хората, призвание за нациите. Аз лично вярвам, че няма "местно призвание." Чувам хора да казват, "Ние имаме местно призвание, местно служение, местно видение," но аз вярвам, че всяко служение е глобално. Великото поръчение го прави такова. Когато ти отидеш в света и проповядваш Евангелието на *"всяко създание,"* което срещнеш, ти можеш действително да се намериш основан в определена местност. Моите родители бяха в Ричмънд, Вирджиния за около 60 години, но въпреки че голяма част от тяхната работа беше местна, тяхното призвание и тяхното видение бяха глобални. Видението на всеки вярващ трябва винаги да бъде за целия свят, и дали ще отидеш някога физически в чужди страни или не, съществено е да имаш това измерение на призива на Бог в твоето сърце. Поради нашите човешки ограничения,

необходимо ни е чудо даже за да имаме Божието видение. В течението на реката, Той ни дава разширяване на сърцето, което ни дава възможност да носим видението, което Той е поставил в нас. Изправи се за удобния случай. Време е да спрем да се наклоняваме към по-малкото и да започнем да се наклоняваме към по-голямото. Вместо да вярваме за минимума, нека да започнем да вярваме за максимума. Когато влезеш в помазани събрания където реката тече, Духът на Бог поставя величие в твоя дух. Той поставя специално призвание в теб, разкривайки ти самата причина заради която си роден. На Еремия, Той каза, "Дори от утробата на майка си, ти си бил призван да бъдеш пророк за народите." Твоето призвание не е по-малко драматично. Като нас, Еремия веднага започна да протестира: "Аз съм дете." Врагът винаги ще сложи в устата ти нещо, което има силата да омаловажи призива на Бог. Ако настояваме говорейки тези ограничителни мисли, ние можем да пропуснем това, което Бог има за нас. Господ каза на Еремия (и Той го казва и на нас днес), "Дори не казвай това." Ако негативни мисли идват от твоя дух, съпротиви им се. Не заявявай това, което мислиш. Не го изговаряй. Не прекарвай времето си мислейки за тези негативни аспекти, "защо това не може да бъде мое." Преди няколко години аз летях до Ванкоувър, Британска Колумбия, за да говоря в една китайска църква. Тъй като моя първоначален призив беше за китайския народ, те остават моята първа любов до този ден. Когато отидох в църквата тази вечер, Господ ми говори да не споменавам думата "Китайци." Аз протестирах, "Господи, Ти знаеш, че обичам китайците, и аз не мога да кажа нещо за да ги нараня." Ако трябва да кажа нещо, аз щях само да спомена, че съм щастлива да бъда отново с китайци. Господ каза, "Аз не искам да поставяш никакъв ограничителен етикет върху тях. Аз ще ги използвам да благословят света, не само техните хора." В течението на реката, има висше призвание и всяко ограничение, което хората се опитват да сложат върху нас е вдигнато. Преди много години моя брат започна да кани чуждестранни пастори на нашите палаткови събрания, и ние продължаваме тази традиция. Това изисква много усилия. Тези, които са натоварени с това служение изпращат няколко хиляди писма за покани по време на всеки лагер. Трябва да бъдат изпратени по две копия от всяко писмо, едно до човека когото каним и друго до нашето Министерство за Емиграцията. Това е донесло много и много трудности за хората от недоразвитите страни да дойдат в Америка, но ние обичаме да благославяме тези, които обикновено нямат възможност да дойдат. Някои не могат да разберат защо правим тези усилия. "Има много работа за тях, която да вършат в Индия или Африка," казват те. "Защо трябва да ги каним да идват тук?" Защото Великото Поръчение не е само за Американците или Канадците или Британците. Всеки вярващ трябва да има световно видение. Иначе как можем да очакваме нашия Господ да прекара вечността с нас? Света е Неговата поглъщаща страст, и Той иска хора, които също имат света в своето сърце. В хода на годината, ние имаме хора от повече от 50 страни, които ни посещават тук във Вирджиния, а в Ерусалим броят на страните, от които имаме представители в нашите събрания е повече от 100 всяка година. Аз вярвам на Бог за увеличаване на този брой защото искам да видя Неговото Слово изпълнено. Аз знам, че когато пастори и други християнски лидери от други страни влязат в течението на Божията река, техният живот е обърнат с главата надолу и те се връщат в своите страни за да вършат велики подвизи за Бог. Защо трябва някой вярващ да бъде ограничаван? Божият призив съдържа

всичко. Дявола знае поне хиляда причини, които може да представи пред всеки от нас за това защо не можем да бъдем ние, които Бог ще използва. Ако той не знае всичките защо не, нашите приятели изглежда да ги знаят. Аз лично вярвам, че призова на Бог и личното взаимоотношение на човек със своя Бог са достатъчни за да го накарат да се изпълни в живота на този човек, ако той го иска и е готов да тича здраво след него. Ако ти си решен, никой човек или дявол не може да те спре или да ти попречи. Когато желаем да се държим за видението на Господа, удивително е как Бог отваря врати за нас, врати, които никой човек не може да затвори. Това няма нищо общо с това къде сме родени, нашето образователно постижение (или липсата на такова), нашето социално положение, или някое от другите неща, които хората смятат за толкова важни. Важното нещо е личното взаимоотношение с Бог и личното желание да се вярва и да се покорява на Господа. Това е, което в края на краищата има значение. Влез в реката, и течи с нейния призив. Всичко, което ни се е случвало на всеки един от нас до този момент не е било нищо друго освен подготовка за това, в което ще се движим в идните дни. Ние преживяваме повече и повече съживление, и всичко, което сме преживяли в миналото — без значение колко велико чудо или какъв чудесен отговор на молитва — не е било нищо друго освен задълбочаване на обещанието, което ни е било дадено за този последен ден и час. Аз съм благословена защото съм израснала в семейство, което познава славата на Бог. Не мога да си спомня време когато да не сме познавали славата. Аз израснах в тази област на слава и в тази област на слава е където Бог посява семена на величие в нашите духове. Нека да спрем да си говорим извън величието, което Бог е приготвил за нас. Той каза на Еремия да не казва, че е дете, и Той ти казва днес да спреш да обитава в негативните неща и да приемеш Неговия призив и разширяването за това. Не казвай нищо, което ограничаващо относно тебе, относно твоето служение, относно твоя призив, относно това, което Бог има за теб. Спри да заявяваш ограничения и започни да заявяваш неограничените цели на Бог. Започни да вярваш за освобождението на Бог от хомота — без значение от съществуващите обстоятелства. Когато направиш това, ти ще видиш големи и свръхестествени врати отворени пред теб. Моя баща имаше велико чудотворно служение, и той каза, че Бог му е говорил тези думи: "аз не искам да говориш слово на неверие или да се съгласяваш с други, които го правят." Той трябвало да започне да развива тази способност защото, ако не сме внимателни ние откриваме себе си, просто в хода на нормален разговор, говорейки думи на неверие. След като той работил върху това за известно време и си мислел, че се е справил доста добре, Господ му говорил отново: "Не е достатъчно да не говориш неверие. Аз искам дори да мислиш така." От този ден нататък, моя баща трябвало да започне целия процес отново. Избави се от някои от негативните неща, които мислиш и казваш. Когато мислиш по този начин и говориш по този начин, ти ставаш своя най-лош враг. Спри да обитава и да заявяваш негативни и ограничителни неща. Няма никакво ограничение в Духа. Няма никакво ограничение в славата. Тези, които обитават в позитивното и изповядват позитивното ще бъдат издигнати посред нощ със специални помазания, които ще удивят и объркат света. Колко е чудесен деня, в който живеем! Колко дълго трябва да чакаш за някои от тези неща да се случат? Ако вярваш за това и спреш да настояваш за причините, поради които то не може да се случи, Бог ще те издигне за няколко месеца. "Но аз не съм Еремия,"

чувам някой да казва. Има едно помазание за този ден, което е по-велико от това в дните на Еремия. Има едно помазание за този ден, което е по-велико от това в дните на Исаия. Има едно помазание за този ден и час, което е по-велико от всичко, което някога е било виждано по лицето на Земята. "Какво да кажем за Деня на Петдесетница?" Какво да кажем за него? Истина е, че 120 бяха изпълнени със Святия Дух, но аз съм била на служби, в които хиляди са били изпълвани с Духа в едно събрание, за няколко минути. Никога е нямало по-велик ден, по-велик час или по-велико движение на Духа на живия Бог. Започни да го заявяваш. Приеми своето велико призвание в реката на Бог. Защо намираме за толкова трудно да вярваме това, което Бог ни казва за нас? Веднъж, когато имахме Библейско Училище всеки следобед в Ерусалим, един от нашите лидери каза на всички студенти, "Искам да си отидете в къщи тази вечер и да напишете всяко бележито пророчество или видение или сън, всичко, което все още не е изпълнено във вашия живот и да го донесете утре на лист хартия." Когато влязохме в клас на следващия ден всеки изглежда беше направил домашната си работа, но те бяха затруднени да я покажат. Листите оставаха скрити под нещо, и студентите не искаха никой да види или узнае какво очакваха те в Бог. Те не искаха никой да мисли за тях като че бяха с високо мнение, и те не искаха никой да си прави шеги с тях. Учителката обикаляше из стаята, опитвайки се да накара някой пръв да прочете своя лист. Най-накрая тя накара някой от студентите неохотно да започне да чете някои от нещата, които Бог му беше обещал. Казваше се, "Аз ще бъда велик евангелизатор. Аз ще проповядвам на хиляди. Ще виждам хиляди спасени." Той беше очевидно смутен от това, което четеше. Учителката, обаче, само го насърчи. "Аз не виждам никакъв проблем с това," каза тя. "Ти вече проповядваш, ти вече имаш успех, ти вече печелиш души. Семето вече работи. Всичко, което Бог трябва да направи за теб е просто да увеличи броят, а това е лесно нещо за Бог."

Друг човек прочете, "Бог ми показа, че ще проповядвам на големи платформи в Африка, на големи изцелителни събрания, с велики чудеса." "Това не е трудно за Бог," отговори учителката. "Спомни си за дамата, за която се моли предния ден. Бог я изцели. Какво чудо беше това! Спомни си ...?" и тя продължи да му припомня за други чудеса, които Бог беше извършил чрез него. Изцелителната сила беше там. Изискваше се само ускорение, увеличаване на броя. Ако Бог може да изцели един човек чрез теб, Той може да изцели десет хиляди чрез теб. Преди да свършим този ден, мнозина ще бъдат убедени, че Бог ще извърши това, което е обещал. Ние ще видим това в идните дни. Ти си призван за нациите. Вероятно никога не си мислил за това по този начин, но е време да го направиш. Вземи една добра карта на света и се моли върху нея. Положи ръцете си на страните, за които Бог ти е сложил товар и вярвай за чудеса. Ако не си добър по география и не познаваш страните, започни да се молиш за географски области или за континенти. Моли се за Азия, за Африка, за Южна и Централна Америка. Моли се за Карибските Острови. Виж какво ще направи Бог за теб. Това е Божият ден и час да доведе до осъществяване призива, който е бил върху твоя живот от утробата на майка ти. Той е подхранван и разширяван докато ти си отнасян в реката. Някой може да каже, "Ти не знаеш какво детство съм имал." Това няма значение. Призива на Бог не зависи от семейството, в което си израснал или дори дали си израснал или не в християнско семейство. Бог има

лично взаимоотношение с всеки един от нас, което се връща до момента, в който сме били оформени в майчината утроба. Неговия призив е индивидуален и личен.

Света не е толкова голям за нас за да го обичаме. Придвижи се в твоята власт в Бог и започни да призоваваш нации за Бог. Само няколко седмици преди брат ми да умре, Господ ме почете и ми даде привилегията да бъда в северна Корея, последната страна, за която съм вярвала Той да ме изпрати. Благословена съм да бъда в нация след нация, в някои от тях за дълги периоди от време, а в някои отново и отново. Трябва да има повече от 200. Това не трябва да ни изненадва. Това е, което Бог е обещал. Влез в реката, и това ще се случи и в твоя живот. Някои хора седят и се опитват да го планират, и докато са заети с детайлите за това как ще го направят, Бог вече използва човека до тях да извърши целта. Спри да се опитваш да извършиш сам Неговата работа и бъди отнесен от реката.

Много американски християни са напълно песимистични за бъдещето на Америка. Позволи на Господ да ти даде вяра за тази страна. Позволи Му да ти даде вяра за това поколение. Спри да бъдеш толкова песимистичен. Бог не е ограничен от съществуващите условия. Не позволявай на себе си да бъдеш съобразен със сегашните тенденции на мислене. Бъди различен. Позволи на Духа на Бог да спусне вяра в твоето сърце за съживление за Америка.

Когато аз неотдавна видях съживление във видение, аз го видях да се простира от "море до блестящо море" в тази страна и видях, че никоя страна в света няма да остане недокосната от него. Бог ще благослови хората от този свят, които много от нас са смятали за последните, които да бъдат благословени. Спри да го пресмяташ и му позволи да се случи.

Съживление скоро ще избухне на Уол Стрийт, в Конгреса в Уошингтън и в Белия Дом. Този дом също ще бъде изпълнен със славата на съживлението. Двадесети век е бил свидетел на съживление от Азуза Стрийт до Броунсвил, но то няма да спре там. Както сме видели, то се придвижва до Сидтън, Мисури, до Ашланд, Вирджиния, до Феникс, Аризона, до Анаполис, Мариленд, и то се придвижва към твоя град. Приеми призива за света, който Бог иска да постави дълбоко в твоето сърце днес чрез Своята *Река на Славата*.

Глава десета - Мъдрост и знание в Реката

От къде, прочее, идва мъдростта? И къде е мястото на разума? — Понеже е скрита от очите на всичките живи, и утаена от въздушните птици. Гибелта и смъртта казват: С ушите си чухме слух за нея. Бог разбира пътя ѝ, и Той знае мястото ѝ; понеже Той гледа до земните краища, и вижда под цялото небе, за да претегля тежината на ветровете, и да измерва водите с мярка. Когато направи закон за дъжда, и път за светкавицата на гърма, тогава Той я видя и изяви; утвърди я, да! и я изследва; и каза на човека: Ето, страх от Господа, туй е мъдрост, и отдалечаване от злото, това е разум.

Йов 28:20-28

"Бог разбира пътя ѝ, и Той знае мястото ѝ." Има дом на съкровище за божествена мъдрост и знание, което да бъде открито в реката на Божия Дух. Нашия Бог е всезнаещ и всевиждащ. Той не само разбира пътя, но също познава и мястото. Когато се научим да течем в Неговата чудесна река, Той ни прибавя мъдрост отгоре. Ако има нещо, от което съзнаваме, че се нуждаем в този ден на движението на Духа на Бог то е разбирането на пътя на Бог и мястото на Бог. Само Той го познава, и ако искаме да сме настроени с Неговите мисли, ние трябва да влезем в реката с Него и да течем с това, което Той прави.

Няма нужда да търсим вън мъдростта, от която се нуждаем. Бог вече я е намерил. Няма нужда да търсим правилния път. Той вече знае пътя, и Той знае неговото място, и аз съм толкова щастлива, че Той предава Своята мъдрост на нас чрез течението на реката. Има област, в която в един миг Бог може да те научи и да ти даде голям мир относно всяка ситуация от твоя живот. Той може да налее отговора, който ти търсиш в твоя дух. Той може да те храни по такъв начин, че да отидеш от духовната детска градина в интимност само за кратко време. Не е трудно за Него, когато позволим да бъдем отнесени в Духа. Това, което може да ти отнеме години в естественото време може да бъде извършено много бързо в областта на Духа. Ако искаме да познаваме Божията мъдрост и да имаме Неговото разбиране и да бъдем екипирани за това движение на Духа в този последен ден, има само един начин да се извърши това. Той знае мястото на мъдростта. Позволи Му да те занесе там. Соломон пише:

Страх от Господа е начало на мъдростта; И познаването на Светия е разум.

Притчи 9:10

Нашия Бог е мъдрост и разбиране, и колкото повече Го познаваме в святото измерение на Неговата слава, толкова по-голямо ще бъде нашето разбиране за съживлението на тези последни дни. Аз можах да завърша рано висшето училище, прескачайки няколко класа. На деня на Благодарността преди моето дипломиране, аз се опитвах да реша кой колеж да посещавам. Личното ми желание беше да отида в Уитън Колидж, където моя чичо Бил беше се дипломирал, но аз исках да зная Божието желание. Ние имахме специални събрания по време на уикенда, и аз се молах сериозно, опитвайки се да открия Божията воля по този въпрос. Група студенти от Библейското училище в Джорджия бяха с нас, и един ден докато се молах на олтара, ръководителя на групата дойде да се моли за мен. Той нямаше никакъв начин да знае това, което беше в ума ми, обаче започна да пророкува: "Не желай земно знание и земна мъдрост. Ако търсиш Моето лице, Аз ще ти дам Моето знание и Моята мъдрост." С това единствено изречение, аз знаех, че няма да ходя в колежа. Щях да търся лицето на Господа и да получа мъдрост и знание от Него. Аз никога не питах Бог за този въпрос отново. Беше удивително през годините да виждам мъдростта на Бог давана ми свръхестествено. Когато за първи път отидох до Хонг Конг, аз бях само на 18, обаче не след дълго, Господ отвори чудесна врата за служение за мен с Бизнесмените на Пълното Евангелие там. Мой приятел беше директора на тази организация от далечна източна Азия. Често, в следващите години, аз откривах себе си седяща с успешни бизнесмени, повечето от тях вече милионери, и те ми задаваха въпроси свързани с бизнес. Аз бях израснала в

малка градска атмосфера във Вирджиния в скромно семейство на пастори, и никога не съм държала повече от \$50 в ръката си наведнъж. Аз си припомних обещанието на Господа, и Бог беше верен да ми даде мъдрост за да им отговарям. Отговора, който Той ми даваше винаги беше точния, от който тези хора се нуждаеха.

Понякога, когато бях питана някой въпрос, изглеждаше като че ли гледах докато някой друг отговаряше. Аз слушах моя отговор, и чувах отговора за първи път, точно както човека, на който говорех. Аз със сигурност не можех да повярвам по-късно за това, което казвах. Мъдростта на Бог покрива липсата на опит и обучение на някой млад човек и ще ни помогне да сме отлични във всяка възраст. Хиляди пъти през годините аз съм преживявала същото това нещо, когато мъдростта на Бог е идвала до мен в реката. Ако само желаем да влезем в течението на Неговите води, Той ще ни покаже неща, които не знаем. Той ще излива мъдрост и знание в нас, защото Той не иска да бъдем "в тъмнината." Нищо не може да ни изненада като деца на Бог. Както казах, ние ще знаем какво се случва на Земята преди Земята да го знае. Бог ни е определил да бъдем главата, а не опашката, да бъдем успешни във всичко, в което Той ни е призовал, и това няма да се случи поради човешко разсъждение. Той е готов да налее отговор в нашите духове така че да не ходим в грешка. Понякога ние получаваме погрешни съвети от тези около нас. Ако желаем да дойдем в присъствието на Бог и да бъдем издигнати в Духа, Той ще налее нещо в нашите духове, което ще коригира ситуацията. Той знае всичко. Има области, в които Бог иска да ни заведе и ние можем да бъдем екипирани за тези приключения единствено чрез чудотворното снабдяване на реката. Направи това, което трябва да направиш за да влезеш в нейните води. Върви където трябва да отидеш. Позволи на реката на Божията мъдрост да тече свободно в твоя живот. Не позволявай на нищо да й пречи. Пий Божията мъдрост. Пий Неговото знание. Когато мислим за това, което трябва да кажем в определена ситуация, много често нищо не идва до нас. Когато дойде момента, обаче, и изведнъж е налято слово в нашите духове и ни е дадена властта да го изговорим, ние трябва да попитаме, "Откъде дойде това?" Това е резултат от времето, което сме прекарвали плувайки в реката на Божията мъдрост и пиейки от Неговото присъствие. Докато пием и пием, ние можем да не осъзнаваме как това отделно пиене ще ни повлияе. Продължи да пиеш и скоро ще видиш. Тази река е пълна с мъдрост, и ако се намираш в нейните води, Божията мъдрост ще се намира в теб. Ние сме *"бебетата и сукалчетата"* казва псалмиста, но с Божията мъдрост изляна в нас, ние можем да имаме *"съвършена хвала"* идваща от нашата уста. Господ може да направи едно дете, което никога не е чувало за слово на знание да се изправи и да започне да използва този дар и другите. Нищо не е невъзможно за Него, и Той може да го направи и чрез нас — ако влезем в течението на реката. Уроците научени в реката са най-лесните и най-бързите. Това са уроците, за които мигновено се чувстваме мотивирани да действваме. Има голяма мъдрост и знание чакащите в реката на Бог.

Един ден, докато бях в Духа, аз открих себе си на дъното на реката, с водите миещи се върху мен. Когато станах от пода, където бях убита в Духа, аз имах усещане за цялото слово, което Бог беше излял върху мен. Не мога да ви повторя и една дума, обаче имаше последствия от това, че цялото слово на Бог

беше изливано върху мота душа и дух. Спри да търсиш "дума" когато Бог иска да направи цялото Си слово да премине над теб. Спри да търсиш чаша благословение когато Той иска да ти даде цялата река. Когато Бог призова Еремия и го отдели за нации и царства, Той постави словото Си в устата на Еремия. Еремия нямаше непременно специфично слово в този момент, но цялото слово на Бог беше в него за бъдещето. Всяка дума, която той някога пророкува беше в реката. Когато словото на Бог премина върху мен докато бях в реката, аз знаех, че всяка дума на Бог, от която се нуждаех докато Той дойде беше вече освободена за мен. Тя беше поставена в моята душа, поставена в дълбочините на моя дух. "Как е възможно това?" може да попита някой. Е, ние изглежда се доверяваме повече на компютрите отколкото на Бог. Ние поставяме програма в компютъра с нейната съответна информация и се доверяваме, че цялата информация, от която се нуждаем е там. Всичко, което трябва да направим е да натиснем правилните бутони, и информацията, която искаме ще се появи на екрана или ще бъде принтирана на принтера. Когато казвам, че Бог може да направи цялото Му слово да премине над нас в реката, някои хора просто може да не го вярват, но това е там. То е в реката, и всеки път когато се нуждаем от него, Бог може да го направи цялото да дойде до нашите духове. Велика мъдрост и знание те чакат в *Реката на Славата*.

Глава единадесета - Величие в Реката

Тогава Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена.

Битие 12:1-3

"Ще те направя голям народ; и ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение." Има величие в реката на Бог, и ако ние можем да се научим да течем с реката, това величие ще бъде предадено в нашите духове. Ако има едно нещо, което съм научила за Святия Дух, то е, че ние се сблъскваме с величие когато се движим в Неговата област. Има величие в живота на Духа, което не може да дойде до някой по никакъв друг начин. Това величие не идва чрез наследственост, не идва чрез образование, и не идва чрез достигане на определено ниво на социално положение. То идва единствено чрез Духа на Живия Бог. Нуждата да се тече в реката на Божия Дух, следователно, отрязва всеки икономически и социален слой на обществото. Ние сме семето на Авраам чрез вяра, и имаме велико наследство. Ние американците всички имаме велико наследство. Без значение дали нашите прародители са дошли от Майското цвете или дали това, че сме американци е резултата от някои от многото съвременни призиви изпратени от Бог до други земи и народи, ние всички сме тук защото някой е отговорил на гласа на Святия Дух да стане част от една нова и велика нация. САЩ не е случайност в историята. Тя е отговор на сърдечния вик на Бог. Вероятно никоя друга нация в света, освен Израел, не е получавала същия призив за величие. Не само, че сме призвани към величие като нация, но и като индивидуалности. Всеки човек, който е пожелал да остави назад

семејство и дом и да отговори на желанието на сърцето да се покланя на Бог в свобода приема личен призив за величие. В миналите векове, тези хора са идвали главно от Европейски нации, като Британските Острови, Германия, Холандия и Скандинавските страни, но днес те идват главно от бившите Съветски страни, от Латинска Америка, Карибите и Азия. Без значение дали всеки американец го е грижа да осъзнае това или не, всеки, който идва го прави защото Бог има божествена съдба за Америка, и ние всички, по тази причина, сме призовани към величие. Не беше случайност, че в началото на 20-ти век имаше изливане на Светия Дух в една малка американска мисия на Азуза Стрийт в Лос Анджелис, Калифорния. Съживлението, което последва Азуза Стрийт трябваше да бъде наречено според улицата защото църквата не беше достатъчно величествена. Нямаше никоя деноминация според, която някой можеше да го нарече. Това не беше съживление на отделен човек или деноминация. Трябваше да му бъде поставена някаква табела, така че беше забодено Азуза Стрийт.

Преди няколко години, група от нас се завърна в къщи от служение в Австралия. Ние иммахме престой от около 10 часа в Лос Анджелис, така че решихме да отидем и да видим мястото където всичко е започнало. Първо отидохме до великия Енджелис Темпъл където Ейми Семпъл Макферсън е проповядвала, и някой там ни даде упътвания за Азуза Стрийт. "Няма да откриете много," предупреди ни те. "Няма нищо останало освен една табела на улицата." Ние иммахме лоша карта и имаше много едностранни улици, така че след известно време мислехме да се откажем от търсенето. "Нека да опитаме още веднъж," насърчих ги аз и почти в същото време видяхме малката табелка, "Азуза Стрийт." Ние излязохме и застанахме под табелата и се снимахме. Нямаше никакъв паметник, никакъв велик музей, просто улична табела. Азуза Стрийт. Това стана името на едно важно съживление. Една малка улица беше предопределена за величие. Божиите мисли са всички за величие на Неговите хора. За разлика от нас, Той няма дори и една незначителна мисъл. Ние понякога искаме да видим хората благословени, но не толкова много. Ние не искаме те да ни надминат. Такава мисъл никога не е преминавала през сърцето и умът на Бог. Духът на Бог е величие, и реката на Бог, която тече в тези дни съдържа това величие. Ето защо намирам за трудно да разбера, че някои хора не искат да падат в Духа. Ако хората можеха само да осъзнаят, че когато са убити в Духа те падат във величие, със сигурност те биха падали много по-често. Една сестра, която посети нашите палаткови събрания призна, че беше малко колеблива относно падането. Тя беше падала преди, но Господ имал някакъв начин да я удрия когато това се случвало, и идеята просто да се предаде на Господа и да лежи пред Него просто не ѝ изглеждала правилна. Първия път когато това ѝ се случило в палатковите събрания, тя не усещала много. Следващия път когато паднала тя не била в съзнание да чувства нищо докато била на пода, но когато се изправила, тя започнала малко да се олюлява. Не отдавна, обаче, тя открила, че мисли различно. Бог поставил различни мисли в духа ѝ, тя осъзнава, че това се случвало защото позволила да бъде отнесена в реката.

Спри да се опитваш да си представяш какво прави Бог за теб, в теб и с теб. Можем ли да не се доверим, че има величие в реката на Бог? Бог е обещал да

направи от нас велик народ. Това обещание не беше само за Авраам. Семената, които Бог сее в нашия живот отиват далеч отвъд финанси и добро здраве. Той е поставил семена на величие в нашите духове, които в идните дни ще пожънат велика и свръхестествена жетва. Има нещо относно провеждането на велики помазани събрания. Твоята душа има полза от това просто да седиш там, без значение дали правиш нещо друго или не. В тези помазания, в тези раздвижвания в славата, семена на величие са пускани в твоя дух, и ти ще ги откриеш да растат докато можеше да се изправиш в пълнотата на това, което Бог има за теб в този последен ден и час. Понякога едно семе се открива, че една птица очевидно го е изкълвала и се спуска на друго. Ако въздушните птици могат да направят това, какво да кажем за активността на ангелите в този ден? Какво да кажем за активността на Святия Дух в този ден? Това, което се случва на нашите служби е сделка между Небето и Земята. Когато сеем за небесата, Бог взема това, което ние сеем и занася славата на съживлението до краищата на Земята. Той казва, *"Аз ще ви направя велик народ, и ще възвелича името ви."* Вярвайте за това.

Бог не е издигнал Америка само за това съживление на последните дни. Той е използвал тази нация за да донесе съществуване на всякакъв вид съвременна технология за да направи Евангелието да отиде до краищата на Земята. През ноември 1997 аз бях в Грийнвил, Тексас, точно на юг от Далас. В службата аз изведнъж започнах да виждам умножаването на гласа. Видях сателитна телевизия, и аз се изправих и започнах да декларирам това — въпреки че по никакъв начин не знаех как Бог ще го направи. Един или два месеца по-късно Бог направи възможно за един мой приятел, който има телевизионна станция в Далас да отиде по сателитната телевизия из цяла Америка, и скоро той ми даде възможността да умножа моя глас чрез предаване от тази станция. В една половин часова програма по сателитната телевизия, ние можехме да достигнем повече хора отколкото Авраам достигна през целия си живот, повече хора отколкото съм имала във всичките ми пътувания (което струваше много хиляди долари в самолетни билети и голямо физическо усилие). В една единствена половин часова програма по телевизията ние можехме да се протегнем по начин, по който не сме могли иначе през целия си живот. Колко чудесен е деня, в който живеем! Бог върши нещата много различно отколкото ние можем да очакваме, и Той има планове да ни използва за да извършим по-велики неща отколкото въобще сме си представяли. Спри да се опитваш да пресметнеш как ще го направиш. Това е нов ден. Бог знае как да прибави към нас и да ни умножи и да ни отдели за Неговата слава. Позволи Му да те залее с Неговите семена на величие. Бог ми даде един малък припев:

Има семена на величие в мен.

За да ме направят това, което Той иска да бъде.

Повече отколкото мисля, и повече отколкото мога да видя.

Има семена на величие в мен.

Има ново прииждане на Духа на Бог, и Той търси тези, които ще бъдат толкова склонни към приключения както Авраам беше в миналото. Авраам нямаше никакъв предшественик, който да следва. Той беше първият човек, който да напусне дома си и страната си и да последва гласа на Бог. Той беше първият

човек, който започна да пътува към едно място без да знае къде беше това място. Той тръгна очаквайки едно наследство, обаче когато стигна там където отиваше, нямаше никакво явно наследство, което да го чака, освен наследство чрез вяра. Бог ни призовава да имаме вярата на Авраам, да се движим в областта на неизвестното, да се движим в посоката на това, което все още не сме видели. Ние не трябва да правим това както Авраам, на гърба на магаре или на камила. Ние може да не сме призвани да прекосим пустинни места. Но, като Авраам, ние ще стигнем да нашата обещана земя чрез научаване да вървим с течението на Божията река. Най-великата задача, която имаме пред нас е да се научим да си почиваме, да спрем да работим, и да бъдем отнесени от помазаните води. Има величие в тяхното течение. "Колко парадоксално," може да каже някой, но апостол Павел научи тази истина много отдавна:

Затова нека се постараям да влезем в тая почивка ...

Евреи 4:11

Ние "се стараем" да "влезем в тази почивка." Когато веднъж си влязъл в тази почивка, ти можеш да си почиваш в ръцете на Негови Дух и да бъдеш отнесен в Неговото величие. Спри да се бориш и позволи това да се случи. Нека метеори от Святия Дух да се търколят от ръцете ти за да извършат работата. Нека огнени искри да излязат от устата ти така че твоите думи да бъдат ефективни. Нека славата на Бог да бъде проявена и разкрита. Това е деня на реката на Бог, и има величие в тази река. Наблюдавала съм това да се случва през годините. Когато хората влизат в реката, те изведнъж мечтаят големи мечти, имат големи видения, и правят големи планове. Преди да влязат в течението на реката, те са нямали никакъв план и тяхното видение е било ограничено. Те са били ангажирани само с малкото, само с грижата за собствените семейства. Изведнъж Бог ги издига за да вършат знамения и чудеса и подвизи в Неговото име. Той е пуснал величие в техните духове отвъд всичко, в което те са израснали. Това е работата на Духа на Бог, и то се случва в течението на Неговата река. Бог призовава хора, които ще се надигнат в покорство да следват Неговия глас, хора, които ще приемат Неговото видение за величие, хора, които ще отговорят на Неговото висше призвание. Той е обещал да ни издигне като народ и да възвеличи името ни. Той казва чрез Петър:

Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свят народ, хора, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина.

1 Петрово 2:9

Когато един човек е избран да представя нашата нация по някакъв начин, раменете на този човек изглеждат да се издигат няколко инча, и главата му стои по-високо отколкото нормалното. Представянето на една нация е специална чест. Ти и аз, обаче, имаме едно по-висше призвание. Ние сме призвани да представляваме Бога на Вселената. Издигни се до нивото на величие, което този призив изисква като се потопиш в потока на Божията река. Когато си под силата

на Бог, ти може да не осъзнаваш семената на величие, които Бог поставя в твоя дух. Ти може да не разбираш промените, които Бог прави в твоето сърце. Ти може да не осъзнаваш великите неща, които Той прави за теб в самия този момент. Но всичко това ще стане очевидно на времето си. Има величие в потока на реката и това величие ще въздейства на твоя живот за бъдещето когато стъпиш дълбоко в *Реката на Славата*.

Глава дванадесета - Финанси в Реката

И всичките вярващи бяха заедно, и имаха всичко общо; и продаваха стоката и имота си, и разпределяха парите на всички, според нуждата на всекиго.

Деяния 2:44-45

И апостолите с голяма сила свидетелствуваха за възкресението на Господ Исус; и голяма благодат почиваше над всички тях. Па и никой от тях не беше в лишение; защото всички, които бяха стопани на ниви или на къщи, продаваха ги, и донасяха цената на продаденото, и слагаха я при нозете на апостолите; и раздаваше се на всекиго според колкото имаше нужда.

Деяния 4:33-35

"И раздаваше се на всекиго според колкото имаше нужда." Има достатъчно снабдяване за всичко, от което се нуждаем в реката. Каквото и да ни заведе до реката, ако всички ние можем да влезем в нея, всяка нужда ще бъде снабдена. Това настоящо съживление не докосва само душата. То ще бъде едно икономическо съживление за Божиите хора. Ние не само ще излезем от дълг, но ще получим бележити финансови чудеса за всяка наша нужда. Трябва да вярваме за това. Това е Божието желание за всеки един от нас. В световното Тяло на Христос, голямо мнозинство се нуждае от финансови чудеса, а тези, които не се нуждаят могат да упражняват вяра за тези, които се нуждаят. Това е една област където Сатана атакува много от Божиите хора. Той иска да спре потока на Божиата река по всеки начин, по който може. Ние трябва да позволим на реката на Бог да се движи през нашите компании, през нашите банки и през нашите лични финанси, защото Бог желае да ни освободи от всяка пречка за да вършим Неговата воля в този ден и час. Когато финансовата борса стана неустойчива през лятото на 1998, Бог ни говори, че е в полза на съживлението да запази борсата стабилна. Той каза, че въпреки че ще има малки разклащания борсата ще остане стабилна в полза на съживлението. Изискват се допълнителни финанси за Божиите хора за да могат да посетят центрове на съживление където Бог се движи. Някой трябва да може да вземе няколко дни отпуск за да отиде на съживления, палаткови събрания и походи. Това изисква икономическа стабилност. Бог изисква по-голяма финансова отговорност от Своите хора. Живеейки на мисионерското поле през всичките тези години ние сме практикували да живеем свободни от дълг с изключение на текущите разноски. Моите родители им е казано от Господа никога да не ипотекират имуществото на палатката за да я запазят като подслон за Божиите хора в бъдещето. Бог иска да ни освободи от такива товари. Съживлението е много добро за местната икономика. Всеки просперира в градовете където Бог се движи. Има преливане на благословение. Местните търговци са благословени.

Мотелите и ресторантите са пълни и всички видове транспорт се оползотворяват. Когато се движим в съживление, Бог чудотворно изважда Своите хора от дълг. Той иска да ни освободи индивидуално и също и да плати дълговете на нашите църкви. Излизането от дълг е напълно противоположно на сегашната тенденция в Щатите и в много други страни. Американския народ е насърчаван да обръща своя дълг в ипотечи. Това само поставя хората по-дълбоко в дълг и дори може да изложи на опасност сигурността на техните домове в бъдеще. Това очевидно не е Божията воля. Това не е време да строим по-големи хамбари за да натрупваме нашите добрини и да заявяваме, че *"нямаме нужда от нищо."* Бог иска да освободи Своите хора така че да можем да участваме напълно в съживление. Започни да вярваш за това днес. Съживлението докосва нашите сърца, нашите души, нашите ръце и нашите крака, но то също така докосва и нашите джобни книжа. То докосва нашите банкови сметки. Тези, които са в липса чудотворно ще им бъде дадено това, от което се нуждаят за да посрещнат финансовите си задължения, а тези, които имат излишък ще бъдат призвани да вложат част от излишъка си в Царството. Както го направи Бог за изплуващата църква от първи век, Той го прави отново, така че Неговите хора да не дължат нищо на този свят. Всичко, което се иска от нас е да бъдем намерени в *Реката на Славата*.

Глава тринадесета - Единство в Реката

*И обърнах се да видя Този, Който ми проговори; и като се обърнах, видях седем златни светилника; и сред светилниците видях Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърдите със златен пояс; а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му, като огнен пламък; и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена: а гласът Му беше като на много води; и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата му излизаше меч остър и от двете страни; и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си. **Откровение 1:12-16***

"Неговия глас [беше] като шум от много води." Има свръхестествено единство, което се намира в дълбочините на Божията река. Когато Йоан видя Исус, това е начина, по който той описва неговия глас. Това е важно за нас, защото Господ кара Невястата да говори като Младоженеца, да има глас точно като Неговия. Тъй като гласът на Младоженеца е *"като шум от много води,"* нашия глас също трябва да бъде единен глас, много гласове свързани като един. Има само една река, и ние всички трябва да влезем в същата тази река, но тази река има *"много води."* Когато нашите много потоци се свържат в един поток, звукът от всичките се слива в един велик звук. Точно сега ние толкова често сме много звуци, но Бог иска да ни направи един. Това не е ден за изключителност. Това не е ден да се поддържат обособявания. Бог ги премества всичките в едно. Етикетите отпадат. Барьерите падат. Оскърбленията се забравят. Водите на тази река трябва да бъдат едно, въпреки факта, че са много. Това е чудесно освежаващо да се слуша звука на течаща вода. Нещо относно това носи мир за душата. Същото е в областта на Духа. Всеки плод на Духа може да бъде чут в *"звука на водите"* идващ от Тялото на Христос днес. Когато пеем в Духа заедно, всеки глас е особен. Ако се приближиш достатъчно до някой отделен човек, ти можеш да чуеш техния особен звук, но цялостното впечатление е на един велик глас. Всеки

човек пее индивидуални думи на своя личен език в Духа, но впечатлението е като цялостност, а не като части. Когато слушаш този колективен глас, няма намек за несъответствие. Някой отделен певец може, действително, да бъде някак си въвн от тоналност, но целия колективен глас, общото течение, произвежда нещо много красиво. Индивидуалните недостатъци са скрити в свързването на глас с глас. В какъв чудесен ден живеем! Това не е време да бъдем индивидуалисти. Това е време да позволим на реката да тече. Издигнете гласовете си заедно, пеейки в Духа, покланяйки се на Царя на Славата и позволете на "звука от много води" да излезе. През лятото на 1998, аз получих един имейл от Малайзия: Аз посещавам Харизматична Методистка църква, и Господ върши свръхестествени неща сред нас. Чух звук на събуждане в областта на Духа, звука на съживление идващ от Малайзия. Ние всички сме толкова развълнувани, и аз просто не знам как да се изразя в думи. Господ ме докосна по много начини докато четях книгата *Слава*. Не можех да премина през първа глава за няколко дни поради невероятното помазание на Господа. Не можех да продължа освен да се покланям на Него и само на Него. Аз съм нова в областта на сънища и видения, но видях два пъти един и същ сън. Аз стоях пред голяма врата, преживявайки струите на вятъра удрящи ме по лицето, като че ли беше дъхът на Бог. Чувствах се като че ли летях с всеки порив на вятъра, който ме удряше по лицето. Това прибави към моя дух пълнота от любов, радост, вълнение, мир, доброта, милост, пълнотата на Бог, която е отвъд разбирането. Чух в далечината звука от хвалението издигащо се към небесата като звук от много води. Почувствах се изпълнена с енергия и започнах да викам развълнувано. Думите не могат да опишат това, което чувствах в духа си. Това е едно от чудотворните неща, които се случват в нашата молитвена група в Методистката Църква в Малайзия. Не е ли вълнуващо това! Ние идваме заедно в потока. Нашите независими духове трябва да напуснат, и ние трябва да се протегнем, да се хванем един друг за ръка, и да се движим заедно, докато вълните на Божията слава се мият върху нас. Нека да издигнем гласовете си докато станат гласа на Духа на Бог призоваващ хората в този последен ден, като "шум от много води." Нека нашите гласове да говорят звуци на слава, и нека тези звуци да станат като гласа на Бог говорещ на едно поколение, което ще дойде до пълнотата на Бог в това движение на Духа в последните дни. Чудесно е да можем да тече в реката на Бог, но да можем да течем заедно в реката не е нищо друго освен чудо. Бог знае как да вземе хора от Запада и хора от Юга и хора от Изтока и хора от Севера и да ни обяви всички като едно в един велик поток на Неговата река. Да можем да течем индивидуално е чудесно, но Бог иска да доведе хора, които могат да текат заедно към добротата на Господа. Ако можем да се научим да течем заедно, ние можем да имаме съживление. Бог е наредил да течем заедно:

Тогаваше видиш и ще се зарадваш, и сърцето ти ще затрепти и ще се разшири; защото изобилието на морето ще се обърне към тебе, имотът на народите ще дойде при тебе.

Исая 60:5

И те ще дойдат, и ще пеят върху височината на Сион и ще се стекат към благата Господни, към житото, виното и дървеното масло, и към рожбите на

овците и на говедата; и душата им ще бъде като напоявана градина, и те няма да изнемощят вече.

Еремия 31:12

В началото на лятото на 1998, Монсиньор Уолш ме покани да говоря на уединението на католическите свещеници в Малверн, Пенсилвания. Около 75 свещеника от Източния Бряг и от други части на страната се бяха събрали. Имала съм привилегията да говоря на католически лидерски конференции в Англия и в други части на света, но това беше първата ми свещеническа конференция. Бог изля Своя Дух върху нас там по много славен начин. Те имаха малко по-различен поток отколкото аз бях свикнала, така че открих себе си в нова ситуация. Първата вечер от службите, Монсеньорът се засили и ме хвана за ръката. Очите ми бяха затворени, и ние хвалехме и се покланяхме на Господа, но когато той хвана ръката ми нещо чудесно се случи. В единството на нашите ръце, изведнъж индивидуалните потоци се сляха в един чудесен поток. Вместо да имаме отделни потоци, ние сега имаме един. Един от свещениците, който беше част от служителския тим беше също член на Католическия/Петдесятен Диалогов Комитет. Неговия коментар на следващия ден бил този: "Аз исках да видя какво се случва между Католиците и Петдесятните, и взех от там една картина завинаги запечатана в моята памет. Тя е на Монсеньора (представляващ католиците) и Рут (Петдесятните) докато те бяха хванати ръка за ръка, танцувайки, люшкайки се, движейки се заедно чрез Духа на Бог. Никога няма да забравя това." Това се случи защото всеки от нас беше готов да направи приспособяване към нашия различен поток за славата на Бог и за ползата на Тялото на Христос. Понякога трябва да направим такива приспособявания, но когато това е осъществено и ние можем да течем заедно, Бог почита това. Една река направена от потока на двама човека може да се движи към другите и, в процеса, да прибавя към своята сила. Тя може много бързо да бъде увеличена на 20 и после на 200 и на 2,000. Когато реката тече, тя може да се увеличава докато стане огромен поток въздействайки живота на безброй вярващи. Ние можем и трябва да се научим да течем заедно към добротата на Господа. Когато започнем да схващаме в областта на Духа какво прави Бог в този ден и час и придобием способността да течем заедно, ще дойде едно разширяване. Това разширяване, което много от нас търсят не може да дойде докато не се научим да течем заедно. Трудно е за някои да разберат величието на това, което Бог прави. Той маха люспите от нашите очи, причинявайки стени да падат и отмахва многото деления сред нас. В друга католическа конференция миналото лято, всеки ден пътеката между редовете и мястото пред олтара бяха пълни с хора, които бяха под силата на Бог. Нямах дори и едно свободно място където друг човек можеше да легне. Свещениците не бяха на седалките си, ходеха надолу-нагоре между редовете, полагайки ръце върху главите на хората. Това беше чудно преживяване. Ние виждаме внезапно ускорение на духовна активност понеже сме толкова близо до идването на Господа. Има единство в реката на Бог. Аз не познавам Америка толкова отблизо както други места, защото съм била далеч толкова дълго, но знам че в Ерусалим ние имаме стотици индивидуалисти, които идват да служат на Господа. Повечето от тях никога не са се научавали да текат с някой друг. Бог иска хора, които могат да текат заедно за Негова слава. Това не е моята река, и това не е твоята река.

Това е Божията река, и тя принадлежи на всички Негови деца, на световното Тяло на Христос. Ние ще трябва да се научим да течем с Баптисти, Методисти, Презвитериани, Епископални, Католици, и Ортодоксални еднакво. Името е маловажно. Научете се да се предавате на Святия Дух и да течете заедно с вашите различни братя.

Ние никога няма да течем заедно в нашите умове. Живите същества, които Езекиил видя не бяха свързани заедно в главата. Ние няма да се научим да течем заедно като седим долу и да дойдем до някакво общо разбиране. Ние ще се свържем заедно в крилете, мястото на извисяване. Това са нашите криле, които ни дават способност да се извисим заедно в Духа, и това е как ще бъдем свързани. Нашето свързване ще бъде в потока на реката на Бог. Бог иска да изпрати реки с живи води от нашето най-вътрешно същество, но ние трябва да премахнем бентовете. Ние повече не можем да позволяваме на горчивина, злоба или борба да спира потока на реката на Бог. Ние не можем да позволяваме на нищо, което другите хора казват или ни правят да спре този поток. Нека Господ да използва Своя динамит за да премахне тези бентове сега. Премахни бента наречен "човешките мнения." Премахни бента наречен "страхът от хора." Премахни бента наречен "желанието да се угоди на хора." Нека единственото ти желание да бъде да се предадеш на животворните води на Божията река. Когато хората са гладни за Бог, без значение дали са Индуисти или Будисти или Мюсюлмани или Юдеи или Ню Ейдж, Бог ги посещава. В Ерусалим Бог посещава и Арабите и Юдеите и причинява да имат видения и сънища и откровения за това кой е Исус. Много скоро ние всички ще знаем като Петър, че Бог не се *"впечатлява от хора."* Бог се протяга към Мюсюлманския свят и изпраща велико съживление на Святия Дух, и ако Той може да направи това сред Мюсюлманите, защо се съмняваш, че не може да го направи сред хората от твоята църква? Църква след църква ще бъдат пометени във великия поток на Неговата река. Събори бариерите, които са били изградени в собствения ти ум. Миналото лято, един брат Презветирианин започна да пее една нова песен в нашето палатково събрание, и Бог каза, че докато в миналото вълните на съживление, на които хора от различни деноминации са се носили за кратко, тези вълни сега са нараснали. Когато загубим виждане за всеки друг и поставим очите си фокусирани на Господа на реката, ние ще бъдем загубени в самото Му присъствие и ще бъдем издигнати пред самия Му трон. Тогава Той може да започне да ни показва неща, които никога преди това не сме виждали. Той е готов да ни покаже идните неща. Това не е време да се концентрираме на второстепенни неща. Нека да се прилепим към значителните неща. Ако се захванем в борбата с малките неща, ние можем да пропуснем това, което Бог прави. Концентрирай се върху реката, или влез в реката и позволи да бъдеш отнесен от нея. Спри да се притесняваш за всяка малка точка на доктринална разлика. Върви и течи. Възможно ли е да има помиряване между различните категории в християнството? Абсолютно, и скоро. То започва да бъде носено чрез потока на реката. Когато всички ние влезем в по-дълбоки води, ние ще се понесем по течението заедно. Ние не можем да направим това, но Бог го прави чрез Своя Дух. Ние сме се поставили в кутия и сме поставили толкова много ограничения върху себе си. Ние сме толкова бавни да се придвижим навън от себе наложените ограничения на деноминация, конференция, църква,

семейство, съседство и местност. Бог желае хора, които могат да плуват удобно във всяка част на Неговата река. Когато стане въпрос да се покланяме с хора, които са напълно различни от нас, мнозина казват, "Аз просто не мога да се покланям с хора, които вярват по този начин." Когато влезем в областта на Духа, ние нямаме доктринални дискусии. Ние сме докоснати от Духа, и човека до нас е докоснат от Духа. Ние сме отнесени в потока на това, и те са отнесени в потока на това. Нашето сърце е раздвижено към хваление, и тяхното сърце е раздвижено към хваление. В областта на Духа, нашия фокус на внимание и техният фокус на внимание е Господа, а доктрината играе роля от малко значение. "Каква доктрина?" Когато си загубен в потока на реката, ти дори не можеш да си спомниш какво е доктрина. Всичко, което знаеш е, че си в реката, и ти плуваш, и твоята любов към Исус е непреодолима. Нищо друго няма значение. Езекиил видя голямо разнообразие от риба, което беше събрано от тази река. Те всички няма да бъдат еднакви. Бъди готов за разнообразие. Бъди готов да се избавиш от своите задръжки. Махни всички предубеждения, които все още имаш. Бог иска разнообразие в Неговото семейство. Когато реката тече в нас и ние течем в реката, ние няма повече да се питаме един друг за деноминации или сдружения. Това не е от значение. Ако ти си дете на Бог и аз съм дете на Бог, това е всичко, което има значение. Ако всички ние принадлежим на Царя на царете и Господа на господарите, каква цел е постигната чрез прекъсване на делението? Тяло на Христос, Невясто на Христос, Семейство на Бог, Съработници в Христос, влезте в съживлението! Нека единство да дойде в потока на реката, в *Реката на Славата*.

Глава четиринадесета - Жетва в Реката

И всяко одушевено, с което морето изобилва, ще живее на всичките места дето би отишла тая пълна река; и там ще има твърде голямо множество риба по причина, че тая вода е дошла там и, че водите на морето са се изцерили; понеже дето отиде реката всичко ще живее. И рибари ще стоят край нея от Енгади до Енеглаим, там ще простират мрежите си; рибите им ще бъдат твърде много по видовете си, като рибите на голямото море.

Езекиил 47:9-10

"Рибите им ще бъдат ... като рибите на голямото море." Има голяма жетва в тази река, и е време за събирането на рибата. В идните дни, ние няма да съберем една отделна риба, но цели стада от риба ще бъдат прибрани. Някои от сега нататък трябва да осъзнаят, че има риба в тези води. Как може да няма? Това са животворящи води. Всякакъв вид риба се намира там: *"изключително много."* Не знам дали можем да схванем това или не. Ние бихме били щастливи ако има доста или много риба, но Бог ни е обещал *"изключително много."* Тази жетва няма да бъде такава, която можем да я пресметнем. Тя няма да бъде такава, която можем да я измерим. Тя няма да бъде такава, която да можем лесно да я изчислим. Исус призова учениците Си да бъдат *"ловци на хора."* Някой може да се чуди какво имаше предвид Той с това. Той беше от Назарет, един вътрешен град, и имаше място за риболов там. Учениците, от друга страна, бяха от традиционни рибарски семейства, които живееха и работеха около Галилейското море. Те имаха най-добрите лодки и най-добрите риболовни

бизнеси в областта, и ето там един човек, който никога не хващал риба им казва, че ще станат ловци на хора под Неговото лидерство. Един ден, след като Исус стоеше в една от лодките на Петър и поучаваше събралият се народ на брега на Галилейското море, Той се обърна към Петър и каза:

Оттегли към дълбокото и хвърлете мрежите за лов.

Лука 5:4

Тези надарени рибари трябва да са се засегнали от това предложение. Петър каза, че те са се *"труднили цяла нощ,"* и въпреки това не бяха уловили нищо. Би ли променило нещо хвърлянето на техните мрежи още веднъж? Понеже почитаха Исус, те не можеха да откажат. Петър каза:

Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме, но по Твоята дума ще хвърля мрежите.

Лука 5:5

Резултата удиви всички:

И когато направиха това, уловиха твърде много риба, така че мрежите им се прокъсваха.

Лука 5:6

Имаше повече риба отколкото можеха да носят, и те бяха принудени да потърсят помощ от друга лодка. Това е жетвата, която нашия Господ се наслаждава да доставя, и няма ли да бъде чудесно когато можем да поканим всички наши братя с техните лодки? Ние няма да искаме да видим какво име има лодката или къде са произведени мрежите им. Ние няма да бъдем заинтересовани дали помощниците на жътвата идват от определено Библейско училище или семинария. Ние няма да бъдем заинтересовани да проверяваме акредитивите на човека притежаващ лодката и на тези, които работят с мрежите. Ще има такава жетва от риба, че ние ще бъдем принудени да извикаме, "Помощ! Някой! Всеки! Всеки, който има лодка! Всеки, който има мрежа! Помогни ми за да не бъде загубена рибата!" Ще има повече от достатъчно риба за да напълня моята църква и повече от достатъчно за твоята църква. Ние няма да се сражаваме с тези, които вземат своята риба. Единствената ни грижа ще бъде рибата да не се изгуби. Нашата грижа ще бъде да ги вкараме в лодката, някоя лодка. Величието на жетвата ще отнеме от нас духа на съперничество. Няма съперничеството в реката. Когато си свикнал да бъдеш в областта на славата, духа на съперничество повече не може да те задоволява. Ти се ужасяваш от него. В нашето семейство, и четиримата — баща ми, майка ми, брат ми и аз — бяхме проповедници, и въпреки това нямаше дух на съперничество между нас. Който и да проповядваше беше окуражаван от останалите трима проповедника в семейството и ние се съгласявахме с него. Когато влезем в славата и започнем да жънем, всяка мисъл на съперничество си отива. Ние повече не се грижим дали хората имат свършени гласове. Повече не се грижим дали нашите хора са най-добре обучените в областта. Ние нямаме време да проверяваме за да видим

дали всеки детайл е в свършен ред. Когато дойде съживление, Бог взема управлението. Той работи в нас, променяйки ни, правейки ни да желаем само да бъдем част от жетвата на последното време, и нищо повече. Ако ние сме част от това, което Бог прави на Земята, ние няма да се грижим за това кой получава признанието за всичко. Време е жетвата да доминира в нашите умове. Ако те видя да хвърляш мрежите си, мога ли винаги да бъда готова да дам силата си за да ти помогна да ги събереш. Това съживление ще бъде по-голямо от всички нас, и повечето църкви няма да имат достатъчно място да поберат улова, който ще дойде до тях. Когато Исус проповядваше на множествата, имаше 5,000 мъже присъстващи, без да се смятат жените и децата. Друг път когато Той проповядваше на една голяма тълпа, те пресметнаха 4,000 мъже, и отново те дори не смятаха жените и децата. Всичко това се случи в една много малка страна с много малко население. Когато Господ говори за множество, тогава, Той говори за един много голям брой. Жетвата, която може да очакваме, обаче, ще бъде повече от едно множество. Тя ще бъде *"много голямо множество."* Ако това не е достатъчно ясно, Той продължава споменавайки рибата като *"изключително много."* По всеки възможен начин, Бог ни казва да знаем, че жетвата, която ще видим в тези последни дни ще надвишава измеренията, с които сме свикнали.

Когато учениците хванаха своя голям *"улов,"* имаше нещо, което те трябваше да направят. Те трябваше да отидат на дълбокото и да хвърлят мрежите си. Този път, обаче, ние имаме много различна картина: *"ще има твърде голямо множество риба по причина, че тая вода е дошла там."* Единствената причина за тази жетва ще бъде самата река. Никой човек не може да вземе заслуга за това раздвижане. Никой човек не може да се прослави в този улов. Жетвата е резултат от прииждането на тази голяма река, и никой човек няма да може да отрече този факт. Тази жетва няма да бъде борба. Тази жетва няма да бъде пожъната чрез изпотпяването на нашите чела. Рибата ще бъде пожъната поради водите на реката и поради никаква друга причина. Областта спомената в пророчеството на Езекиил, *"от Енгади до Енеглаим,"* покрива много голяма територия. Представете си всички тези квадратни мили на прострени мрежи. Бог ще премахне всички пречки и ще направи място за нас. Ние не се нуждаем от сложни и скъпи сгради, в които да се събираме. Ние просто се нуждаем от повече място за да разстелем мрежите си. Използвайте огромните запаси за жетвата, а не за да направите стадото да се чувства по-удобно. Чистата риба не се нуждае от най-напредналата технология. Вложете повече от вашите пари в подготовка на мрежи и лодки така че жетвата да може да бъде прибрана. Когато моите родители били още млади, те пастирували една малка църква в Куантико, Вирджиния, един морски град. Когато прочутата радио програма на Орсън Уелс, *"Войната на Световете"* (обрисувана на една неочаквана атака от външно пространство), дошла в ефир, това шокирало хората из цяла Америка и накарало мнозина да се обърнат към Бог. Моите родители си спомнят грубите моряци коленичили и молещи се по улиците на Куантико. Ние скоро ще видим подобно нещо да се случва навсякъде около нас.

Ти можеш да си мислиш, че си смел за Бог, но това, което скоро ще видим ще ни промени всички. Всеки от нас ще изгуби всички задръжки, които все още имаме. Ние ще забравим за нашата гордост когато видим огромен брой хора гладни за

Бог. Много от нас са обременени от факта, че религиозните свободи на нашите деца са били ограничени в техните училища. Ние не трябва да се безпокоим. В близкото бъдеще, училищни сгради ще бъдат широко отворени за съживителни събрания. Тези, които най-много са се противопоставяли на молитвата в нашите училища самите те ще се молят на публични места. Ако Бог е раздвижил теб и мен и човека до нас, нека да вярваме, че Той ще раздвижи и другите и ще изпрати съживление в техните сърца. Позволи на реката да тече, защото когато тя тече, е гарантирана велика жетва. Някои от вас могат да кажат, "Но аз не съм напълно приготвен за такава жетва." Не се безпокой. Бог с готовност обучава Своите Си. Той е уморен света да обучава Неговите хора. Той може да ни даде обучение за работата. Ако слушаш гласа на Бог и направиш съответно усилие в следващите няколко месеца да оправиш нещата си, ти ще откриеш себе си посред узряло жетвено поле със сърп в ръката ти. Поради нашата напреднала технология, вероятно е по-добре да кажа, че ти ще караш голяма духовна комбайна. Какъвто и да е случаят, ти можеш да имаш дял във великата жетва на Земята в последните дни. Това е в реката, в *Реката на Славата*.

Глава петнадесета - Изцеление в Реката

След това ми показва реката с водата на живота, блестяща като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето. И по средата на улицата му и на реката, оттук и оттам, имаше дърво на живота, което раждаше дванадесет пъти плодове, като даваше плод всеки месец. И листата на дървото бяха за изцеление на нациите.

Откровение 22:1-2

"Листата на дървото бяха изцеление на нациите." Има изцеление в реката, и ние преживяваме по-големи и по-големи физически чудеса когато стъпваме по-дълбоко в нейните води. Когато станем осъзнаващи, че чудотворния поток присъства, ние просто можем да скочим в реката и да приемем чудото на изцеление, от което се нуждаем. Миналото лято ние преживяхме много чудеса на изцеление по време на нашите палаткови събрания. Една дама дойде с една група от Уелсли Парк Асамблея на Бога в Уелан, Масачузетс. Тя имаше незарастнала сериозна операция на гърба направена преди четири месеца и не беше напълно възстановена все още. Нейния гръбначен стълб беше сраснал и тя имаше три парчета стомана поставени в гърба ѝ. Тя носеше голяма болка със себе си и беше сигурна, че ще изкара повечето от времето си в легло. Въпреки че трябваше да пътува дълго с кола за да дойде до лагера, тя беше толкова гладна за Бог, че дойде на първата служба тази вечер. Когато се молих за нея, тя започна да усеща промяна в тялото си и започна да ходи сама без да използва бастуна. Тя беше сигурна, че няма да може да спи тази вечер, но спала "като бебе." На следващата сутрин тя дойде на службата в 11 и отново се молихме за нея. Тя не беше сигурна дали Бог беше стопил стоманата или какво беше направил, но беше толкова свободна, че скачаше в присъствието на Бог. Тя беше възторжена. Една друга сестра дойде, която имаше незарастнала възстановяваща се операция на крака си. Аз я видях да получава своето чудо тази вечер докато реката течеше. Ние вярваме, и ние се покланяме, и всяка вечер отиваме малко по-надълбоко в реката.

В течението на реката има чудеса за твоето тяло, за твоето служение, за твоите финанси. Има чудеса за твоите деца. Ти не трябва да ги караш да се случват. Просто влез в течението и чудесата ще бъдат там. Тази река преобразява. Нейните животворящи води ще те освободят от миналото и ще те доведат в съживление. Всяка вечер се случват велики неща докато хората са на пода под силата на Бог. Мнозина имат чудесни видения. Други имат други велики преживявания в Бог. Мнозина са изцелени. Това е деня на теченето на реката, и има изцеление в нейните води. Позволи ѝ да тече през теб. Когато отидох на служба една вечер, аз срещнах един човек от Тексас. Той каза, че не може да остане за службата и поиска молитва. Той идваше в нашата област за операция на дискова херния във врата му, но беше чул за чудесата, които Бог вършеше в палатковия лагер.

"В болка ли си сега?" попитах аз. "О, аз съм в мъчителна болка!" отговори той. Аз положих ръка върху главата му и се молих, и моментално цялата болка напусна. Друга вечер когато Бог ми даде слово, че изцелява мигрена, една дама ми каза, че често имала болки и когато ги имала, обикновено минавали няколко дни докато си отидат. Бог я изцели моментално. Това ми напомня за времето, преди много години, когато ние се молихме за един млад методист в палатковото събрание на баща ми във Фредериксбург, Вирджиния. Той трябваше да бъде опериран на следващия ден поради рак в ухото. Аз погледнах ухото му, очаквайки да видя отворена рана, но нямаше. Долната месеста част на ухото беше малко синя, но нищо друго не изглеждаше различно в това ухо. Баща ми сложи ръката си на ухото на момчето, аз служих ръката си на челото му, и започнахме да се молим. Докато се молехме, баща ми усети нещо да капе в ръката му. Той погледна, и там имаше два израстъка, единият като бобено зърно, а другият като грахово зърно. Те бяха изтекли от това ухо в ръката му.

Аз погледнах отблизо за да видя дали ще мога да открия някакво разкритие, през което израстъците са изтекли, но не можах да открия нищо. Баща ми поддържа малко израстъците в ръката си и позволи на всеки в събранието да ги види така че те да могат да се радват и да хвалят Бога. После той ги сложи в една носна кърпичка и ги изхвърли. Младежът отишъл в болницата на следващия ден за операцията, и доктора му го прегледал и заявил, че той няма нищо нередно с ухото си и не се нуждае от предписаната операция. Той беше напълно изцелен от силата на Бог. Някой по-късно каза, "Защо не провери това нещо? Отговора на баща ми беше, "Хората, които вярват, вярват без значение дали нещо е проверено или не, а тези, които не вярват няма да повярват дори, ако е проверено." Ако се нуждаете да проверите тези неща, направете го, но Бог желае да има хора, който просто ще Му се доверят и ще Му вярват. Ние ще виждаме по-велики и по-велики неща докато дните напредват. Както видяхме, в тази река има поток на изцеление способен да докосне всяка нация по Земята, и никоя нация няма да остане недокосната от него в идните дни. Когато потока на Духът на Бог се простира към всяка нация, той ще донесе изцеление във всеки смисъл на думата: за тялото, душата и духа. Неотдавна, аз говорих в едно телевизионно предаване по телевизията в Хюстън за реката и нейната изцелителна сила. Бог ми даде слово на знание за някои, които страдаха в главата, гърдите и белите дробове. Той каза, че веднага ще ги изцели. Две вечери по-късно една сестра, която водеше хвалението и поклонението в

службата взе време за да свидетелства. Тя имала незараснала операция от рак предната седмица и се възстановявала в къщи когато ѝ било внушено да се обърне към телевизора и да го нагласи на програмата точно когато аз извиквах словото на знание за нея. Когато аз съм заявила изцелени, цялата болка, която била интензивна, напуснала тялото ѝ. Това беше голямо чудо, че тя отново водеше хвалението две вечери по-късно.

Ние напоследък сме имали много случаи когато очи на хора са били изцелявани. Двама човека, които били обявени за "законно слепи" бяха изцелени на едно събрание неотдавна. Какви чудесни дни! Влез в потока на Божията река и преживей Неговото изцеление за себе си. На едно от моите събрания с католиците миналото лято дойде един човек, който не можеше да коленичи. Бог му даде велико чудо. Изведнъж той беше докоснат от силата на Бог и коленичи за повече от час и половина без помощта на някого и без нещо, на което да се облегне. Той беше напълно изцелен чрез силата на Бог. Когато реката тече, това се случва толкова лесно. Преди няколко години брат ми се молил за някой, който нямаше тъпанче. Той казал, "Господи, сътвори едно тъпанче за него така че той да може да чува." Господ му отговорил и казал, "Аз не трябва да създавам тъпанче за него за да чува. Аз мога да го направя да чува без тъпанче." Когато това разбиране дошло до моя брат, Бог моментално дал на човека неговото чудо. Той можел да чува съвършено — без тъпанче. Нашия Бог е Бог на чудеса, Бог на необикновеното, Бог на невъзможното. Не се опитвай да Му казваш как да го направи. Реката е тук и има изцеление в нейния животворящ поток, потока на *Реката на Славата*.

Глава шестнадесета - Знамения, чудеса и подвизи в Реката

Ето, аз и децата, които ми е дал ГОСПОД за знамения и за чудеса в Израел от ГОСПОДА на Войнствата, който обитава на хълма Сион.

Исаия 8:18

"За знамения и за чудеса..." Удивителни знамения и чудеса ни чакат в реката на Бог. Това настоящо съживление ще бъде белязано от чудотворното, чрез чудеса и знамение. Това няма да стане поради нашето изкусно състояние, но защото Вършителят на Чудеса присъства и Му е позволено да работи. Това ще стане поради очакването на нашите духове и защото ние позволяваме на реката да тече. Бог е обещал да покаже "знамения и чудеса" в тези последни дни, но съм все повече и повече убедена, че *ние* сме знаменията и чудесата. Ние няма просто да преживеем знамения и чудеса; ние ще станем знамения и чудеса за света. Вярвайте за това и се движете в него, защото то се случва навсякъде около нас. Когато се придвижим напред в съживление, ние можем също да очакваме много и различни знамения от Небето. По време на нашите зимни палаткови събрания през 1998 ние започнахме да преживяваме нещо ново. Златен прах започна да се появява по лицата, ръцете и дрехите на хората. В началото това може да не се случва в пълнотата, в която ние можем да желаем, но когато Бог прави нещо и ние го ценим, Той прави повече. Сестра Джени Лоудър се върна от Северна Америка на Коледа и ни разказа за една дама на име Силвана, върху която се появил златен прах докато тя се покланяла на

Господа. Джени донесе видеокасета за да ни покаже какво се е случило. По време на службата, докато сестрата се покланяла, лицето ѝ изведнъж беше покрито с видими частички златен прах. Първия път когато Джени видяла това тя не знаела точно какво вижда. Тя се чудела защо Силвана си е сложила нещо блестящо по цялото си лице. Това не изглеждало да е необходимо. Това някаква нова лудост ли е? Тя се е молила за Силвана преди около година, и тя била кръстена в Святия Дух. Какво е станало с нея сега? Когато сестра Джени започнала да се интересува, тя открила, че златния прах било нещо, което Бог давал на сестрата свръхестествено. Той изглеждал, че изтича от нейния скалп. В един случай, нейния бразилски пастор отворил Библията си и тя изтръскала златния прах от главата си върху Библията. Малки парченца златен прах паднали върху отворената Библия. Пасторът, осъзнал колко чудотворно било това, взел този златен прах и помазвал хората с него, и в резултат на това било докладвано за велики чудеса сред тях. Ние се радвахме когато гледахме касетата, но нямахме представа, че скоро Бог ще да изяви златния прах в нашите събрания в Ашланд. Това стана няколко седмици след като гледахме касетата. По време на нашите зимни палаткови събрания това се случи 10 или 12 пъти в нашите служби. Една сутрин, по време на нашата Женска Конференция Пролет '98, ние показахме касетата от Бразилия за златния прах. След службата, една от дамите отишла в стаята за почивка и се преоблякла за да шофира до къщи. Тя чула нещо да пада на пода и помислила, че това трябва да е брошката, която носела. Тя се навела за да я вдигне, но за нейно удивление, това, което вдигнала било парче чисто злато. Излишно е да казвам, че тя не си отиде в къщи този ден. Тя се върна в събранието за да може всеки да види това, което Бог е направил и да се радва. Когато Бог изпраща нещо свръхестествено посред нас, Той заслужава цялата слава.

Една група от 6 много важни дами дойде на тази конференция от Нови Орлеанс. Те бяха скептични, не само за появяването на златния прах, но също и за смеха, който избухваше на някои от събранията. Маршрута на полета им бил през Детройт и, понеже самолета, в който били имал някаква повреда в двигателя, те били забавени там за много часове. Някои от групата останали на самолета, а другите отишли до изхода. Дамите, които отишли до изхода започнали да забелязват, че златен прах се появявал по тях докато чакали самолета да бъде поправен, и след като се върнали в самолета, избухнал смях от няколко члена от групата. Понеже те били скептични за тези преживявания, Бог трябвало да им даде тези проявления на най-необичайното място — летището на Детройт. През август Силвана дойде от Бразилия за да ни посети. Имаше такова присъствие на Бог с нея, че аз моментално започнах да плача когато я видях. Нашите хора бяха свидетели на чудото, което се беше случило в нея, и което другите преживяха докато се покланяха. Бог донесе ново измерение на чудотворност в нашия живот, преди да свърши лятото, този феномен се появяваше повече и повече сред нас. Почти всеки път когато проповядвах златен прах се появяваше на лицето ми и на хората, които присъстваха.

През септември, след като палатковите събрания бяха свършили, аз отидох в Ерусалим. Златен прах се появяваше там на нашите служби с Нанси Берген. Аз също говорих за Месианското събрание, което се събираше в Църквата на Христос в Портата на Яфа, и това се случи също и там. Неотдавна аз служех в

Приятелската Баптистка Църква в Атланта, Джорджия. На първата служба пастор Боб Шатълс имаше масло появило се на ръцете му. Трябва да е имало четвърт чаша. Той беше отнесе в Духа на Небето и преживял трона на Бог. Следващата сутрин на службата от ръцете му отново течеше масло, а вечерта докато проповядваше аз видях златен прах по лицето му. Когато му споменах това по-късно, той каза, "Знам. Усетих, че се случва това." На следващата неделя сутрин (аз не бях там, но той ми каза по телефона) златен прах дошъл от Небето на тяхната сутрешна служба и всичките му хора видели това да се случва. Тази вечер, когато се приготвяли да отидат на вечерната служба, няколко от неговите членове видели златен прах да пада от косите им докато се сресвали. Той очевидно е бил там от сутрешната служба. Забелязала съм, че златния прах, който ние преживяваме на нашите събрания понякога идва през порите на кожата на лицето или ръцете или някои други части на тялото на тези, които се покланят на Господа, а понякога той идва от Небето, падайки върху или хора или върху дрехите им или върху нещо извън църковната сграда. Неотдавна, обаче, наблюдавах като че ли той беше създаден пред очите ми. Не отдавна аз бях в една телевизионна програма наречена Планински Връх по канал 55 в Онтарио, Флорида, интервюирана от брат Клоуд Боуърс. Това беше чудесен половин час, но точно когато щяхме да излезем в ефир, аз погледнах към брат Боуърс и видях златна люспа под лявото му око. Преди да осъзная, аз казах пред всички телевизионни зрители за да чуят, "Брат Боуърс, ти имаш златна люспа на лицето си, под лявото ти око." Беше нужна само една златна люспа за да бъде доведена голяма тълпа от хора от Централна Флорида на нашето отворено събрание в Mt. Dora, град с около 8 хиляди жители. Това е, за което са знаменията.

И чрез ръцете на апостолите ставаха много знамения и чудеса между народа... и все повече вярващи в Господа се прибавяха, множества от мъже и жени.

Деяния 5:12-14

Не се страхувай от това, което ще ти се случи и как ще реагираш на него когато влезеш в Божията река, и когато необикновени неща започнат да се случват, не бъди твърде бърз да съдиш. Аз съм забелязала, че когато виждаме нещо необикновено да се случва внезапно на другите, ние се съмняваме в неговата достоверност. Когато се случи на нас, обаче, ние веднага сме сигурни, че това е от Бог. Един пастор в Индия се оплака, че съм учила жените на конференцията как да танцуват. Аз ги насърчавах да се предават на Господа, но със сигурност не съм ги учила как да танцуват. Той обикалял един ден причинявайки голямо смущение, обърквайки всички пастори по този въпрос. На следващия ден, обаче, силата на Бог го ударила на едно от събранията, и той започнал да танцува. В Южна Индия, мъжете носят *dhotis*, което не е нищо повече от парче плат обвито около срамните части на техните тела. Няма никакви топлийки или колани или закопчалки или копчета, които да държат този *dhoti*. Той се държи просто като се увива плата около кръста. Този пастор продължил да танцува толкова диво, удряйки се в столовете и въртейки се от единия край на залата до другия, че неговият *dhoti* започнал да се разхлабва и имало опасност да падне. Най-накрая, той дошъл на себе си, хванал своя *dhoti* и казал, "Това беше Бог." Когато това се случило с него, му отнело само един миг за да осъзнае, че било истинско. Когато

златен прах започна да се появява върху нас на службите в палатковите събрания, това не беше защото ние някога сме молили Господа за златен прах. Ние не знаехме за какво да се молим. Просто казахме, "Господи, ние желаем да бъдем знамения и чудеса в това движение на Духа в последните дни. Каквото и да е това, което Ти искаш да направиш и по какъвто начин и да искаш да го направиш, ние го желаем." Появяването на златния прах беше един от резултатите от тази молитва. Много пъти, когато смеха в началото започна да се появява в църквата, аз чувах хората да се смеят и си мислех, че това вероятно е понеже те са били на някое събрание на съживление на смях. Когато проучих тази теория, обаче, аз открих, че много от тези, които се смееха никога не са били в някакво петдесетно събрание. Смехът беше просто техният отговор на идването в контакт с мощните животворни води на реката. Аз бях поканена да говоря на група хора в южния край на Нова Зеландия. Събранията бяха планирани за злата за общение на Презвитерианската църква, но се събра такава огромна тълпа, че пастора отвори църквата и премести тълпата вътре. Това беше много класическа Презвитерианска църква, малко повече украсена от тези, които ние познаваме тук в Америка, и тълпата беше толкова огромна, че изпълни платформата и дори високия олтар. Към края на службата, една дама падна на високия олтар и започна да се смее. Аз бях благословена от нейния смях, но предположих, че тя е била на някое от съживленията на смеха. По-късно ми беше казано, че тя беше посетител от северната част на Нова Зеландия и никога преди не е била на такова събрание. Тази вечер тя беше спасена, изпълнена със Святия Дух и имаше откровение за съживлението. Въпреки че никога не беше виждала някой да се смее неконтролируемо в църква, това беше нейния неподтиснат отговор към Святия Дух. Тези преживявания са ме научили да не отсъждам къде са хората в своята християнска опитност. Бог довежда хората в нови области. За няколко мига, Той прави неща в техния живот, които никога не са си мислили, че ще преживеят. Аз съм виждала хора толкова залети от радост, че са махали с ръце и с крака, почти като дете имащо внезапно гневно избухване, с изключение на това, че това беше добро. Коя съм аз, че да поставям под въпрос това, което Бог прави в реката? Бъди готов за нови и вълнуващи преживявания. Тази река ни отвежда в нови посоки, и когато решим да течем с нея, ние ставаме по-пълни с Бог отколкото някога преди. В бъдеще, ние ще бъдем толкова пълни с Бог, че хората ще гледат на нас и ще заявяват, "Те са в реката, и реката е в тях." Какъв славен ден! Когато сме хванати в реката, ние сме отнесени от областта на нашето разсъждение и сме занесени в Божиата област, където ставаме напълно зависими от Него. Скачай вътре без страх. Ако Бог иска да те покрие със златен прах, позволи Му да го направи. Ако Той иска да те направи чудо и знамение, позволи Му да те направи. Покланяй се на Царя и позволи на Неговото свръхестествено естество да замени Твоето свръхестествено естество. Позволи Му да те отнесе в дълбочините. Позволи Му да те носи от слава в слава. Понеже сме се страхували от непознатото, ние едва сме започнали да виждаме това, което Бог може да направи за нас. Той желае да ни отнесе толкова бързо в дълбочините, че ние ще се гледаме един друг в удивление. Ако позволим на реката да тече чрез нас, всички около нас ще бъдат благословени. Нито един няма да остане недокоснат от нея. Когато Божиата река тече, има съпровождащо я откровение за Неговата слава и демонстрация на Неговата сила. Бог е разкрит посред нас чрез чудеса и знамения. Не спирайте

това, позволете му да се случи. По време на нашите летни палаткови събрания аз видях в Духа това, което единствено мога да опиша като "топки слава" в краката на хората. Техните крака изглеждаха заобградени от славата на Бог. Аз усещах, че това ще ги занесе в нова свобода на танцуване и че тяхното танцуване щеше да изобразява завладяването на нации и царства. Нека краката ти да бъдат освободени в областта на славата. Позволи на реката да тече. Ако влезеш в потока на Божията река, ти можеш да очакваш велики знамения и чудеса да се случват също и в твоите събрания. Докато бях на конференция на Ренди Кларк в Оклахома Сити аз полагах ръце на група служители, които бяха поканени в Горната Стая на голямата Метро Църква. Някой ме помоли да кажа нещо за знаменията и чудесата, които Бог показва в това съживление и, след като чуа за тези велики неща, група служители се наредиха за молитва. Докато се молах за тях, те започнаха да падат под силата на Бог. Един пастор ми изпрати факс по-късно за да каже, че това било първия път когато той някога е бил убит в Духа. Когато се изправил, каза той, устните му били покрити със златен прах. Друг брат изпрати факс. Той бил изцелен на наше събрание във Феникс, Аризона. Той паднал под силата няколко пъти в службата тази вечер. Когато се прибрал вкъщи и се съблякъл, той открил златен прах от вътрешната страна на ризата си. Той не осъзнавал какво е направил за него и просто го видял по-късно. Тази сутрин ние чухме същите новини от три различни града. Божият Дух не е изливан в отделни случаи. Той прави това навсякъде, където хората са гладни. През ноември 1997, през едно от нашите съживителни събрания в уикенда в Ашланд, аз стъпих на амвона да проповядвам една вечер и изведнъж бях отнесена в Духа. Аз можех да усетя себе си бързо да се вдигам нагоре. Трябва да съм била отнесена за най-малко от половин час до 45 минути и през това време всичко в събранието просто спря. Когато дойдох на себе си имаше един ритъм, който се повтаряше отново и отново в моя дух. Много бавно аз се чух да казвам. "Очите на слепите ще виждат; ушите на глухите ще прочуят; и мъртвите ще възкръснат отново за живот." Отново, "Очите на слепите ще виждат; ушите на глухите ще прочуят; и мъртвите ще възкръснат отново за живот." Хората седяха през цялото това време в славата, и някой по-късно каза, че това е била най-великата слава, която някога са преживявали. Все пак, това беше странно преживяване. Някой естествено може да си помисли, че ако Господ е искал да ме отнесе, защо не го е направил докато съм седяла на платформата по-рано в службата? Факта, че Той е чакал докато отида на амвона ми показва, че Той очевидно е искал всичко да спре за да дойде тази велика слава. Имаше и други неща, които Господ ми показа тази вечер, но за по-малко от една седмица след това ние взехме няколко товарни коли с хора от нашия лагер за погребението на един пастор във Фредериксбург, Вирджиния. Точно преди да започне службата за погребението, моята помощничка, Рут Карнеил, която седеше до мен на първата редица, се обърна към мен и попита къде е стаята за почивка. Аз ѝ посочих към задната част на църквата. "Ще имам ли време да отида преди да започне службата?" попита тя. "Да, разбира се," отговорих ѝ аз. Когато тя не се върна аз предположих, че е седнала някъде назад в светилището. Не съм сигурна колко време мина. Аз имах участие в церемонията и няколко други пастори четеха части от писанието. След известно време, обаче (вероятно 15 или 20 минути), някой ме потупа по рамото и каза, "Сестра Рут, Карнеил е на пода в задната част на залата." Аз станах и безшумно отидох отзад, като не

исках да смуцавам службата. Когато видях Рут просната на пода, аз моментално знаех, че тя беше мъртва.

Първата ми мисъл беше да не развалям погребението, така че извиках двама братя да я вдигнат, един за краката и един за раменете, и да я отведат в една странична стая. Това беше малка стая, и нямаше достатъчно място за да разстелят тялото ѝ напълно, така че мъжете я поставиха върху един стол. Главата ѝ беше увиснала на една страна, така че аз се протегнах за да подпра главата ѝ и врата ѝ. До този момент, единствената ми грижа беше да я изкарам от службата за погребение за да не бъде обезпокоена. Когато поставих ръката си на врата на Рут, изведнъж тези ритми от предната седмица се върнаха в моя дух. Думите дойдоха до мен точно толкова бавно, ясно и мощно както онази вечер: "Очите на слепите ще виждат; ушите на глухите ще прочуят; и мъртвите ще възкръснат отново за живот." Аз не казвах думите на глас; те идваха отново и отново в духа ми. "Очите на слепите ще виждат; ушите на глухите ще прочуят; и мъртвите ще възкръснат отново за живот." Когато казах това за втори път в себе си, тя започна да диша и духа ѝ се върна обратно в нея. Някой се беше обадил на бърза помощ и в това време те пристигнаха. Санитарите бързо сложиха Рут в санитарната кола и потеглиха за болницата. Аз можех да се кача на предната седалка на санитарната кола с тях. Отзад те правеха предварителен преглед на Рут и откриха, че всичките ѝ жизнени органи са нормални. Когато пристигнахме в стаята за спешни случаи докторите старателно прегледаха Рут, те откриха, че когато е тръгнала за стаята за почивка тя е претърпяла суров кръвоизлив и напълно е загубила една трета от кръвта си. Това причинило да изнемощее и да умре когато излизала от стаята за почивка. Това беше едно величествено преживяване когато аз първо бях отнесена и отново този ден когато ритмите на реката дойдоха до мен, но най-удивителното нещо относно това преживяване дойде до мен по-късно. Аз действително никога не се молих за нея да се върне към живот. Чудото се случи в теченето на реката. Неотдавна, Рут беше на събрание в Кралския Театър в Ню Кастъл в Австралия. На сутрешната служба, всеки присъстващ чул доловимия глас на Господа идващ от уредбите. Той казвал, "Това ще бъде съживление на знамения. Благодарете Ми." Те всички седели в удивление, виждайки, че никой не говори по микрофона и осъзнали, че са чули доловимия глас на Господа. Описвайки Неговия глас, те казват, че той "имаше огън в себе си." Не е ли това, което Йоан, автора на Откровението съобщава?

В Господния Ден бях в Духа и чух зад себе си силен глас като от тръба.

Откровение 1:1-10

Сложи това в духа си днес: "Очите на слепите ще виждат; ушите на глухите ще прочуят; и мъртвите ще възкръснат отново за живот." Нищо няма да бъде невъзможно за нас в предстоящите дни когато се придвижим по-нататък в *Реката на Славата*.

Глава седемнадесета - Радост и сигурност в Реката

Бог ни е убежище и сила, винаги готова помощ във беди, затова няма да се уплашим дори и да се поклати земята, дори и планините да паднат в морето,

дори да бучат и да се вълнуват водите му, дори да се тресат планините от надигането му! (Села.) Има една река — потоците ѝ ще веселят Божия град, свящото място на обиталищата на Всевишния. Бог е сред него — няма да се поклати; ще му помогне Бог на зазоряване.

Псалм 46:1-5

"Има една река." Има чудесно усещане на сигурност и придружаваща го радост, които идват до нас в потока на реката. Самото съществуване на реката ни прави сигурни. Чудесно е просто да се знае, че "има река." Ние не трябва да казваме, "Мисля ... " Ние не трябва да предполагаме. Ние не трябва да се чудим. Не трябва да размишляваме. Не трябва да се съмняваме. Ние знаем. Тази река е сигурна. "Има река." В стих 3, псалмиста говори за други води, води, които бучат, води, които тресат, води, които са мъчни. Господ ни показва, че ние ще срещнем трудности в идните дни. Отговора на Господа, обаче, е, "има една река [и] потоците [й][ни] веселят." Няма нужда да сме разтревожени, няма нужда да сме раздразнени или обезпокоени. Когато Бог призовава вниманието ни към неприятности, Той прави това защото знае, че ние сме речни хора. Той знае, че тези други води няма да ни залееят, да ни причинят страдание, нито да ни обезпокоят. Как може ние като хора на реката да сме засегнати от водите на нещастията, които идват в нашия път? Ние знаем, че "има река," и това е достатъчно. Ние имаме сигурна река, и тази река познава единствено веселие, веселие, което ще въздейства на целия Божий град. Тази река дава сигурност във време на трудност, не само за някой отделен човек, но за целия Божий народ. Където и да се намират Божиите хора по целия свят, те ще бъдат положително въздействани от тези потоци на веселие. Хората от света не могат да разберат защо сме толкова пълни с радост. Повечето от тези, които все още не са в реката не виждат нищо, за което да се радват, но тази радост, която ние усещаме е свръхестествена и произлиза от реката. Ако гледаме твърде дълго на обстоятелствата в живота ние също можем да започнем да се чудим защо сме толкова щастливи. Няма никакъв начин да отречем, че нашата радост и чувство на сигурност са свръхестествени. Само защото има неприятности навсякъде около нас не е причина да се предаваме на отговора на света на неприятностите. Ние сме различни защото сме в реката. Някои християни са дошли до заключението, че трябва да се предадат на отклика на света така че хората около тях да усетят, че те наистина са в нужда и да се молят за тях. Това не е необходимо. Божиите хора трябва да бъдат различни. Ако ние сме в реката и реката е в нас, течението на нейните потоци ще ни направи радостни когато никой друг не е радостен. Хората няма да могат да поглеждат твоето лице и да знаят, че някога си имал ден на неприятности. Те няма да могат да те поглеждат и да знаят, че някой в твоето семейство е бил в неприятности. Те няма да могат да те поглеждат и да знаят, че твоите братя и сестри са те продали в Египет, или че са заговорничели нещо лошо против теб. Хората няма да могат да доловят никаква миризма на пушек върху теб или да знаят, че някога си бил в огнена пещ. Някои хора са били спасени от огнената пещ преди 50 години, но ти все още можеш да помиришеш пушека върху тях. Изглежда, че тези пещи все още бълват своя пушек периодично. Ако пушека не е там, тези хора някак си ще го накарат да дойде. Те се гордеят с това. Колко тъжно! Бог търси хора, които няма да бъдат смутени от победа. Неговите хора няма нужда да изглеждат като че ли

имат нужда от милостиня. Те няма нужда да имат вид на такива, които са преживяли много страдания. Божиите хора познават благословието на реката, победата на реката, триумфа на реката. Ние отказваме да живеем в застояли води. Тази река ни приляга добре защото е постоянно течаща. Нейните води са винаги свежи и бистри. Те ни веселят. Потока на веселие навътре и потока на веселие навън, потока на радост навътре и потока на радост навън, идва чрез нас, но той не започва с нас, и ние не трябва да го държим за себе си. Този поток е от реката. Ние можем да си тръгнем от служба чувствайки се по-запалени отколкото когато сме дошли, чувствайки се по-малко уморени отколкото когато сме дошли, чувствайки повече сила отколкото когато сме дошли защото сме пристъпили в реката. Ние можем да познаем победа защото ни е било напомнено от Духът на Бог, че *"има една река."* Това чудо не е от нас. То е поради реката и поради сигурността, която реката носи в нашия живот. Този псалм е написан от синовете на Корей. Те са били познати с тяхното пророкуване в песен. Аз просто мога да обрисувам тези млади мъже под помазанието на Святия Дух пеещи, *"има една река."* Те са били с векове напред във времето. Йоан, авторът на Откровението, стотици години по-късно, получи същото откровение и каза, *"Аз видях бистра река на живот с бистра вода."* Синовете на Корей бяха сред първите, които видяха това. Реката на Бог се познава единствено чрез откровение. Всяка голяма река, за която се говори в Писанията е позната по същия начин. Това не са реки, в които можеш да сложиш пръста си в естественото. Реката в Езекиил 47 не съществуваше на територията, която пророка познаваше. Реките, които Йоан видя изтичаха от *"вътрешността"* на вярващи, на които бяха разкрити реки. Реката в Откровение 21 и 22, тази бистра вода като кристал, беше видяна само чрез откровение. Тази река на Бог трябва да бъде зърната чрез откровение и да бъде хваната чрез вяра. Нека да пътуваме към него, да разпънем палатката си край него и да скочим вътре. Когато го видим отдалеч, нека да го доближим и да го прегърнем, и то ще стане наше. Синовете на Корей видяха тази река в Ерусалим, а това, което е известно за Ерусалим е, че той е град без река. Те можеха да видят, че в бъдещето Ерусалим ще има река защото това, което Бог прави в свръхестествената област Той накрая го довежда в естественото. Никога не става в обратния ред. Това, което виждаме в Духа Той го довежда в естественото. Той никога не копира естественото. В бъдеще ще има река изтичаща от Ерусалим. Тя ще тече и ще изцелява блатистите, солени места извън града Ерусалим и ще тече надолу към пустинните области. Тя ще носи изцеление навсякъде където тече. Синовете на Корей я видяха и можеха да я провъзгласят. Тази река, също им беше показано в откровение, носи сигурност и радост посред неприятности. Няма значение дали човека с когото живееш няма радост. Ти все пак можеш да имаш фонтан на радост вътре в себе си. Може да няма и капчица мир в тези около теб, но ти все пак можеш да имаш фонтан на мир извиращ вътре в теб. Тези около теб могат да нямат тези неща действащи в техния живот. Има много смут в света около нас точно сега. Обаче, ти можеш да имаш сигурността, за която света само мечтае когато стоиш в реката. Има само една причина, поради която ти си щастлив. Това е защото *"има една река"* и защото тази река носи веселие. Много хора са против смеха, който идва в съживлението, но какъв по-добър белег може да има, че потоците, които веселят текат? Тези потоци носят веселие, и ако се предадеш на това веселие и бъдеш

докоснат от това веселие, ти не можеш да си помогнеш освен да се радваш в Господа. Свр̀хестествена радост ще излиза от най-вътрешната част на твоето същество, и точно когато мислиш, че можеш да плачеш, ти ще чувстваш радост да б̀лбука отв̀тре ти. Тя просто може да б̀лбука толкова неконтролируемо, че ти, също, да започнеш да се смееш. Какво друго видяха псалмистите? *"Има една река — потоците ѝ ще веселят Божия град, святото място на обиталищата на Всевишния. Бог е сред нея."* Те видяха, че Бог е сред реката. Не е чудно, че тя ни носи радост. Не е чудно, че ни прави напълно уверени. Бог е в реката. Не само, че Бог е сред реката, но Той е реката. Той е течението защото това е течението на Неговия Дух. Той е потока, който тече в нашия живот и от нашия живот и който ни благославя през целия този път. Радостта носи сила. Пророк Неемия заяви:

Защото денят е свят на нашия Господ. И не скърбете, защото радостта в Господа е вашата сила.

Неемия 8:10

Ние не трябва да стоим в долините на живота. За много години, ние сме слушали проповедници да говорят за нуждата от това да "преминем през някои долини," и има елемент на истина в това, което те казват. Ние можем да преминаем през долина, обаче, без да трябва да пролеем с̀лзи там. Ние можем да прекосим нашите долини без да ставаме опечалени. Ние не трябва да живеем в долината за винаги. Докато е истина, че ти трябва да преминаеш през долина за да стигнеш до следващата планина, аз открих когато бях по-млада и изкачвах планините на Непал, че някои от тези долини са доста високи. Долината Катманду, например, се намира на около 4 хиляди ст̀пки над морското равнище. След като изкачиш следващата планина, ти идваш до друга долина, и тази долина се намира на около 6 хиляди ст̀пки над морското равнище. От там изкачваш следващата планина, и откриваш друга долина, тази е на 8 хиляди ст̀пки над морското равнище. Всяка следваща долина е толкова на високо, или почти толкова, колкото планината водеща до нея. До върха Еверест някои долини се намират на 20 хиляди ст̀пки над морското равнище или повече. Така че долините не винаги са ниски места. Те са просто преходи до по-високите места. Ако трябва да преминаеш през някои долини за да стигнеш до следващото високо място, не се тревожи за това. Ти все още си по-нависоко отколкото си бил преди, и ти все още се движиш напред. Ако трябва да слезеш малко за да преминаеш към следващото високо място, просто дръж очите си на планината. Ти не трябва да стоиш в долината. Тя е временно място за теб, и когато я преминаваш, б̀ди чувствителен, че реката на Бог е в теб. Града Ерусалим се намира на около 2 хиляди ст̀пки над морското равнище, така че долините там са вече поне на тази височина. Когато си в тези долини, ти си по-нависоко отколкото си бил, например, при Мъртво Море (което е разположено на 1 300 ст̀пки под морското равнище). Ти си почти 3 500 ст̀пки по-нависоко отколкото когато си започнал, така че не се грижи за долините на живота. Всичко е на пътя, към който гледаш. Ние сме страхували от долините и когато е трябвало да преминаем през тях, нашата брадичка е била толкова ниско колкото пода на самата долина. Погледни нагоре! *"има една река"* и тази река *"весели Божият град."* Аз обработих ума си преди много години така че да не б̀да опечалена или тъжна отново. Ти можеш

да попиташ, "Можеш ли да обработиш ума си да не бъде опечален?" Да, ти трябва да вземеш власт над печалта. Когато врагът идва и започне да натиска твоите бутони за да те направи опечален, кажи му, "Просто стой ей там. Не се приближавай повече. Аз отказах да се предавам на печал. Аз имам велика река течаща през мен, и тази река ме поддържа щастлива, няма значение какво има в джоба ми или къде са хората наоколо или дали съм напълно сама. Няма значение какви могат да бъдат обстоятелствата на живота, нашето щастие не зависи от това, което се случва около нас. То не зависи от това дали имаме или не нашето любимо нещо за Коледа. Тази радост е свръхестествена. Няма значение какво среща Америка в идните години, хората на реката няма да бъдат обезпокоени от това. Ако живеем в реката и реката живее в нас, ние можем да имаме чудесна сигурност посред смута. Тук в Америка, ние празнуваме Деня на Благодарността. Всяка година нашия президент трябва да направи резолюция, че определен ден е отделен за да се даде благодарност на Бог. Целта на нашето Благодарение не е просто да благодарим на Бог, че Той е прекарал посевите през зимата и е дал жетва, но ние го правим защото Бог ни е прекарал през всяко изпитание и ни е дал жетва. Има сигурност в реката защото Бог е там, и Неговото присъствие ни носи свръхестествена радост. Това се намира в *Реката на Славата*.

Глава осемнадесета - Всичко, от което се нуждаеш е в Реката

И моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своите богатства в слава в Христос Исус.

Филипяни 4:19

"Моя Бог ще снабди всяка ваша нужда ... в слава." Има толкова много други неща, които можем да споменем, които могат да бъдат намерени в реката. Има, всъщност, изобилно снабдяване на всичко, което можеш да назовеш, всичко, от което някога ще се нуждаеш. Има святост, която може да бъде намерена в реката. Мнозина от нас се безпокоят да доближат Божия трон, мислейки, че нашите сърца не са достатъчно чисти. Реката е, която е чиста, не ти. Ти не можеш да бъдеш чист докато не си потопен в чистотата на реката. Когато влезеш в реката, и вкараш *Реката на Славата* в своята душа, това се случва автоматично. Святостта идва от Бог, не от теб. Той е свят. Бъди потопен в потока на Неговата река, и ще станеш повече като Него. Тази река води към покаяние. Когато чувстваш големите води на Бог да те мият, покаянието повече не е борба. То идва лесно. Когато се покаеш, ти намираш изобилие от благодат и милост чакащи те в реката. То е изцелителен балсам, който чака тези, които търсят Божиите води. Чистотата на сърцето е чудесно нещо. Веднъж някой попитал брат ми, "Как знаеш когато някой има зъл дух? Неговия вдъхновен отговор бил: "Ти имай добър дух." Когато духът ти е чист, когато си сред "*чистотата на сърцето*," не е трудно да разпознаеш когато някой не е. Ти разпознаваш без да се опитваш. Има ясна разлика между чистотата и нечистотата. Влез в чистата река на Бог, и ти дори няма да искаш да се обръщаш към твоя бутон за разпознаване. Духът на Бог в теб ще те направи да знаеш това, което не е от Него. Има велика свобода, която може да се открие в реката. Мнозина от нас са запознати със Святия Дух и с Неговата работа за известно време до сега. Ние

понякога сме имали себе си за експерти, и това е било част от нашия проблем. Мислейки, че знаем точно как да го направим, ние често сме заставали на пътя на Духа, ставайки пречка и угасяйки Духа в процеса. Павел инструктира Солунските вярващи:

Духа не угасяйте.

1 Солунци 5:19

В много кръгове, когато някой започне да говори на езици, лидера на хвалението е инструктиран да започне да пее припеви за да заглуши звука така че никой да не бъде "обезпокоен" от това. Когато някой започне да танцува в Духа, разпоредителите са инструктирани да ги сложат да седнат така че да не привлекат вниманието към себе си. На нас ни е известно всичко, което не искаме да се случи, но твърде често не ни е известно това, което трябва да искаме да се случи или което трябва да очакваме да се случи. Ние не сме научили какво желае Духът от нас, това, което Той иска да върши сред нас. Отговорът е прост. Той е реката. Той иска да представим себе си пред Него, един празен канал, през който Той да може да тече. Той е реката, позволи Му да тече. Дай Му място да се движи. Той е водата на живот и търси изсъхнало речно корито, което да може да изпълни и да тече през него. Ти никога не можеш да побереш тази река, и никога не можеш да я контролираш. Ти можеш единствено да представиш себе си като благоразположен канал за нейното течение. Ти си речното корито. Нека реката на живота да тече през теб, и твоето корито ще се уголеми много. Колко често се опитваме да контролираме течението на реката със страх, че другите просто не са готови за нея! Колко пъти сме спирали потока на Духа защото някой важен човек е дошъл в събранието, някой, който сме мисли за толкова незрял да оцени духовните неща! *Със сигурност друг път би било по-добре за тях*, представяли сме си ние. Ние често грешим. Хората са ми казвали много пъти в Ерусалим, "Има някой, който искаме да доведем при вас, но искаме първо да ги заведем на някои други места в града защото те не са напълно готови за свободата, на която вие се наслаждавате." Докато те водят тези хора по другите места, те действително не са готови за това, което Бог иска да направи. Аз по-скоро бих насочила хората в потока на Духа и да позволя на Бог да извърши нещата по Неговия начин. Аз съм виждала хора, които са били напълно нови за евангелието да бъдат новораждани, изпълнение със Святия Дух и да започват да танцуват пред Господа за една служба. Мнозина отварят устата си и започват да пророкуват или разказват видение, което са имали докато са били отнесени в Духа. Бог заяви много отдавна, че ще вземе нещата на Духа и ще ги даде на *"бебетата и на сукалчетата"* :

От устата на деца и кърмачета си приготвил хвала заради противниците Си, за да накараш врага и отмъстителя да замълчи.

Псалм 8:2

А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви води в цялата истина; защото няма да говори от Себе Си, а каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. Той Мен ще прослави, защото от Моето ще взема и

ще ви известява. Всичко, което има Моя Баща, е Мое; затова казах, че от Моето ще взема и ще ви известява.

Йоан 16:13-15

Бог се наслаждава да прави това, и ти и аз нямаме право да отблъскваме или да се опитваме да контролираме хората, които са гладуващи за нещата на Бог. Спри да ги храниш с лъжицата и позволи на Бог да го направи по Своя Си начин. Ако Той иска да заведе хората бързо в много преживявания, позволи Му да го направи. Ако Той иска да храни хората Си чрез Своя Дух, махни се от пътя и Му позволи да го направи. Позволи на реката да тече. Още по-добре, позволи ѝ да тече през теб. Толкова много от нас пропускат ползите от реката защото се страхуваме от тях, страхуваме се, че нещата ще излязат от контрол, "ще излязат от реда." Ние се страхуваме от неща, които не можем да контролираме. Но няма значение дали нещата излизат малко от реда. Ако Бог е в контрол, за какво се притесняваме? Нашият ред не изцелява болните и не освобождава подтиснатите. Време е да позволим на Бог да установи Своя ред сред нас. Радвай се в свободата на реката. Самият Господ установява модела. Ти можеш да кажеш, "Ние можем да го направим по друг начин," но ти грешиш! Ако Бог ти казва да го направиш чрез смях, не можеш да го направиш по никакъв друг начин. Ако Той ти казва да го направиш чрез даване, не можеш да го направиш по друг начин. Той установява модела, и ето защо ние трябва да слушаме гласа на Духа на Бог когато Той ни говори в нашите служби. Когато Той ни казва какво ще направи, ако ние направим определени неща, ние трябва да погълнем всяка дума. Тогава, просто направи това, което Той казва да направиш, и Той ще направи това, което е обещал. Когато брат и сестра Роджер Акерс в началото дойдоха да работят с нас, те идваха от традиционно петдесетно обкръжение. Те започнаха да се осмеляват малко от брега, докато Бог започна да отваря много чудесни врати за тях. Това са врати, през които те вероятно не можеха да влязат, ако не бяха позволили на Бог да ги освободи от ограниченията на тяхното минало и да ги хвърли в дълбокото.

Когато реката тече, има свобода, а ако свободата липсва, ние знаем, че реката не присъства или не ѝ е позволено да тече. Всички дарби на Духа могат да бъдат намерени в течението на реката. Някои трябва да се движат в пророческия поток, защото това е част от реката. От нас зависи колко от мощта на реката използваме. В естественото, ние впрягаме мощта на реките и използваме тази мощ за много различни цели. Същото е и в Духа. Има много мощ, която все още трябва да се използва. Ние първо позволяваме на силата на реката и на потока на пророческото слово да послужи на нас, и после го използваме да благословим другите. Първо, ние му позволяваме та тече навътре и да говори на нашия дух, и после му позволяваме да тече навън и да говори в живота на другите. Има нещо чудесно относно това да бъдеш пръв участник в тази област на откровение на Духа на Бог. Понякога когато свършиш да пророкуваш, тези звуци са в твоята душа. Понякога ти чувстваш ритмите в душата си. Може би за остатък от вечерта, или дори след като си легнеш, ти можеш да чуеш Святия Дух да пее отново и отново. Думите на реката отзвучават и отекват в твоята душа, миейки те, извършвайки работа в твой дух. Потока те докосва също както и тези около теб. Когато положиш ръце на някой за изцеление, този изцелителен поток

докосва всяка слаба част от собственото ти тяло и започва да изцелява всяка болест в теб. Реката идва от самия трон на Бог и тече през теб, и те съживява и те поддържа млад. Тя става фонтан на младост в теб. Факта, че човека за когото се молиш е изцелен е просто бонус. Ти си участвал първи. Не е чудно защо стоим толкова млади! Толкова много хора ми казват, "Сестра Рут, не знаей как се справяш с твоето разписание." Не е лесно, качвайки се и слизайки от самолети, в и въвн от летища, ходейки по много мили с тези множества на летищата. Аз не мога да го направя в естественото. Само когато стоя в помазанието на реката аз мога да го правя ден след ден. Това е само началото. От каквото и да се нуждаеш, ти можеш да го намериш в *Реката на Славата*.

Част трета: Какво трябва да правя? **Глава деветнадесета - Срещни Бог в Реката**

Има една река — потоците ѝ ще веселят Божия град, свящото място на обиталищата на Всевишния. Бог е сред него — няма да се поклати; ще му помогне Бог на зазоряване.

Псалм 46:4-5

"Бог е сред него." Нашия Бог протяга към теб покана да Го срещнеш в реката. Приеми поканата Му и стъпи в *Реката на Славата* за собствения си живот и за живота на тези около теб. Приеми поканата Му и започни да провъзгласяваш веселие за хората на Америка, славата на съживлението да тече от едната страна на този народ до другата, от граница до граница, от море до блестящо море. Потоците на Бог носят победа, за нашата нация, и за всяка друга нация по света. Бог е в контрол на световните събития. Той е Триумфирацията и желае да ни използва като тези, които говорят триумф и говорят победа. Приеми Неговата покана днес. Бог иска да ни срещне в реката. Някои хора може малко да се нервират с покана като тази. В стари дни, единствената мисъл, която хората някога са имали за реката е била да преминат в отвъдното, а това не винаги е било най-приятната мисъл. С покана като тази, някои може да се страхуват, че ще умрат преди утрото. Едно Великденско утро в Ерусалим, ние имахме почукване на вратата доста рано. Беше един Православен свещеник, който беше сигурен, че умира.

"Защо мислите, че умираете?" попитахме ние. "О," каза той, "Аз видях Господа рано тази сутрин." В неговото мислене, да видиш Господа означава, че скоро ще умреш. Ние бяхме щастливи да му кажем, че да видиш Господа в тези дни означава, че ти скоро ще влезеш в нов и чудесен живот. Никой не трябва да се страхува от тази покана. Не се нервирай, ако Господ ти казва, "Аз ще те срещна в реката." Ти не си отиваш вкъщи сега. Той просто те събужда, помазва те, съживява те, облича те със сила отгоре, слага нещо ново в твоя дух, нещо ново в твоето ходене, нещо ново в твоето говорене, нещо ново в твоя живот, така че да можеш да се изправиш и да вършиш подвизи. Срещни Бог в реката. Има чудеса в реката, и Бог ни казва, "аз искам да влезете в Духа и да стоите в Духа." Бъдете напълно потопени в тази мощна река на Бог и стойте под нейното животворно влияние. Не бъдете задоволени просто да бъдете докоснати от Духа, но позволете на Духа да ви залее. Позволете на реката да прелее своите брегове, и

да ви наводнява постоянно. На 15-ти ноември, 1998, Бог ме накара да тегля една въображаема линия на платформата, където служех и да я прескоча. Той ни каза, че иска да бъдем напълно в новото след тази дата. Аз разбрах, че и други са били водени да направят същото нещо. Дали ако прескочиш една въображаема линия винаги ще ти донесе нещо ново в Бог? Някои вероятно мислят, че това е много глупаво нещо, което да се направи, но повярвайте ми, не е глупаво, ако виждаш линията. Скочи от старото в новото. Скочи от брега на реката в дълбоките места. Скочи от твоето мислене в Божието мислене. Скочи от това, което ти знаеш в това, което не знаеш. Скочи от областите на миналото в областите на откровение на бъдещето. Когато можеш да видиш новото нещо, което Бог ти предлага, не е трудно да направиш скока. Областта на Неговата слава е точно толкова реална колкото всичко друго, което можеш да видиш. Бог прави нови неща в реката. Той извършва чудеса. Той донася чудеса и знамения чрез силата на Своя Свят Дух, и Той те кани да участваш. Ти имаш лична покана от Него. Неговите благословения не са само за един или за двама или за една дузина. Тази покана е за всички. Бог иска да Го срещнеш в реката. Бог е готов да ни срещне в реката, но зависи от нас да приемем Неговата покана. Време е да спрем да стоим на брега и да гледаме. Ние трябва да се гмурнем. За тези, които са по-малко склонни към приключения, които се страхуват да се гмурнат, вървете в дълбочините на водите на Бог. Започнете да вървите в тях, правейки стъпка след стъпка, движейки се напред, позволявайки на Святия Дух да ги отмери за вас. Когато Той измери хиляда и вие дойдете в място, където глезените ви са покрити, не спирайте там. Позволете Му да отмери още хиляда за вас така че да можете да дойдете до води дълбоки до коленете. Не спирайте там във водите дълбоки до коленете. Позволете на Духа да измери още хиляда за вас и продължете да вървите в по-дълбоки води. Важното нещо е да не стоите завинаги на брега на водата. Елате в реката, защото Господ е обещал да ви срещне там. Някои хора се страхуват от водата, но Господ премахва нашите страхове. Сред хилядите хора, за които се молих в продължения на една година, аз съм удивена колко много ми казаха, че се страхуват. "Не се страхувай," казвах им аз. "Просто се отпусни." Някой е винаги зад тях за да ги хване когато падат, но аз чувствах, че това не е физическо нещо, което ги кара да се страхуват. Те се страхуват от гмуркане в реката на Бог. Какъв срам! Няма нищо, от което да се страхуваме в реката. Той е обещал да ни срещне там. Да, Той ще ни занесе в области, които никога не сме познавали, но доверете Му се. Нека всеки страх да си замине. Не се безпокойте за това да отидете в дълбокото. Безпокойте се за това да не отидете достатъчно надълбоко. Ти можеш да бъдеш особен и все пак да не си в реката, така че не се страхувай от особеност. Понякога, хората, колкото по-надълбоко отиват, толкова по-нормални стават. Бог поставя някаква нормалност в тези, които нямат нормалност в естественото. Живота им е бил деформиран и изпълнен с бъркотия, но когато влязат в реката, Бог започва да поставя в действие изцелителен процес, който завинаги ще трансформира живота им. Той поставя нормалност в живота, която не е позната от никой. Докато са в Духа, излезли в дълбочините на реката, Бог носи изцеление за тялото, изцеление за емоциите и изцеление за ума. Той им дава ново чувство за посока и те знаят, че вървят напред в пълните цели на Бог. Какво чакаш? Влез в *Реката на Славата* днес.

Глава двадесета - Стъпи във водите

И мъжът излезе към изток и в ръката му имаше мерителна връв. И премери хиляда лакътя и ме преведе през водата — водата беше до глезени.

Езекиил 47:3

"Той премери хиляда лакътя." Реката е тука. Сега стъпи във водите. Едно от най-великите изявления, които съм чувала моя чичо Бил да прави за реката на Бог е, че всеки път когато стъпиш в реката ти стъпваш в нея в ново място защото реката постоянно се движи. Ти можеш да стъпиш от брега на точно същото място както преди, но водата не е същата поради течението на реката. Всеки път когато стъпим, ние откриваме себе си в нови води, и въпреки че намираме за трудно да стъпим в нещо ново или непознато, Бог ще ни води напред в това съживление чрез откровението на Святия Дух. Стъпи смело във водите. В тази река на Бог може да се влезе само от тези, които смирят себе си:

И всеки, който възвишава себе си, ще се смири; и който смири себе си, ще се възвиси.

Матей 23:12

Ти трябва да се принизиш за да влезеш в тази река. Тя ще те отведе до висотите, но твоето пътуване трябва да започне от отиване надолу, чрез смирение. Понякога Божиите служители са последните да смирят себе си. Ние си мислим, че понеже знаем толкова много за Бог и понеже сме били използвани от Него в миналото, ние знаем как да вършим нещата. Това изглежда, че почти искаме да кажем на Бог как да си върши работата понякога. В това съживление, обаче, ние всички сме на еднакво игрище. Бог го върши по Своя Си начин. Смири се и Му позволи да го направи. Отвъд нуждата от смирение, обаче, влизането в областта на небесното, областта на славата на Бог, е по-лесно отколкото повечето от нас предполагат. Това идва чрез простотата на хваление докато духът на поклонение дойде и поклонение докато славата дойде. Когато славата дойде, всичко, което трябва да направим е да се предадем и ще бъдем отнесени от течението на реката на Бог. Не е трудно. Просто позволи на реката да тече. Ние влизаме в реката чрез хвалене на Бог, покланяйки Му се, танцувайки пред Него, чрез предаване на смеха на Духа, чрез оставяне настрана на нашето мислене и фокусиране на цялото ни внимание на Господа. Ние трябва да се научим да забравяме за себе си и да се концентрираме на Него. Когато го направим, не след дълго, ние плуваме в реката, и нищо не може да се сравни с това да бъдеш в реката. Някой ми даде една прекрасна жегла миналото лято. Тя е от тези новите, която показва течащата река и някой танцуващ и хвалещ Бог на повърхността на реката. Тези жегли и другите подобни на тях са търсени сега поради това, което Бог прави в съживлението. Е, танцуването в реката е добър старт. Когато наистина влезем в реката, ние няма да бъдем виждани от тези около нас. "Къде е сестра Рут?" ще попита някой. "Не я виждам," ще трябва да отговорите вие. "Мога единствено да видя реката. Тя трябва да е там долу някъде в дълбочините ѝ, но водата е толкова дълбока и реката тече толкова бързо, че тя не е видима за мен." Аз съм доволна просто да седя отзад и да наблюдавам това, което се случва и да казвам, "Слава на Господа! Реката е тук.

Съживление дойде, славата на Бог е разкрита, чудеса се случват, и Бог върши всичко това чрез Своя Дух." Много по-лесно е да се преживее реката в места където очевидно тече. Аз насърчавам хората навсякъде където ходят да ходят в Броунсвил, Пенсакола и да бъдат част от съживлението там. Когато съживление избухва, ние трябва да посетим места, които са в съживление и да преживеем това, което Бог върши.

През юли 1998 аз можах да отида на сутрешно пастирско събрание в Църквата от Асамблея на Бога в Спрингфийлд, Вирджиния, където брат Ковър е пастор. Пастор Джон Килпатрик беше говорителя тази сутрин. Когато той дойде в светилището тази сутрин имаше вълна на слава, която дойде с него. Аз веднага започнах да плача защото се разтопих в неговото присъствие. Чудех се защо се разтопих толкова, и Господ ми каза, че Той иска да усетя Неговото сърдечно оценяване на брат Килпатрик за великите жертви, които той лично е направил за съживлението. Това беше дълго пътуване за него с автобус, от Броунсвил, Флорида, до северна Вирджиния, за само два дни събрания, но пастор Килпатрик прави подобни пътувания из страната почти всяка седмица за да помогне да донесе Реката на Славата до хората в нашата страна. Аз често питам хората в събранията, в които служба дали са били в Броунсвил, и съм изумена колко много хора не са били. Когато Бог върши нещо, ние трябва да направим усилието да отидем до мястото където Той го върши. Има места, за които чуваме където реката се е разширила малко повече от други места. Това не е различна вода, но има разширяване или вероятно дълбочина там, която ние не преживяваме на всяко място, и ние искаме да преживеем това. Бий път до местата където съживлението вече е в прогрес и, когато си там, позволи на тези, които са вече във водата да се молят за тебе. Нещо относно реката е различно там. Вероятно това е просто, че сме останали твърде близо до бреговата линия, бивайки толкова предпазливи. Когато отидем там където другите са направили прехода от брега към дълбочините на водите и ги видим да се хвърлят, това прави по-лесно за нас да се придвижим в същите тези дълбочини на потока на реката. Това не означава, че реката не тече също и в нашите градове, но толкова много от нас са се наслаждавали да шляпаме с краката си във водата, когато ние трябва да бъдем там вътре плувайки в по-дълбоките места. Когато отидем сред хора, които всички плуват, ние си казваме, "Какво правя тук, просто плискайки краката си във водата, когато аз също мога да плувам в дълбочината на реката?" Това ни кара да желаем да влезем и да плуваме с тях. Бог има много удивителни неща, които да ни покаже, но Той ни чака да влезем в тези по-дълбоки води. Съживлението в Броунсвил започна на Деня на Бащата през 1995, а великото съживление в Сидтън, Мисури, започна през март 1996. Позволи на съживлението да започне днес в твоето сърце и в твоята църква. Това е Божият час и Неговата река тече. Някои повече нямат вяра за съживление в Америка. Те са сигурни, че Америка е твърде грешна за да бъде благословена от Бог, но аз имам вяра, че Бог не само ще възстанови християнските основи, които са били разрушени, но ще издигне едно дори по-велико здание. Когато стъпим във водите на Божията река, Той може да извърши крайно удивителни неща в и чрез нас. Не е достатъчно, че реката е тук. Ако не стъпиш в нейните води, ти няма да се възползваш от нейното животворящо течение. Действието на стъпване в реката, следователно, е от голяма важност. Важно е, че ни е била дадена

възможност да участваме в реката и че ние даваме на другите възможност да участват. Едно нещо е да се чуват велики проповеди, но е напълно различно да се сложи в действие това, което е чуто. На всички нас ни е даден шанс да течем в реката на Бог и да позволим на реката да тече чрез нас. Съживлението е участие, и без участие не може да има никакво съживление. Не е възможно да познаеш тази река без да я опиташ. Ти трябва да знаеш как изглежда тя. Можеш да кажеш:

"Цветовете са толкова красиви."

"Водата изглежда бистра."

"Изглежда чиста."

"Изглежда освежителна."

"Тя е прохлада в горещ ден."

Да си представиш как изглежда не е същото като да я преживееш. Описването на реката не е достатъчно. Ти можеш да бъдеш наблюдател в съживлението. Наблюдателите могат да мислят, че знаят какво е съживлението, но те не знаят. Много странно отношение се е издигнало сред християните. Те сега са много настроени против преживяването. Те са много скептични за всяко преживяване и искат да го изследват дълго и усилено преди да го видят за себе си. Как може да бъде това? Това, което Бог иска да извърши в нас може да бъде познато само чрез преживяване. Няма друг начин. Когато съживление дойде, всеки изведнъж е пробуден за Бог по такъв начин, че когато Той говори по някакъв начин, ние можем да отговорим веднага на Неговия глас. Ако Той ни подбужда да танцуваме, ние можем да го направим. Ако Той ни насърчава да викаме, ние можем да отговорим. Ако Неговата воля е всички да пляскаме заедно, ние можем да пляскаме. Има един общ отговор на Духа на Господа. Бог върши това, което е необходимо за да ни освободи бързо. Това, което обикновено отнема много години, докато ние преминаваме през всички духовни стадии, сега е извършвано за много кратко време чрез работата на Духа. Той ни дава напълно задълбочено развитие. Нито една част от нас не е изключена. Някои от нас са все още в стария ред, и дори когато хората са потопени в реката и, в резултат, са били освободени, спасени, изпълнени с Духа и запалени за Бог, ние все още искаме да започнем от началото с тях. Това обезпокоява някои християни, че нови вярващи могат да влязат в нещата без да вършат неща от "нормалния ред." Когато Петър беше призван да послужи на дома на Корнилий и нещо ново се случи (хората мигновено бяха изпълнени с Духа и започнаха да говорят на езици), той не беше обезпокоен от това. Той каза:

Може ли някой да забрани водата, за да не се кръстят тези, които приеха Святия Дух, както и ние?

Деяния 10:47

Петър не настояваше тези хора да се върнат обратно и да започнат с А, Б, В. Те вече бяха дошли до познаване на Господа и бяха изпълнени с Духа. Нямаше

причина да ги връща обратно. Някои хора все още настояват да учим 1, 2, 3, когато Бог вече казва "98, 99, 100." Това е време на голяма ускорение. Позволи на Бог да го направи по Неговия начин. Един брат, който посети нашите летни палаткови събрания беше спасен само от един месец, но неговото освобождение беше толкова велико, че той вече беше натоварен с домашно служение. Бог върши бърза работа. В страни като Русия, където е имало голяма липса на квалифицирани пастори, хора, които са спасени само от няколко месеца вече пастируват успешни църкви. Как може да бъде това? Защото няма никой друг, който да го направи. Имат ли те всички отговори? Разбира се, че не, но реката е в тях, и това е, което е важното. Моя брат спечелил един млад човек за Господа в Сан Петербург, Русия. Когато той се върнал там година или две по-късно, този човек пастирувал църква от 1,200 човека. Този феномен само ще се увеличава в идните дни. Реката тече. Стъпи вътре. Повечето реки текат само в една посока, но не очаквайте същото от реката на живота. По едно време тя ще тече в една посока, а в следващото в друга. Важното нещо не е да разбереш как тече реката, но да бъдеш вътре и да течеш с нея — в каквата посока и да тече тя в момента. Ето защо е толкова глупаво за нас да диктуваме на Бог как да върши Своите чудеса. Това е реката на живота. Стъпи в нейните води и позволи на нейния живот да ти послужи — по начина, по който Бог вижда за подходящ. Както пастор Стив Грей в Сидтън, Мисури, ти не трябва да *бъдеш* съживлението. Всичко, което трябва да правиш е да си *домакин* на съживлението. Господ напълно желае да бъде реката, ако ние само желаем да влезем. Това, което не разбираме Той може да ни научи докато сме в реката. Стъпи вътре. Може да изглежда странно на някои хора да наричаме Божия Дух "реката." Е, наричайте Го както си искате. Наричайте Го реката, движението, съживлението или пробуждането. Няма значение как Го наричате, но вие можете да бъдете посред Него. Реката не е по избор. Ние няма да имаме няколко различни класи хора в движението на Бог. Ти си изцяло вътре или не си вътре. Тези, които искат да бъдат вътре, но не са толкова много вътре ще бъдат оставени назад. Стъпи във водата и бъди в течението. Избора е твой. Стъпи във водата. Това е твоята възможност.

Лично, аз вярвам, че кръщението в Святия Дух също не е по избор. Докато знам, че в определен смисъл човек може да отиде на Небето без да говори на други езици, без да бъде кръстен в Духа (защото нашето взаимоотношение е основано на кръста), аз съм сигурна, че Бог ще се изправи срещу всяка деноминационна група преди да дойде и ще изиска от тях отговор като дали искат или не да бъдат кръстени в Неговия Дух и да говорят на езици. Хората, които са говорили срещу това и другите, които не са били отворени за него ще говорят на езици повече от останалите от нас преди края. Ако искаме да бъдем в движението на Бог в последните дни, ние имаме решение, което трябва да направим. Стъпи във водата и преживей *Реката на Славата* за себе си.

Глава двадесет и първа - Хвърли се в по-дълбоките места

И пак премери хиляда — и беше станала река, през която не можех да премина, защото водата се беше качила, беше станала вода за плуване, непроходима река.

Езекиил 47:5

"Води за плуване ... " Време е да загубим страха си от реката и да влезем в нейния животворящ поток, да позволим на нейните води да ни отнесат и да започнем да плуваме в Божия Дух по нов начин. В моята книга, *Славата на Съживлението*, аз споменавам новите и различни скокове, които Бог има за всеки един от нас. Някои винаги са правили специфичен скок защото го харесват, защото им изглежда лесен или защото се чувстват удобно с него. Това е чудесно, но сега Бог ни показва нещо ново. Мисълта за нов скок изглежда заплашителна за повечето от нас защото ние не сме го усъвършенствали още толкова добре както другите. Винаги е по-лесно да се залепиш за познатото и удобното. Ние винаги се чувстваме по-добре да правим нещо, в което можем да бъдем превъзходни. Това е разбираемо, обаче Бог иска да ни заведе в някои нови области, области, в които никога преди не сме се движили. Той предлага нов скок за този нов ден, и ако ти желаеш, Той ще те учи чрез Неговия Дух. Аз сложих това в книгата защото една вечер на нашите служби аз се видях да правя страничен скок. Никога не съм харесвала страничния скок, но от деня когато Бог ми показа това аз мога да го правя, правила съм няколко странични скока в Духа. Знам, че понякога изглеждам като начинаеща, но това е ок. Плуването по този нов начин може да не бъде напълно удобно за мен, но Господ знае какво прави. Аз плувам във великата *Река на Славата*. Ние развиваме нашия собствен малък стил във вода до глезените, и когато се почувстваме че се придвижим по-надълбоко, ние не можем да обърнем внимание на друг стил в областта до коленете. Ние сме променяни отново когато се придвижим във вода до кръста. Когато накрая стигнем до сериозно плуване, поради някаква причина нашия стил удря на камък, и ние сега сме бавни да искаме да го променим. Когато знаем колко много има за преживяване, обаче, това ще направи далеч по-лесно за нас да желаем да се променим. Била съм благословена да бъда във велики служби на съживление като дете, и съм срещала много хора, които са нямали тази привилегия. Това преживяване ми дава определено предимство, но в това настоящо съживление ние всички учим нови неща. Има неща, които сме научили в края на 40-те и през 50-те, които все още не са били достигнати в това настоящо съживление, но Бог също ни призовава в нови води, в нови преживявания.

Има, в душите на Божиите хора в тези дни, по-голям и по-голям глад за нещата на Неговия Дух. Този глад няма да ни позволи да почиваме в плитките места. Той ни подтиква да тръгнем от брега и да бъдем занесени в по-дълбоки неща. Какво имаме да губим? Настояването да се стои близо до брега само ще ограничи нашето преживяване в Бог. Хвърли се в дълбокото. Няма начин да се приготиш за дълбочините на Божия Дух. Ти не можеш да попитаеш някой друг за техния опит и после да практикуваш скоковете, които може да се нуждаеш да направиш за да плуваш успешно там. Не можеш да знаеш, по никакъв начин, какво ще преживееш в дълбочините на Божията слава. Има само един начин да преживееш това, и това е да влезеш там и да започнеш да плуваш. Ние повече не можем да бъдем доволни краката ни да бъдат в плитките води. Повече не можем да бъдем доволни да държим краката си на твърда земя. Време е да се придвижим от областта на нашето разбиране и да видим това, което Бог има за нас. Докато стоим във водите до глезените или във водите до коленете или дори във водите до кръста, ние все още ще можем да докосваме дъното. Ние все още

ще можем да стоим на двата си крака. Ние все още ще се чувстваме самоуверени. Излез от това чрез вяра. Бог иска да те придвижи в непознатото. Тези, които имат проблем с излизането чрез вяра настояват, че трябва да стоят на двата си крака. Няма нищо погрешно с тази решителност, но ако можеш винаги да стоиш на двата си крака, ти никога няма да можеш да преживееш дълбочините на Божията река. Понякога Бог трябва да позволи нещо да ни удари в краката така че да можем да отидем в дълбочините на реката и да се научим да течем с нея. Ако желаеш да плуваш в реката, бъди готов да научиш един или два нови скока. Позволи на Бог да разшири твоето преживяване. Всеки ден, плувай малко по-нататък отколкото си плувал предния ден. Опитай някои нови води. Опитай нещо ново в Духа. Позволи на Бог да те води в дори по-дълбоки води. Когато си достатъчно надълбоко, ти изведнъж ще откриеш себе си със способността да вярваш за множества. Зрялост в областта на вярата може да бъде достигната единствено в дълбочините на реката. Ние можем да говорим за вяра и да проповядваме за вяра, но когато влезем в дълбочините на реката, изведнъж ще познаем вярата.

Плувай. Не се страхувай да оставиш контакта си с брега. Това не означава, както някои намекват, че ти ще станеш безполезен в този свят. Ние все още сме тук в този свят за малко, но въпреки че сме в него, ние със сигурност не сме *от* него. Ние имаме по-висше призвание. Придвижи се в дълбочините на необятността на Божията река. Бог има някои хора, на които Той иска ти да им послужиш, но ти точно сега не си в позицията да го направиш. Ти може да познаваш Бог и да имаш някои духовни дарби действащи в твоя живот. Можеш да имаш определени идеи за това кой скок да използваш в дадено обстоятелство, но все още имаш много да учиш. Бог винаги го прави по различен начин от както ние очакваме. Хвърли се в дълбоката вода, и Той ще направи останалото. Бог ни води във води, които *"не могат да бъдат преминати,"* и изведнъж ние виждаме равини да стъпват във водите на откровение. Изведнъж цели синагоги преживяват движение на Божия Дух. Изведнъж ние сме използвани да благославяме служители, които никога не са си и помисляли да полагат ръце на болни. Сега, не само, че те правят това, но велики чудеса се извършват. Кога се случва всичко това? Веднага когато можем да оставим нашия страх от водата и да позволим на Духа да ни отнесе в по-дълбоките места. Всеки, който плува знае, че ти не можеш да си позволиш да отидеш в дълбока вода натоварен с нещо. Да плуваш с дрехите си е много трудно. Дрехите се намокрят и тежат, и те ще те дърпат надолу. Някои тренирани водолази отиват в дълбока вода с кислородни бутилки и други механизми за гмуркане, но това е нещо напълно различно. Ако просто искат да плуват и да бъдат носени от водите, те трябва бързо да се отърват от всичко, което може да ги притегли надолу. Ние не можем да си позволим да бъдем натоварени с нещо. Бог иска да те освободи от всеки товар. Той иска да те направи безгрижен. Ти не можеш да плуваш правилно когато си натоварен с всякакъв допълнителен багаж. Отърви се от всяка тежест, и плувай в по-великата слава. Еврейската дума за слава е *кабод*, и корена има схващането за "тежест." Има "тежест на слава," която ние преживяваме на нашите събрания. За да преживеем това, обаче, ние трябва да бъдем леки, напълно безгрижни, а не натежали от грижите на живота. Хвърли всяка грижа на Господа и бъди свободен да течеш в реката на Бог. Позволи Му

да те направи напълно безгрижен. Най-важното нещо за нас, върху което да се концентрираме в тези дни е да направим себе си на разположение за движението на Бог в настоящия ден, олекотявайки тежестта, освобождавайки се от всеки товар. Нека да бъдем готови да направим някакво далечно плуване в реката на Божията слава. Ако ти вече си стъпил в реката, време е да отидеш малко по-надълбоко. Продължи да стъпваш докато откриеш води, в които да плуваш. Позволи на Божия Дух да те отнесе в по-дълбоки места. Преди години, когато Фушия Пикет имаше църква в Далас, аз тъкмо бях свършила да проповядвам на нейните хора една вечер когато Господ спонтанно ми даде една малка песен:

Защо не се отдръпнете и не оставите Бог да прави това, което иска да прави във вас?

Когато хората започнаха "да се отдръпват" Духът на Бога започна да тече посред нас по по-пълнен начин. Духът ми даде други стихове към припева:

*Защо не се отдръпнете и не оставите Бог да ви занесе до нациите на света?
Защо не се отдръпнете и не оставите Бог да ви покаже славата Си?*

Няма ограничение за това, което Бог може да направи за нас, ако ние можем да се научим да се махаме и да Му позволяваме да има Своя Си начин. Посланието на припева все още е валидно. Ако ти и аз очакваме да получим ползите от тази необятна река, ние трябва да се махнем и да позволим на божествения поток да ни отнесе. Ние не можем да се отдръпваме в страх. Предай се на Господа с увереност. Духът на Бог ми даде друг малък припев:

Ако искате да видите чудеса да текат, хвърлете се. В дълбокото текат чудесата. Хвърлете се.

Как можем просто да си седим на брега когато другите вече са в по-дълбоки води? Как можем да си позволим да откажем да скочим когато другите се наслаждават на ползите от реката? Ако искаш да видиш чудесата да текат, скочи в дълбокото. Има съкровища в дълбочините на реката. Когато влезем в тези дълбочини тогава пророчеството започва да тече и чудеса започват да се проявяват. Колкото по-дълбоко отиваме във водата, толкова по-дълбоки стават тези проявления докато стане явно, че ние пророкуваме отвъд нашата дълбочина и виждаме чудеса отвъд схващане. Ние сме се придвижили отвъд областта на нашето разбиране, и никой не може да се съмнява, че това, което идва е от Духа на Бог. Докато измерваме дълбочините на водите, ние ще открием диаманти, рубини, сапфири и много други скъпоценни камъни, богатствата на Божието Царство, с които можем да благословим хората. Това се случва само когато този поток на откровение започне да идва в дълбочините на реката. Реката тече, и ние трябва да се научим да течем с нея. Тя тече защото ние пием от Извора и никога не трябва да спираме да пием от *Реката на Славата* или реките ще спрат да текат от нашите най-вътрешни същества.

Глава двадесет и втора - Пей и танцувай по пътя си към Реката

Пейте на ГОСПОДА нова песен, хвалата Му — от краищата на земята, вие, които слизате в морето, и всичко, което го изпълва, острови, и вие, които живеете на тях.

Исаия 42:10

"Пейте на Господа нова песен." Един от най-лесните начини да дойдеш в небесната област е да пееш в Духа и да танцуваш в Духа. Когато Бог започна да ни учи в Ерусалим за пеенето на нови песни, една млада американска двойка с две момчета дойдоха да живеят при нас. Те искаха да отидат в Южна Африка, но срещнаха някои проблеми с финансите си. Ние събрахме пари за съпруга да отиде напред, но останалата част от семейството трябваше да остане и да чака той да им изпрати пари от Южна Африка. Когато Бог ни каза всички да пеем песен на вяра, другите в нашата група бяха готови да пътуват в служение. Те знаеха точно къде щяха да отидат, куфарите им бяха опаковани. По средата на пеенето, обаче, тази свенлива и мълчалива сестра започна да пее своята песен на вяра. Нейната песен беше:

*Някога аз бях какавида,
Но сега съм пеперуда.
Някога аз бях какавида,
Но сега съм пеперуда.
Аз летя!
Аз летя!
Аз летя!*

Това може да не е най-великият химн, който някога е писан, но изведнъж Духът на Бог започна да говори и Господ каза, "Понеже ти стъпи във вяра и каза, че летиш, иди си в къщи и си опаковай багажа. Преди да свърши седмицата ти ще летиш." Велико чудо се случи тази седмица така че младата майка и двете ѝ малки момчета можеха да отлетят за Южна Африка и да се присъединят към нейния съпруг в служение там. Това е денят на нова песен. Уелското съживление е известно със своите песни. Миньорите са марширували в мините пеейки, и се казва, че песните им са можели да се чуят на дълж и на шир. Нова песен също дошла в съживлението на Азуза Стрийт. Има нещо относно новата песен, което носи освобождаване по начини, по които нищо друго не може. Движението на Духът на Бог идва на крилете на песен, и когато някои от вас освободите вашата песен към Господа вие ще откриете себе си течащи в ново измерение на Духа, извисявайки се в нова област на Духа, придвижвайки се в ново място в Бог. Бог е готов да даде новата песен, но ние трябва да Му съдействаме. Ние трябва да се предадем на Бог, да вярваме за това и да пристъпим в него. Вместо винаги да се протягаме към познатото, ние можем да се протегнем към непознатото и да позволим на пророческия поток да дойде до нас, който да ни даде нови думи и нови мелодии, с които да хвалим нашия Бог. Има музика и пеене и нова песен, която да се свири и да се пее в реката, и това е за тези, които преди не са можели да направят мелодия както и за музикално талантивите. Много от нас нямат музикални наклонности, но когато Бог ражда

нова песен в дълбочините на нашето същество, ние всички можем да изближнем в пеене. Апостол Павел пише на Коринтяните:

Ще пея с духа си, но ще пея и с ума си. (английски с разбирането си)

1 Коринтяни 14:15

Бог иска да освободим нашите песни в Духа и да ги донесем и в областта на нашето разбиране също. Той ще направи това за всеки един от нас, ако ние просто Му позволим. Аз мога да кажа, че новата песен е обогатила моя живот по начини както нищо друго, не е, освен видението. Новата песен може да отвори съкровищниците на Небето и да излее богатства от нашите собствени уста. Когато се учехме да печатаме във висшето училище, ние не винаги се нуждаехме да бъдем пред пишещите машини за да практикуваме. Ние можехме да седим почти навсякъде, и нашите пръсти се движеха по въображаема клавиатура, печатайки желаните думи. След като научихме клавиатурата достатъчно добре, ние повече не трябваше да правим това. Същото това нещо се случи с мен когато ние се учехме да пеем спонтанно. Аз пеех почти навсякъде, и почти подлудявах някои хора с моите песни. Някой можеше да ми каже нещо, и когато го правеше, песен беше освобождавана от мен, и аз не можех да им отговоря с прости думи. Трябваше да пея отговора си. В следващите дни и седмици, ние се молехме и се покланяхме заедно за много часове и нито веднъж не се протягахме назад към песните, които вече знаехме. Ние се протягахме към непознатото и започнахме да пеем песни, които никога преди не бяхме чували. Някои от тези песни бяха много прости, обаче имаха красота и помазание, които ние не бяхме преживявали до тогава. Това е нашият ден. Бог иска да сложи нова песен в теб и да накара душата ти да изближне в пеене. На Соломон му бяха дадени 1001 песни. Песента на Соломон или Песента на Песните, както е позната на еврейски, беше просто най-известната от тези песни. Имаше много повече. Бог даде много песни на Своите хора в Старозаветните времена. Казва се в кръговете на Хасидик, че Песента на Песните, дадена спонтанно при посвещението на Храма, била по-велика от самия Храм. Бог ни се радва с песен, и Той иска да можем да отговорим и да пеем духовни песни на Него. По време на нашия лагер през лятото на 1998, ние имахме група от млади хора от една църква на Асамблея на Бога в Торонто, Канада. Една вечер един от младежите пях една песен. Той каза, "Сестра Рут, след като прочетох твоята книга *Слава* Бог ми даде тази песен." Той спря и започна да я пее, и колко благословени бяхме, че мигновено един младеж беше придвижен в областта на спонтанното пеене на Господа! Ти можеш да кажеш, "Е, аз не пея особено." Ти трябва да кажеш "Аз обикновено не пея особено" защото Бог върши нещо ново. Той ражда нещо чудесно във всеки един от нас. Той освобождава песен в твоята душа. Ти можеш да се събудиш с нея една сутрин, или можеш да я получиш докато отиваш да си лягаш вечерта. Понякога нови думи могат да дойдат в песен, която вече знаеш. Понякога моя дух се събужда пеейки някоя духовна песен, която аз вече знам, но не след дълго, Бог ми дава някои нови думи за нея. Аз съм постоянно чувствителна за нуждата да стъпя в по-високи области, да вярвам на Бог за неща, които все още не сме овладявали, да пристъпя в неща, за които сме копнели, но все още не сме преживяли. Аз имах едно интересно преживяване на конференцията на свещениците. Ние

тъкмо бяхме свършили да пеем една песен, но ритъма на песента беше все още в телата ни. Устата ни бяха спрели да работят, но небесния ритъм беше все още в нас, и ние се клатехме в неговото движение. В този момент осъзнах, че Бог ни учеше на ритмите на Неговата река, движенията на нейните течения, песните на Неговата небесна област, речните песни. Един чудесен Презвитериански пастор и съпругата му и семейството му бяха с нас на лагерното събрание през 1998. Една вечер брат Рени Мак Клийн служеше за новата песен. В края на посланието му той имаше хора ходещи в голям кръг, пеейки в Духа, чакащи за нова песен. Изведнъж Презвитерианския пастор започна да пее нова песен. Цялото му тяло беше в движение докато пееше:

Нооооооооооооо, вкуууууусно, мляко и мед, музика от скинията, тече, тече.

Той повтаряше това, и изглеждаше, че ръката му рисуваше новото от най-вътрешното му същество. Неговата песен донесе велика свобода и радост в службата. Аз знам, че това, което Бог прави е ново, аз знам, че то е сладко, аз знам, че то е мляко и мед, и аз знам, че то тече. От тогава нататък, аз рядко използвам домата ново без да чувам като че ли този брат да пее това. Можем ли да се доверим на Господа за новите неща, които Той иска да роди? Можем ли да бъдем предадени съдове в Неговата ръка и да позволим на славата да дойде върху нашите устни, с ново изразяване, което Духът на Бог иска да донесе? О, да, аз вярвам, че Бог ще издигне много помазани служители отсред нас. Ние скоро ще започнем да чуваме велики песни, които са изпяти, и ще бъдем принудени да питаме, "Откъде автора е получил тази песен?" Отговора ще бъде, че тя е дошла в областта на славата. Пророк Софоний беше раздвижен да каже:

¹⁴Пей, сионска дъще, извикай от радост, Израилю! Радвай се и се весели от все сърце, ерусалимска дъще!¹⁷Господ, твоят Бог, е сред теб. Силният ще те спаси, ще се весели за теб с радост, ще мълчи в любовта си, ще ликува за теб с песен.

Софоний 3:14 и 17

Не харесваш ли това? Той ни призовава да пеем, но Той също ще пее за тези, които желаят да пеят за Него. Ако ние искаме да се радваме, Той ще се радва за нас. Аз съм прокламирала от няколко години до сега, че това съживление ще бъде съживление на пеене, и аз съм на твърда почва, защото всяко велико съживление е било известно със своето пеене. Аз мога да отида в някоя църква и, като слушам песните, които се пеят, мога да поставя тази църква в историческото съживление. Не се изисква много голяма проникателност за да откриеш дали техните песни идват от съживлението на 50-те, например, или на 60-те, 70-те, 80-те или 90-те. Всяко съживление е донесло определен вид песен. Бог ни призовава всички да пеем песен, която не може да е отживяла, песен, която е прясна от самия Му трон. *"Пейте нова песен на Господа!"* Аз съм забелязала, че няма значение колко велик може да е някой припев, когато ние пеем само тези, които вече знаем, нещо липсва в службата. Когато нова песен дойде от Духа, дори това да изглежда слаба нова песен, има разлика в помазанието и разлика в славното присъствие. Не знам как да обясня това по друг начин освен да кажа, че Господ ни се наслаждава когато ние желаем да

пристъпим в новото, когато желаем да излезем от лодката и опитаем да ходим по водата. Когато се протегнем в Духа за нови думи и музика, с които да хвалим нашия Господ, изведнъж има освобождаване на Неговия Дух, което идва посред нас и чудесни неща се случват. Бог иска да ни занесе всички в области на песен отвъд всичко, което познаваме, в които изведнъж, в Духа, ние ще чуем небесната песен и ще можем да я имитираме, присъединявайки се и пеейки с ангелските войнства. По този начин, ние можем донесем на Земята звуци, които сме чули в небесата. Еремия заяви:

И ще дойдат, и ще пеят върху възвишението на Сион и ще се стекат към благата на Господа: към житото и към младото вино, и към маслиненото масло, и към малките на овцете и на говедата. И душата им ще бъде като напоявана градина и вече няма да изнемощент.

Еремия 31:12

Какво ще правят на "възвишението на Сион"? Ще пеят. Няма по-лесен начин да се влезе в течението на реката. Няма значение дали твоя глас е мелодичен или не. Силата не е в гласа; тя е в реката. Има песен, която може да бъде пана на възвишението на Сион, която освобождава помазания поток на Божията река върху тези, които я чуват. "Пейте нова песен на Господа!" Когато реката тече, Бог взема твоя глас, глас, който в миналото може да е бил използван да проповядва, да пее или да хвали Бог, глас, който ти мислиш, че вече напълно си предал на Него, и започва да прави нещо напълно ново. Духът завладява твоето гърло и твоята уста по различен начин от това, което някога преди си преживявал. Тези преживявания не трябва да бъдат кратковременни. Те могат да бъдат вечни! От този момент нататък, ти можеш да преживяваш ново измерение. Най-"фалшивия" човек, когато пее в славата, може да звучи като оперна звезда. Аз бях заведена от Лейди Астор за да видя един от бившите членове на кабинета на Маргарет Тачер в нейната родина. Ние седнахме и гостувахме за няколко минути докато пиехме чудесен чай и ядохме вкусни английски бисквити. Когато изглеждаше, че беше време да си вървим, той каза, "Нека да ви покажа нашето имение преди да си тръгнете." Ние преминавахме през къщата докато стигнахме до една отделна стая като параклис. Там имаше две места за коленичене и когато той коленичи на едното, аз коленичих на другото. Нежно започнах да хваля Господа и след малко започнах да говоря на езици. Той беше на около 4 или 5 крачки, и аз го насърчих да прави същото. Само за момент той говореше на други езици, величаейки Господа. Беше чудесно. Разходката из къщата завърши, и когато бяхме близо до изхода и щяхме да се разпишем в книгата за гости, той се обърна към мен и ме попита, "Ще мога ли да правя това отново?" Казах, "Защо не опиташ сега." Той никога преди не беше чувал някой да пее в Духа, но изведнъж започна да пее като че ли беше обучен оперен певец. Съвършено величествени звуци излизаха от дълбочините на неговото същество. Той нямаше нужда някой да го учи какво е пеенето в Духа. Святия Дух познава звуците на славата, познава звуците на Небето, познава звуците на реката, звукът от много води. Колко благословена бях в този момент! Случайно, когато минавах през Лондон, аз спрях за да го посетя в неговото имение близо до Хародс. Забелязах на масата негова снимка с кралската майка, с краля, с цялото кралско семейство, и с други велики личности

от целия свят. Всеки път когато го посещавах, аз казвах, "Нека да го направим отново," и ние започвахме да пеем заедно в Духа. Да, тези звуци от много води ще бъдат чути в някои от най-прекрасните имения по света. Те ще бъдат чути на Уол Стрийт. Те ще бъдат чути в Американския Конгрес и в Сената. Ние ще чуем звуците от много води да отзвучават в места където никога не сме си помисляли, че можем някога да ги чуем. Ако можем да изпеем един прост припев по правилния начин, водите ще дойдат. Когато ние не влизаме в течението на реката, има някак си свръхчувствителност за шума, който идва до нас, и изведнъж ние забелязваме някой да шепне на платформата или нещо започва да се раздвижва, което не трябва да се раздвижва в този момент. Когато реката тече, ние можем всички да бъдем шумни и никой да не забелязва нещо от тези неща. Когато ние служим на хора, съществено е да позволим на реката да тече. Не ме е грижа дали един и същ припев се пее отново и отново два часа. Ние не трябва да правим нищо, което ще спре течението на реката. Когато танцуваме пред Господа, много повече се извършва отколкото повечето от нас могат някога да си представят. Докато Му се покланяме в стъпките на танца, Господ изработва промени в нас и ни пречиства за да пристъпим в областите на Неговата слава. Той поставя Небесно темпо, Небесен ритъм, Небесни отговори дълбоко в нашите същества. Ние не трябва да бъдем твърде заети за да позволим това да се случи. Няма нужда да прибъгваме до някакъв специфичен начин. Когато сме в Божието присъствие, това е да се удоволстваме от това присъствие, и това е, върху което ние трябва да се концентрираме, върху нищо друго. Една сутрин аз имах видение, в което видях Господа като Бог на шествието. Аз никога преди не бях Го виждала точно по този начин и започнах да декларирам това, което виждах. Изведнъж всички присъстващи хора станаха от седалките си и започнаха да "правят шествие" из залата където имахме събранията. Какво шествие беше това! Ние петдесетните познаваме само това, което наричаме Ерихонски марш. Ние винаги маршируваме с целта да спечелим и да декларираме победа. Други групи са отишли по-нататък в познаването на Господа като празнуващ Бог, и те имат "процесия" като средство за радост. Ние не винаги се нуждаем да падат стени. Има времена когато трябва да се радваме във факта, че Господа е Цар. Ние можем да се радваме в Неговото присъствие и да се радваме в това, което Той прави. След малко тези, които присъстваха на конференцията се присъединиха към кръга и започнаха да танцуват наоколо. Ние пеехме "Има колело в колелото, и то се движи в мен." Аз излязох напред и всеки човек сложи ръката си в центъра на колелото така че ние можехме да направим танц на колелото, но когато те докосаха ръката ми, един по един, силата на Бог беше толкова силна, че те моментално падаха под нея. Нямахме повече танцуване, защото всеки беше на пода. На каква чудесна музика и танцуване и радост се наслаждавахме заедно на тази конференция! Няма по-бърз начин да се влезе в дълбочините на реката от пеенето и танцуването. Тези, които са опитали водите в нашия лагер във Вирджиния могат да засвидетелстват тази истина. Каквото и да трябва да направиш, направи го. Влез в *Реката на Славата* сега. Не чакай.

Глава двадесет и трета - Смей се по пътя си към Реката

Глас на радост и глас на веселие, глас на младоженец и глас на невяста, глас на онези, които казват: Хвалете Господа на Войнствата, защото Господ е благ, защото милостта Му е вечна! — гласът на онези, които принасят благодарение в Господния дом; защото ще върна пленниците на тази земя, както в началото, казва Господ.

Еремия 33:11

"Глас на радост и глас на веселие ... " Това е съживление на смях, и ако ти можеш да се предадеш на желанието на Духа във връзка с това, Той ще те занесе в по-велико освобождаване. Винаги е имало смях в съживлението, но никога в такава мярка в каквато го преживяваме сега. Днес цели събрания се смеят. В минали времена ние наричахме това "свят смях." Една сестра, която посещаваше нашата църква когато бях дете беше известна със своя свят смях. По-късно, имаше други. Сега, обаче, всеки се смее. Седалището на смеха е утробата, и това също е седалището и на Святия Дух в нас. Когато се надига смях в нас, аз съм убедена, че Бог разширява нашите речни корита и прави място за по-голям поток на Неговия Дух. Той ни дава по-големи способности да се предаваме на Духа, правейки повече място за реката да тече. Само струйка или малко поточе не е достатъчно. Ние се нуждаем от "реки от жива вода," "потоци в пустинята." Една вечер на Летните Лагерни събрания една сестра ми каза, "Аз се смях докато ме заболяха мускулите на стомаха, които не съм използвала от години." Тя беше разширена в способността си да се предаде на Духа на живия Бог. Тя беше позволила на Бог да извърши ново нещо в нея. Тя Му беше позволила да освободи нещо дълбоко в нейния дух. Тя не се притесняваше за това как да го направи. Тя просто му беше позволила да тече. Когато ние се предадем на Духа на смеха, често врагът се опитва да ни каже, че сме го направили от себе си. Защо е това? Ед вали някой говори на езици без да чува това обвинение. Ние не сме достатъчно интелигентни за да говорим на езици без упълномощаването на Святия Дух, и не можем да се смеем неконтролируемо без вдъхновението на Духа. Аз съм живяла в чужди страни за 40 години от моя живот, и ако можех да имитирам езиците толкова лесно, аз щях да бъда най-добрия лингвист в света. Езиците не са всички толкова лесни за да се научат. Ти можеш да чуеш някой да казва нещо на друг език и да се опиташ да го повториш и да не успееш. Как, тогава, може дявола да казва, че ние правим това просто от себе си? Смеха идва до нас по същия начин както говоренето на езици. Ти трябва да му се предадеш, или няма да се случи. Някои хора вярват, че смеха е суверенен, че ние не можем да го контролираме, не можем самите ние да помогнем. Това често е суверенна опитност първия път когато идва до нас, но след това ние трябва да му се предаваме. Някои хора са суверенно изпълнени със Святия Дух без някога да са търсили преживяване. Аз не бях от тях. Аз активно търсех това благословение. Чух, че една от най-добрите ми приятелки беше получила Святия Дух предната събота и че друга от най-добрите ми приятелки беше получила Святия Дух вторник вечерта, и от тази събота аз бях решена, че без значение от нищо аз ще получа Святия Дух. Бях само 9 годишна по това време, но Бог видя глада на моето сърце и ме изпълни. Това може да дойде суверенно или може да дойде чрез съгласувано усилие от наша

страна. Не позволявай на врага да те плаши и да те кара да мислиш, че това което имаш не е от Бог. Когато говорят за възстановяването на Ерусалим, Писанията казват отново и отново за *"гласа на радост и ... веселие, гласа на младоженеца, и гласа на невестата."* Смяха е част от този велик глас на радост. Има неща, за които ние трябва да дадем гласа си. Те са там; ние просто трябва да им позволим да излязат. Някои могат да възразят за сравнението, но това прилича малко като помпене на помпа. Ти държиш малко вода в нея за да я изпомпиш, и тогава когато започнеш да помпиш, не се изисква много водата да започне да тече. "Можеш ли да дадеш писание за това?" може да попита някой. Да. Давид имаше тайната:

И Давид беше в голямо притеснение, защото народът говореше да го убие с камъни, ... Но Давид се укрепи в ГОСПОДА, своя Бог.

1 Царе 30:6

Има много начини да се предадеш на насърчение за това, което Бог прави в твой живот. Понякога, когато Господ ти казва да се радваш, а ти не се чувстваш радостен, ти трябва да напомпиш помпата малко. Когато го направиш, изведнъж реката започва да тече от *"най-вътрешните части на твоето същество,"* и понякога тя се проявява в свят смях. Дай й израз и се смей по пътя си към дълбочините на реката. Бог върши нещата по различен начин от този, по който ние може да очакваме. Ако знам, че Той ще ми даде свят смях, аз мисля, че бих посетила някои конференции където това се случва за да чуя всички различни видове смях и да избира смяха, който искам. Аз със сигурност не бих избрала гласа на смяха, който аз имам, но това е работа на Бог. Аз възнамерявам да се смея по моя път към дълбочините на *Реката на Славата*.

Глава двадесет и четвърта - Вземи реки на жива вода в теб

А в последния ден, великия на празника, Исус застана и извика, като каза: Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие. Ако някой вярва в Мен, както казва Писанието, реки от жива вода ще потекат от утробата му. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото(Святият) Дух още не беше даден, понеже Исус още не се беше прославил.

Йоан 7:37-39

"От утробата му ще потекат реки от жива вода." Бог е обещал, че от *"утробата,"* от дълбоко отвътре, от дълбочините на нашето най-вътрешно същество, ще потекат *"реки на жива вода"*, и ако ние сме жадни за съживление това ще се случи. Това е жаждата, което ни показва Исус, че вдъхновява Неговия отговор. Ние се нуждаем неотложно Господ да постави *"осоляването"* обратно в Своите хора така че жажда за праведност да бъде създадена в тези около нас. Той ни е призовал да бъдем *"солта на земята."* Когато солта е изгубила силата си, хората могат да бъдат около нас и въпреки това да не чувстват жажда за Бог. Той иска да върне силата в солта така че когато говорим за чудесата на Бог и заявяваме Неговото присъствие и говорим за съживление, това, което казваме да има ефект на желание в хората. Нека глад да бъде създаден в Божиите хора навсякъде, защото тази жажда е, която раздвижва сърцето на Бог. Твърде много

църкви са духовно успокоени. Те нямат желание да отидат по-надълбоко. Хората са наситени. Техните програми изглежда да работят, и всичко привидно е както трябва. Съживление, в този момент, почти изглежда като товар, смущение. О, нека осоляването да дойде. Ние можем да се чувстваме напълно задоволени една минута, но когато осоляването на Духа се прояви, изведнъж ние искаме повече. Ние искаме това, което Бог е направил за другите да се случи и с нас. Ние искаме това, което се случва в другите църкви да се случи и в нашата. Ние искаме това, което другите градове преживяват да дойде и в нашия град. Когато говорим и заявим добротата на Бог и говорим за съживление, ние създаваме това желание в сърцата на другите, и това е желанието, на което Бог отговаря. Желанието кара хората да пътуват на големи разстояния за да получат Божието докосване в живота си. Това ги кара да избутат настрани несъществените неща така че да могат да имат Божието най-добро. Ако не си гладен за повече от Бог, върви на добри събрания където хората говорят за чудесата на Бог и където присъствието на Бог може да бъде почувствано. Поста е друг чудесен начин да раздвижиш своята жажда. Като постиш, ти не само ще развиеш физическа жажда, но също ще развиеш и духовна жажда за по-великите неща на Бог. "Ако ти си наистина жаден," Исус казва, "Аз ще ти дам нещо за да утоля тази жажда." Това, което Исус каза изглежда твърде просто за мнозина. Може ли това да бъде напълно толкова лесно? Абсолютно! Жаждата е трудната част. Веднъж когато си жаден, останалото е лесно. Просто ела при Него и пий. Не може да бъде по-просто. Някои хора са знаели това писание през целия си живот, но все още не са направили простите неща, които се изискват. Ние можем да се чувстваме жадни, но понякога не идваме при Господа, и често не пием или не пием достатъчно. "Добре, колко дълго трябва да пиеш?" може да попита някой. Докато реките на живота започнат да текат от най-вътрешното ти същество. Не можеш да спреш докато това не се случи. Пий, пий и продължавай да пиеш докато тези реки потекат. Ако няма повече от едно ручейче течащо от теб, ти не пиеш достатъчно. Дори когато реката излиза от теб, не спирай да пиеш. Бог е наредил тези "реки" да изтичат от теб за да благославят нациите. Пий докато това се случи. Не е достатъчно, че реката слиза долу от Небето. Не е достатъчно, че тя е в църквата или на конференцията или в съживителния център. Бог иска тя да тече чрез теб. Докато тя не излиза от твоето най-вътрешно същество, Той не е задоволен. Не е достатъчно, че другите преживяват съживление. Не е достатъчно, че твоя град е раздвижен. Бог иска огньовете на съживлението да горят в теб. На реките са им нужни канали или речни корита, през които те могат да текат, и ние трябва да бъдем тези канали. Ако очакваме Божията река да тече в пустинните места на този свят, ние трябва да снабдим канала, през който тя да тече. Ако искаме реката да отиде в сухите и засъхнали места, ти трябва да бъдеш коритото, през което тя може да тече там. Множествата очакват освободителната сила и изцелителните качества на Божията река. Ще бъдеш ли канала, който Бог ще използва за да им ги занесе? Спри да се ядосваш за това колко нечестив е този свят и започни да правиш себе си канал за Божията святост. О, нека жаждата, която ще произведе това да дойде в нас сега. Християни от всички деноминационни кръгове са жадни за повече от Бог, но понякога тази жажда е разбираана погрешно. Обаждали са ми се чудесни служители и са ме питали какво не е наред с тях. Защо се чувстват толкова незадоволени? Защо са толкова отчаяни когато Бог е бил толкова добър към тях?

Те си обясняват чувството, което имат вътре в себе си като осуetyяване, когато въобще не е осуetyяване. Това е жажда за повече от Бог. Жаждата не е лошо нещо. Тя ни води при реката където ние можем да прием до насита. Не позволявай никога тази жажда да бъде угасена. Някои които някога са познавали реката повече не я познават. Те не са в реката, и реката не е в тях. Те все още могат да проповядват някоя добра проповед, но някак си потока на изцеление за нациите повече не присъства. Какво се е случило с тези хора? Те са станали толкова задоволени с живота. Те са станали доволни. Жаждата създава в теб безпокойство, неудобство, което те кара да продължаваш да пиеш повече и повече. Когато спреш да пиеш, реката спира да тече. Когато чуваме мъже и жени, които са ни вдъхновявали и предизвиквали в миналото, толкова често сега сме разочаровани. Това, което те казват може да изглежда правилно и добро, но то повече не развълнува нашите души. Явно е, че те повече не са в реката. Много велики госпъл певци, които са ни благославяли в миналото повече не ни развълнуват. В определен момент те са спрели да пият от реката, и разликата в песните им е забележима. Бог ни каза, че е уморен от стари гласове, които се опитват да казват нови неща. Той иска нови гласове да казват нови неща, затова нашите гласове трябва да бъдат трансформирани от свежо докосване от реката. Веднъж когато сме преживяли реката, ние не можем повече да бъдем задоволени от нищо друго. Никакви изкуствени води не могат да утолят нашата жажда. Никакъв заместител не може да посрещне нашата нужда. "Но как да прием?" може да попита някой. Е, как пиеш в естественото? Поднасяш чашата към устата си, позволяваш на водата да тече в устата ти и преглъщаш. Ти дори не трябва да мислиш за това. То е автоматично, естествено. Ти просто поемаш водата. Как правим същото това нещо в присъствието на Господа? Първо, трябва да бъдем там; после отваряме устата си; и после трябва да започнем да го поглъщаме и трябва да продължим да го поглъщаме докато сме задоволени и докато реките от жива вода започнат да изтичат от нас. Не го прави сложно. То е толкова лесно колкото дишането. Как да имаме реката на Бог течаща? Като прием и прием повече. Ако ние извършим пиенето, Той е обещал да извърши останалото. Бъди верен да пиеш от животворната вода, и Бог ще бъде верен да постави река в твоята "утроба."

Когато веднъж станем опитни в пиенето, следващото ни предизвикателство е да позволим на реката да изтича от нас. Исус каза, *"От утробата му ще текат реки на жива вода."* Потокът е съществен. Ние сме се опитвали да я задържим и в резултат на това сме станали Мъртво Море. Мъртво Море е прекрасно, но то не поддържа живот. Да имаме вливане и изливане е рецепта за злополуката. Позволи на реките да текат. Спирането или заприщването на реките е опасно.

Нямам нищо против когато хората са малко нервни когато се опитват да позволят на техните реки да текат. Те поене се опитват. Поне има някакъв поток. Те поне не се връщат в Мъртвите Морета. След известно време, те ще се научат да премахват всички пречки за течението на реката. След известно време те ще позволят на Господа да премахне бентовете, които хората са изградили за да задържат реката.

Много неща, които ние правим заприщват реката. Нашето чувство на почитеност е често най-големият виновник, и Бог трябва да го издуха за да могат водите да се движат отново. Толкова много от нас се ужасяват от идеята нещата да излязат от контрол в нашите служби. Исус каза, *"Където е Духът на Господа, има свобода"* (2 Коринтяни 3:17). Как може свободата произвеждана от присъствието на Духът на Бога някога да бъде нещо дразнещо? Ако ние откажем да дадем на Святия Дух правото да работи посред нас, как може нещо с вечна стойност да бъде извършено? Научи се да правиш това, което Той иска да правиш когато Той иска да го правиш и както Той иска да го правиш, и твоите реки винаги ще текат.

Един брат, който понякога идва на нашите служби е подтикван да прави странични колела. Аз харесвам това. Не съм открила никаква библейска забрана да се правят странични колела в църква. Куция човек, който беше изцелен при Красивата Врата отговори като: *"ходеше и скачаше, и славеше Бога"* и той направи това *"в храма"* (Деяния 3:8).

Ние не можем да бъдем сигурни дали е имало еврейска дума за странични колела или не. Този човек може да е направил няколко. Позволи на реката да тече. Не позволявай на твоето мислене да я заприщи. Не угасяй Святия Дух на Бога. Позволи на водите да изтичат от най-вътрешното ти същество. Един много учен човек неотдавна ми направи голям комплимент. Той каза: "Ти имаш най-великия дар на простота." Аз се наслаждавам на това.

Бог призовава към простота. Няма никакъв начин да се усложнят Неговите думи: *"Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие ... реки от жива вода ще потекат от утробата му."* Това се отнася за толкова просто нещо колкото можеш да схванеш, все пак това поучение ще те поддържа докато Исус дойде, защото няма ограничения за тази река. Тя няма край. Ако ние ѝ позволяваме да продължава да тече, тя ще ни поддържа повече и повече. Ти не можеш да познаеш нейното изобилие докато не влезеш в нейните води.

Съживлението е тук. Пий дълбоко. Не е достатъчно да пиеш веднъж. Ние трябва да пием и да пием и да пием и да пием повече. Пий от Божието присъствие. Пий от Неговата слава. Пий от Неговото величие. Никой друг не може да го направи заради теб. Ти трябва да го направиш за себе си. Ние можем да те заведем до брега на водата и да те направим да я познаеш, но ти трябва да направиш съзнателно усилие за да пиеш.

Когато Гедеон се изправи пред нуждата да избере мъже за своята армия, Бог му каза да ги избере според това как те пиеха. Аз вярвам, че това също ще бъде метода за избирането на Божиите войници в тези последни дни. В идните дни ние ще пием по нашия път към чудесата, в свръхестествените области. Една дама посети нашите събрания, която беше възстановена алкохоличка. Тя се смееше когато пеехме един малък припев за това да пием още едно. "За първи път," ми каза тя по-късно, "аз мога да пея тези думи и да знам, че всичко е наред. Аз повече не съм пристрастена към алкохола. Аз съм пристрастена към Святия Дух, и мога да пия още едно."

Има съживление в реката на Бог. Пий дълбоко от *Реката на Славата*.

Глава двадесет и пета - Позволи на Реката да тече

И пак премери хиляда — и беше станала река, през която не можех да премина, защото водата се беше качила, беше станала вода за плуване, непроходима река.

Езекиил 47:5

"Водата се беше качила." Реката е тук, и тя тече. Какво трябва да направи всеки от нас за да приеме нейните благословения? Позволи ѝ да тече.

Когато съживлението присъства, не е необходимо да проповядваш за него. Просто му позволи да тече. Не е необходимо винаги да сочиш към него и да казваш на хората да влизат в него. Просто му позволи да тече. Влез в него, и другите ще те последват вътре.

Това е Божията река. Ти не можеш да я контролираш, и ти не можеш да ѝ диктуваш накъде или как да тече. Спри да се съпротивяваш на теченията на реката и позволи да бъдеш отнесен от нея. Позволи на реката да тече.

Точно когато си мислим, че "сме се установили в неща," Бог променя начина, по който прави нещата, и Той прави това за да ни накара да разберем, че Той е Бог и че това, което Той прави е правено чрез Неговия Дух, а не чрез разбирането на човек. Това е Божият ден, и Той има всяко право да върши нещата по Своя Си начин. Това е Божието съживление, и само Той има право да казва как ще се случва то. Това е Неговата река. Спри да ѝ се съпротивяваш и влез в течението.

Бог ни променя. Той променя нашите разбирания, и променя и способностите ни. Той ни кара да свалим старите дрехи и да ги изхвърлим и да облечем новите дрехи на Неговата праведност и на Неговата слава. Той ни кара да прегърнем Това изливане на Святия Дух на последните дни, потока на Неговата река.

Забрави за това да се опитваш да контролираш всичко. Когато сме само във вода до глезените или до коленете или до кръста, ние все още сме в контрол, но когато започнем да плуваме в дълбоките води на тази велика река, самата река изведнъж се надига, и ние откриваме себе си отнесени в нейното величие. Ние откриваме себе си да вършим неща, които никога не сме планивали да вършим и неща, които никога не сме си представяли, че ще вършим. Това се случва. Пастори, вие можете да ритате и да се съпротивявате на съживлението колкото си искате, но то идва въпреки всичко. Тази река не може да бъде спряна. Позволи ѝ да тече.

Някои са отплували от брега и действително са плували малко в тези води, но повечето от нас все още не са направили никакво плуване на дълго разстояние в Божията река. Повечето все още не са се придвижили в дълбоките води, които Той е снабдил. Ние все още шляпаме в плитчините, но е време да отидем по-надълбоко. В този час, Господ ни придвижва в по-дълбоки води чрез

Своя Дух. Той ни придвижва в области, които никога не сме преживявали. Спри да се бориш с потоците на Духа, и позволи на това да се случи.

Някои са се прилепили отчаяно към брега, не желаейки да бъдат отнесени. Това е, което Писанията описват като "колебаене между две мнения." Ти не можеш да имаш дълбочините на Духа и материална сигурност в същото време. Не можеш да отидеш с течението на Бог и да останеш свързан със Земята, с познатото, с традиционното. Не можеш да имаш по-велики неща в Бог и да стоиш с това, което вече познаваш, това, в което вече се движиш. Докато ти се бориш с толкова усилие за да стоиш свързан, Бог прави всичко, което може за да те "отвърже." Върви. Позволи Му да има Своя Си начин. Позволи на реката да тече.

Най-чудесното нещо за тази река е, че тя може да те отнесе. Твоя личен стил не е важното нещо. Твоя личен метод не е фокуса. Фокусирай се на реката, и ѝ позволи да те занесе в нови неща. Ти едва си вкусил дълбоките неща на Бог. Той има много повече запаси за теб. Върви и бъди отнесен в по-дълбоките неща на Духа.

Аз лично искам да плувам в по-дълбоките части на реката. Аз искам да имам повече от същото преживяване, което Йоан имаше на остров Патмос. Искам да имам повече от същото преживяване, което Исаия имаше в неговия ден. Искам да имам повече от Павловото преживяване и да бъда вдигана на места където да не мога да определя дали съм в тялото или вън от тялото. Аз искам да бъда напълно екипирана за жетвата на последните дни, и това може да се случи само когато позволя на реката да тече и да ме отнесе в по-дълбоки води.

Точно сега, където и да си, просто се предай на Духа, предай се на реката просто малко повече, и позволи да бъдеш отнесен.

Ние винаги можем да си мислим за хора, които се нуждаят от послание като това, но истината е, че ти се нуждаеш от него и аз се нуждаю от него. Точно когато си мислех, че желая да направя нов скок, Господ ме изпита, и аз открих, че вместо това го направих както го бях правила преди време. Той не приема извинения. Той изисква да излезем от областта на познатото, от нашите комфортни зони, и да желаем да стъпим смело в течението на *Реката на Славата*.